

ГЕЛЬМУТ ХАУБАЙЛЬ

Кроки
ДО ОСОБИСТОГО
ВІДРОДЖЕННЯ

Наповнення Святим Духом

Київ 2019
Християнське видавництво

УДК 274/278
ББК 86.376
Х26

Х26 **Хаубайль Г.** Кроки до особистого відродження: Пер. з англ. – К.: Джерело життя, 2018. — 128 с.

ISBN 978-5-00126-000-4

Звертаючись до біблійних обітниць, автор книги пропонує поради, як зробити своє духовне життя багатшим, а проповідь Євангелія – ефективнішою. Він показує дивовижні зміни, що відбуваються як у багатьох громадах, так і в житті людей, що звертаються по допомогу до Бога. Автор пропонує до уваги читачів і досвіди духовного відродження, які пережили люди в різних країнах світу.

Німецьке видання:
TOP LIFE Wegweiser-Verlag GmbH,
WienVerlagsarchivnummer: 030415
ISBN: 978-3-903002-13-5

© by Helmut Haubeil

З М І С Т

6

ВСТУП

КРОКИ ДО ОСОБИСТОГО ВІДРОДЖЕННЯ

Що спонукало до такого глибокого дослідження
теми «Життя у Святому Дусі»?

8

КІЛЬКА СЛІВ ДЛЯ НИНІШНІХ І МАЙБУТНІХ ЛІДЕРІВ ДОСЯГАЮЧИ НАЙКРАЩИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

13

РОЗДІЛ 1

НАЙЦІННІШИЙ ДАР СПАСИТЕЛЯ

Чи знайомі ви з особливим закликком Христа?

23

РОЗДІЛ 2

У ЧОМУ СУТЬ УСІХ НАШИХ ПРОБЛЕМ?

Чи існує духовна причина наших проблем?
Чи не криється вона в нехтуванні Святим Духом?

46

РОЗДІЛ 3

ЯК РОЗВ'ЯЗАТИ НАШІ ПРОБЛЕМИ?

Як ми можемо стати щасливими і стійкими християнами?
Як Святий Дух може наповнити наше життя?

61

РОЗДІЛ 4

ЯКИХ ЗМІН МИ МОЖЕМО ЧЕКАТИ?

Які переваги ми отримуємо, коли наше життя наповнене Святим Духом?

Що ми втрачаємо, якщо не молимося про це?

82

РОЗДІЛ 5

ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД

Як реалізувати Божий план щодо мене й отримати благословення?

Як необхідно молитися, аби бути впевненим

у наповненні Святим Духом?

96

РОЗДІЛ 6

ЯКІ ДОСВІДИ ЧЕКАЮТЬ НАС ПОПЕРЕДУ?

Особисті досвіди, досвіди церков, конференцій та уніонів

107

РОЗДІЛ 7

ЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ І СВІДЧЕННЯ

Як я можу допомогти іншому отримати «життя надміру»?

119

ДОДАТОК

КЕРІВНИЦТВО ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ

ПРОГРАМИ «40 ДНІВ»

Сам Господь наказує нам:

«НАПОВНЮЙТЕСЯ ДУХОМ»
(Ефес. 5:18).¹

**ДОЗВОЛЬТЕ ДУХУ ЗНОВУ
І ЗНОВУ ПОСТІЙНО
ТА НАДМІРУ
НАПОВНЮВАТИ
ВАС!**²

¹ Е. Уайт. Небесні принципи щасливого життя, с. 20.

² J. Mager, Auf den Spuren des Heiligen Geistes (Lüneburg, 1999). S. 101.

КРОКИ ДО ОСОБИСТОГО ВІДРОДЖЕННЯ

Наповнення Святим Духом

*Що спонукало до такого ґлибокого дослідження теми
«Життя у Святій Дусі»?*

14 серпня 2011 року, коли відвідував швейцарську кому-
ну Кандергунд, розташовану на височинах кантону³ Берн,
я раптом усвідомив одну важливу істину – зрозумів духовну
причину, з якої наша молодь іде у світ. Це зворушило мене до
глибини душі, коли я згадав про своїх дітей і внуків. Відтоді я
продовжую серйозно досліджувати цю тему.

Я переконаний, що ця причина призводить і до
багатьох інших проблем, особливо особистих, як на
рівні місцевих громад, так і на рівні всесвітньої Цер-
кви. Це – відсутність сили Святого Духа.

І якщо це справді так, то ми повинні ставитися до цього
питання з усією серйозністю. Коли ми задовольнимо або хоча
б значно зменшимо цю потребу, чимало інших проблем від-
разу ж стануть малозначними або взагалі зникнуть.

³ Кантони – це найбільші державно-територіальні одиниці Швейцарської Конфедерації.

Думка щодо цього інших дослідників:

- **Еміль Бруннер**, протестантський теолог, писав, що
«серед питань теології тема Святого Духа завжди зай-
мала місце пасинка»⁴.
- **Д. Мартін Ллойд-Джонс**, богослов і проповідник: «З
вашого дозволу я висловлю особисту думку: жодне
інше біблійне вчення так не зневажають, як учення
про Святого Духа. .. Я впевнений, що саме з цієї причи-
ни протестантська віра так ослабла»⁵.
- **Ле Рой Фрум**, історик церкви: «Я переконаний, що
відсутність Святого Духа – це наша найбільша пробле-
ма»⁶.
- **Дуайт Нельсон**, проповідник: «Наша церква сумлінно
працює над створенням успішних форм, планів і про-
грам, але якщо ми не визнаємо свого духовного бан-
крутства (відсутність сили Святого Духа), якого зазнали
багато служителів і лідерів, то ніколи не зможемо вий-
ти за рамки “формального християнства”»⁷.

Наше дослідження ми почнемо з декількох висловлювань
Самого Господа про Святого Духа. Однак спочатку...

⁴ J. Mager, Auf den Spuren des Heiligen Geistes (Lüneburg, 1999), Cover.

⁵ D. Martin Lloyd-Jones, Vollmacht, Telos-Taschenbuch Nr. 385, Marburg 1984, p. 72.

⁶ L. Froom, The Coming of the Comforter (Hagerstown, 1949), p. 94.

⁷ Editor Helmut Haubeil, Missionsbrief Nr. 34 (Bad Aibling, 2011), Seite 3.

ДОСЯГАЮЧИ НАЙКРАЩИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Дорогий керівнику!

Чи хочете ви, щоб ваша церква зростала духовно й чисельно? Однак... Чи можливо це сьогодні? Так, це можливо. Як? *«Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом» (Зах. 4:6)*. Як це діє на практиці? Для того щоб знайти відповідь на це запитання, нам усім потрібно вчитися, і нерідко – одне в одного.

Свідчення, записані в книзі «Кроки до особистого відродження», показують, що вона може стати дуже цінною і для вас. Однак для духовного і чисельного зростання недостатньо просто прочитати і розповсюдити якусь книгу. У цей процес потрібно вкласти душу. Нехай же Господь Своїм Духом покаже нам цей шлях. Обравши його, необхідно зробити кілька кроків. Перший і найпростіший – прочитати. Педагогічні дослідження показали: щоб зрозуміти певну важливу для життя тему, потрібно прочитати її від шести до десяти разів. Випробуйте це на собі. Результати вас здивують.

Свідчення досвідченого пастора і керівника відділу в одному з уніонів у США допоможуть нам зрозуміти, що може статися.

Свідчення 1: «Я прочитав вашу книгу “Кроки до особистого відродження” тричі. Ніколи не думав, що зможу отримати нові одкровення про молитву, засновані на Божих обітницях. Відтоді **Бог здобув такі перемоги в моєму житті, які**

я й не міг собі уявити. Пізніше мене запросили проповідувати на табірному зібранні. І тема вашої книги стала основою моєї проповіді» (26 червня 2017 р. – Ф. С.).

Свідчення 2: «Коли я почав читати вашу книгу (а я прочитав її, як ви радите, шість разів), я навчився молитися згідно з обітницею, а моє життя змінилося... Господь спонукав мене підготувати проповідь для табірної зібрання про нашу найбільшу потребу, про злиття Божого Духа. **За всі роки, які я присвятив служінню, я ніколи не відчував такої сили Святого Духа, що діє серед Божого народу, як це сталося з трьома тисячами присутніх на тому зібранні.** Моя дружина помітила глибокі зміни в мені особисто. Я сам вражений цими змінами» (25 липня 2017 р. – Ф. С.).

Моє побажання: «Дозвольте мені як старшому братові дати вам пораду: помоліться і прочитайте цю невелику книгу кілька разів з кимось із вашого найближчого оточення. Це помітно вплине на зростання вашої групи, церкви або конференції».

Наступний крок – поділіться своїми відкриттями й досвідами з пасторами, керівниками і членами Церкви. Дуже важливо донести цю істину до їхніх сердець. З таких кроків уже розпочалася робота в Ефіопії. У липні 2017 року після завершення «Тижня відродження» п'ятсот пасторів отримали цю книгу амхарською мовою. Північний Філіппінський уніон подарував по одній книзі філіппінською мовою кожному з півтори тисячі пресвітерів, які були присутніми на молитовній конференції в червні 2017 року.

Зростання зацікавленості

Діліться своїми свідченнями з друзями і з нами. Вони дарують велике натхнення. У разі потреби ви також можете скористатися досвідами із сайту: www.steps-to-personal-revival.info – Testimonies

«Як зацікавити?» У цій частині містяться цінні рекомендації. Одна з них дуже проста – спільне читання. Сильний вплив також матиме спеціальний семінар. Ви можете провести його самі, запросити особливого гостя або використати відео. Ще більше успіху принесе спільне читання книги до або після семінару.

Концепція «40 днів»: від 17 до 65 віруючих

Невеличка церква в німецькому окрузі Кельн-Кальк складалася з 17 осіб, серед яких були німці, іспанці та португальці. Пастор Д. Лотц запропонував їм узяти участь у програмі «40 днів». Вони вивчали книгу «40 днів» по двоє, кожен молився за п'ятьох невірних друзів і підтримував з ними зв'язок. На сороковий день вони організували суботнє богослужіння для відвідувачів і розпочали двотижневу євангельську програму. За невеликий проміжок часу в їхній церкві прийняли хрещення 13 осіб. Протягом чотирьох наступних років вони повторили цю програму ще кілька разів, і їхня громада зросла до 65 осіб. (Щоб дізнатися більше про концепцію програми, прочитайте книгу «40 днів», а в розділі «Досвіди» ви знайдете історію з Кельна, яка записана під номером 19).

Лугано – італомовна область Швейцарії, територія, де живе дуже секуляризоване населення.

Пастор Матіас Мааг мав дивовижні досвіди після прочитання книги Денніса Сміта «40 днів» під час своєї місіонерської роботи в Південній Африці. Повернувшись до Швейцарії, він відразу почав працювати за цією концепцією. За перший рік у його церкві хрестилося 15 осіб, що неймовірно для цього регіону. Серед хрещених була жінка, яка відвідувала церкву вже 15 років, але не наважувалася укласти заповіт з Господом. Після 40 днів молитви вона прийняла це рішення.

Свідчення молодих людей. Розповідає Аліна ван Ренсбург: «Я керівник Молодіжного відділу в конференції Південного Квінсленду (Австралія), у якій близько 12 200 віруючих. На початку цього року одна дівчина подарувала мені

книгу “Кроки до особистого відродження”. Книга вразила мене до глибини душі. У ній досліджують саме ту тему, яка вже давно хвилювала серце мого чоловіка і мене особисто: пробудження завдяки Святому Духу! Я можу розповісти вам безліч досвідів, пов'язаних з істинами із цієї невеликої книги. Інакше кажучи, вона принесла нам величезне благословення. Грег Прат, керівник Відділу навчання та духовного зростання нашої конференції, привіз мені ще 300 примірників, які я роздала нашим молодіжним лідерам на одній із зустрічей цього року. Від них ми також дізналися про дивовижні досвіди. Тепер я хочу знайти ще 150 примірників, щоб розповсюдити серед молоді на табірному зібранні та прочитати її разом з ними в групах».

366 хрещень і 35 відвідувачів занять з підготовки до хрещення

Секретар Бурундійського уніону Паул Іракозе говорить, що завдяки впливу, який справила ця книга, до церкви повернулося близько 320 колишніх прихожан. У березні 2017 року вони приєдналися до церковної сім'ї через повторне хрещення. Цей уніон налічує 130 тисяч адвентистів, і в ньому роздали 100 тисяч примірників книги «Кроки до особистого відродження», перекладеної місцевими мовами.

Глухі люди та з вадами слуху в одному з уніонів тричі прочитали книгу, а потім поділилися своїм досвідом з іншими. У результаті в березні 2017 року тільки серед цієї групи людей хрестилося 25 осіб.

Ув'язнені. Ми подарували цю книгу віруючим, які перебувають у в'язниці Мпімби. Спонукувані Святим Духом, вони почали ділитися своєю вірою. Нещодавно 21 ув'язнений прийняв хрещення, і ще 35 готуються до цього важливого кроку. Ось результат прочитання книги «Кроки до особистого відродження».

Студенти. Пастор Дуайт Нельсон, один з головних проповідників в Університеті Ендрюса, зізнався, що завдяки цій книзі його життя змінилося. Другого вересня 2017 року він

почав серію проповідей: «В епіцентрі вибуху і нова реформація: як отримати хрещення Святим Духом?» Він використовував цю книгу в презентації і цитував її, а також рекомендував слухачам своїх програм. Після перших трьох лекцій на сайті було зареєстровано понад чотири тисячі завантажень. Посилання на проповіді: <https://www.pmchurch.tv/sermons>

Дорогий лідере! Зростаємо у Святому Дусі. «Господь звелів нам: *“Наповнюйтеся Духом”* (Ефес. 5:18)» (Небесні принципи щасливого життя, с. 20). Христос і Святий Дух, перебуваючи в нас, роблять нас *благовісниками Сіону* (див. Ісаї 40:9). Пам’ятай слова Ісуса: *«Але ви приймете силу (здібності, ресурси, владу), коли Святий Дух зійде на вас, і ви будете Моїми свідками»* (Дії 1:8). *«Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом»* (Зах. 4:6).

*Твій брат у Христі Ісусі,
Гельмут Хаубайль*

НАЙЦІННІШИЙ ДАР СПАСИТЕЛЯ

ЩО ІСУС ГОВОРИВ ПРО СВЯТОГО ДУХА?

Чи знаєте ви з особливим запалом Христа?

Кілька особистих досвідів:

Назад до «першої любові». Мені написала одна сестра: «Ми з подругою вивчаємо книгу “40 днів” уже втретє, чергуючи з книгою «Кроки до особистого відродження». Правду кажучи, наша віра й молитовне життя давно вже втратили свою колишню силу. **Ми палко бажали повернути нашу «першу любов».** І, читаючи ці матеріали, нам це вдалося! Ми від щирого серця дякуємо Богові. Наш люблячий Отець дивовижно відповідає на молитви і показує, як діє Його Дух на нас і на тих людей, за яких ми молимося» (М. С.).

Ісус увійшов у наше життя. Ще одна людина написала про ці книги: «Вони стали величезним і довгоочікуваним благословенням у моєму житті. У духовному житті моїх братів і сестер, як і в моєму, завжди чогось не вистачало. Однак тепер ми справді відчули, як **Ісус увійшов у наше життя** і почав його змінювати. Він продовжує працювати, і крок за кроком ми стаємо ближчими до Нього» (С. К.).

Чи ставили учні Христа запитання: чому Ісус має таку велику владу та вплив? Можливо, причина в Його молитовному житті? Тому вони просили: «Господи, навчи нас молитися». І Христос відповів на їхнє прохання.

Його урок молитви, записаний у Луки 11:1-13, складається з трьох частин: молитва Господня, притча про приятеля, який прийшов опівночі, і на завершення кульмінація уроку – прохання про Святого Духа.

Притча (в. 5-8) розповідає нам про людину, до якої опівночі прийшов приятель, а у того не виявилось нічого, щоб його пригостити. Відчуваючи потребу, ця людина звертається до сусіда, пояснюючи: «...**Не маю що дати** йому», і просить хліба. Сусід не хоче вставати, але його друг продовжує наполягати, доки не отримує бажаний хліб. Тепер у нього є хліб для себе і для приятеля, і він може ділитися ним.

Ісус пов'язує цю притчу та її проблеми («не має що дати») з проханням про Святого Духа: *«І кажу вам: просіть – і дасться вам»* (Луки 11:9). Після цього лунає заклик Ісуса.

Особливий заклик Христа: просіть Святого Духа

Це уривок Писання, у якому Ісус спонукає просити Святого Духа. *«І кажу вам: **просіть** – і дасться вам; **шукайте** – і знайдете; **стукайте** – і відчинять вам. Бо кожний, хто **просить**, – одержує; і хто **шукає**, – знаходить, а тому, хто **стукає**, – відчиняють. Коли в когось з вас, батьків, **попросить** син хліба, то чи подасте йому камінь? Або риби, – чи замість риби **подасте** йому змію? Або коли **попросить** яйце, чи подасте йому скорпіона? Отже, якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям, то наскільки більше Небесний Отець дасть Святого Духа тим, які в Нього просять?»* (Луки 11:9-13).

У цих кількох віршах Христос декілька разів вживає слово «просити». Він також замінює його і підсилює іншими дієсловами: «шукати» і «стукати». Цікаво, що обидва ці дієслова позначають активну дію.

Невже Ісус хоче показати, що для наповнення Святим Духом потрібно зробити певні кроки? В останньому реченні ми знаходимо фразу «тим, які... просять», і в грецькому оригіналі цього тексту воно вжите в теперішньому тривалому часі. Це означає, що недостатньо попросити один раз, потрібно продовжувати робити це. Таким чином, Ісус не просто підкреслює

важливість цього прохання, Він очікує, що ми будемо наполегливі в цьому. Своім щирим закликом Спаситель бажає пробудити в нас спрагу Святого Духа. Це наполегливе звернення показує впевненість Христа в тому, що ми пропустимо дещо важливе, якщо не будемо постійно просити про злиття Святого Духа. Він щосили намагається звернути нашу увагу на нашу потребу у Святому Дусі. Господь хоче, щоб ми постійно отримували щедрі благословення завдяки життю у Святому Дусі.

У книзі «Небесні принципи щасливого життя» написано: «Бог не говорить: “Попросіть один раз, – і дасться вам”. Він велить нам просити постійно. Будьте невтомно наполегливі в молитві. Настійні благання допомагають прохачеві серйозніше усвідомити свою потребу і посилюють його бажання одержати те, що просить»⁸.

Потім Ісус наводить три приклади, які відображають поведінку, неприйнятну навіть для грішних земних батьків. Таким чином Він хотів показати нам, що для Небесного Отця також неприйнятно відкинути наші прохання про Святого Духа. Ісус бажає, щоб ми були впевнені в тому, що отримаємо Святого Духа, якщо проситимемо Його належним чином. Отже, покладаючись на цю й інші обітниці, ми можемо просити з вірою, знаючи, що вже отримали те, що просимо (див. 1 Івана 5:14, 15; більш докладно тема розкрита в розділі 5).

Спаситель також зазначає: якщо ми не будемо постійно просити Святого Духа, то пропустимо дещо дуже важливе. Він звертає нашу увагу на потребу в злитті Святого Духа і бажає, щоб ми постійно отримували щедрі благословення завдяки життю в Ньому.

Святий Дух – це найбільший Божий дар, у якому містяться всі інші дари. Саме Він став даром Ісуса Своїм учням і яскравим доказом Його любові. Очевидно, що такий цінний дар нікому не нав'язують. Його отримує тільки той, хто висловлює бажання, цінує його, хто віддав себе в руки Ісуса. Також його одержує той, чие життя наповнене посвяченням і служінням (див. Івана 15:4, 5). Посвячення – означає:

⁸ Е. Уайт. Наочні уроки Христа, с. 145.

- прагнути до Бога («хто спраглий» – Івана 7:37);
- вірити в Бога («хто вірить у Мене, як каже Писання» – Івана 7:38);
- повністю присвятити себе Йому («ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву» – Римл. 12:1);
- слідувати за Богом у всьому («тим, що коряться Йому» – Дії 5:32);
- залишити свій шлях, іти Божим шляхом, підкоряючись Його волі («Покайтеся, і нехай охреститься кожний з вас» – Дії 2:38);
- не носити в серці зла («Коли б беззаконня я бачив у серці своїм, то Господь не почув би мене» – Псал. 66:18);
- усвідомити і визнати свою велику потребу («не маю що дати йому» – Луки 11:6);
- невпинно просити про Святого Духа (Луки 11:9-13).

Отже, зважаючи на Божі очікування щодо нас, наскільки цінним є цей дар? У нашому житті ще багато недосконалості, але в нас є Господь, на Якого ми покладаємося.

Я прийняв рішення щодня молитися про злиття Святого Духа на підставі тексту Івана 7:37: «Якщо хто спраглий, хай приходить до Мене і п'є»⁹.

Тож молимося так: «Господи Ісусе, я погоджуюся з усіма Твоїми вимогами для отримання Святого Духа. Я від щирого серця прошу, щоб Ти допоміг мені втілити їх у життя». Наш дивовижний Бог бажає і з нетерпінням чекає, щоб ці вимоги стали нашою реальністю.

Святий Дух – джерело життя надміру

Для чого, за словами Ісуса, Він прийшов на Землю? «Я ж прийшов, щоб ви мали життя і щоб надміру мали» (Івана 10:10).

Ісус бажає, щоб ми вже сьогодні відчули переваги нового життя і продовжили насолоджуватися його благословеннями після Другого приходу у вічному житті в Божому Царстві.

⁹ Дуже важливо молитися, покладаючись на обітницю. Якщо ви хочете дізнатися про це більше, прочитайте, будь ласка, розділ 4 книги «Кроки до особистого відродження».

Христос показує нам, що джерелом такого благословенного життя є Святий Дух: «Якщо хто спраглий, хай приходить до Мене і п'є. Хто вірить у Мене, як каже Писання, ріки живої води з нутра його потечуть. Це Він сказав про Духа...» (Івана 7:37-39).

«Ріки живої води» – який чудовий опис життя надміру!

Чи залишив Ісус приклад, живучи на Землі?

Ми знаємо, що чудо Першого приходу відбулося завдяки Святому Духу (див. Матв. 1:18). Також нам відомо, що після хрещення Ісус молився, «і Дух Святий у тілесному вигляді, як голуб, зійшов на Нього» (Луки 3:22). Наскільки важливо і необхідно було за таких обставин, щоб Ісус щодня отримував Святого Духа? Е. Уайт говорить: «Щоранку Він спілкувався з Небесним Отцем, отримуючи від Нього щоденне хрещення Святим Духом»¹⁰.

У книзі «Дії апостолів» є наступні слова: «Для посвяченого працівника є чудова розрада в усвідомленні того, що навіть Христос під час Свого земного життя щодня просив у Свого Отця свіжого приливу необхідної йому благодаті...»¹¹.

Ісус є для нас найкращим прикладом. Запитаймо себе: якщо Сам Ісус щодня потребував хрещення Святим Духом, наскільки ж важливо це для кожного з нас?

Апостол Павло добре засвоїв урок Ісуса. У своєму листі до ефеської церкви (див. Ефес. 1:13) він переконує віруючих у тому, що необхідно отримати хрещення Святим Духом у момент навернення. У Ефес. 3:16, 17 Павло надихає їх зміцнитися Духом, а в тексті 5:18 він закликає: «...Наповнюйтеся Духом», тобто «дозвольте Святому Духу щодня і постійно наповнювати вас»¹². Отже, навіть якщо ми під час народження згори отримали Святого Духа, ми потребуємо, щоб Він постійно наповнював нас. Щоденне хрещення Святим Духом має величезне значення для духовного зростання і практичного життя християнина.

¹⁰ Е. Уайт. Ознаки часу, 21 листопада 1895 р.

¹¹ Е. Уайт. Дії апостолів, с. 56.

¹² Johannes Mager, Auf den Spuren des Heiligen Geistes (Lüneburg, 1999), Seite 101.

В одному з Посібників з вивчення Біблії в Суботній школі про текст Ефес. 5:18 написано: «Що означає хрещення Духом? У Дії 1:8 Ісус Сам пояснив це, сказавши, що «ви... будете хрещені Духом Святим» (Дії 1:5), «коли Святий Дух зійде на вас» (Дії 1:8). Бути хрещеним – означає бути цілком зануреним у щось, зазвичай у воду. Хрещення Святим Духом означає, що людина повністю перебуває під впливом Духа, наповнена Ним (див. Ефес. 5:18). Цей досвід потребує постійного оновлення»¹³.

ПРОЩАЛЬНІ СЛОВА ІСУСА І СВЯТИЙ ДУХ

Останні слова Ісуса перед вознесінням були сповнені радості й надії. Він сказав, що учні отримають Святого Духа. В Івана 16:7 Христос говорить Своїм учням: *«Але Я істину вам кажу: краще для вас, щоб Я пішов. Бо якщо Я не піду, то Утішитель не прийде до вас. Якщо ж піду, – пошлю Його до вас»*.

Найкраще рішення

Ісус сказав учням: *«...Краще для вас, щоб Я пішов»*. Це означає: те, що Христос перебуває з нами через Святого Духа, навіть краще, ніж якби Він був присутній особисто. Так Ісус отримує необмежений доступ до кожної людини.

Особистий досвід одного викладача і студента

«Близько року тому книгу Г. Хаубайля “Кроки до особистого відродження” подарували кожному в моїй громаді. Я прочитала її дуже швидко. Уже під час першого прочитання я мала величезну кількість досвідів – відповідей на молитви. Такого зі мною ніколи не траплялося. Я була в захваті, і це мене надихнуло.

У вступі до цієї книги я прочитала рекомендацію: щоб зрозуміти цю важливу для життя тему, потрібно прочитати або прослухати її від шести до десяти разів. Мою увагу привернули такі натхненні слова: «Спробуйте хоча б один раз. Результати вас здивують».

¹³ Посібник з вивчення Біблії в Суботній школі, 17 липня 2014 р.

Мені захотілося випробувати цей принцип, і вже після третього прочитання я була вражена. Я відчула невимовну любов до Викупителя, адже шукала таких взаємин з Ним усе життя. Мені знадобилося всього два місяці, щоб прочитати книгу шість разів. І воно було того варте.

Я відчувала, ніби Сам Ісус настільки наблизився до нас, що ми можемо дивитися в Його чисті, добрі й наповнені любов'ю очі. Відтоді я не хочу жити ні хвилини без радості в Ісусі.

Прокидаючись уранці, я бажаю провести час із Богом, щоб знову відчувати єдність з Ним. Протягом дня я молюся, аби Святий Дух керував моїми думками під час спілкування з людьми, допомагав мені подавати добрий приклад, бути мудрим учителем і другом.

Коли хтось із моїх учнів починає привертати до себе увагу поганою поведінкою, Бог дає мені силу й мудрість для розв'язання проблеми.

Тепер мої робочі будні наповнені присутністю Творця. Він допомагає мені в повсякденному житті. Я молюся про злиття Святого Духа щоранку і в будь-яку вільну хвилину. Я немов стала ближчою до Небес і можу хоча б частково скуштувати, що чекає нас там.

Читаючи книгу, я зрозуміла, що мої учні (їхній вік від 10 до 15 років) також повинні пережити такий досвід. Я викладаю в адвентистській школі «Ілля» федеральної землі Форарльберг, Австрія. Я просила Бога допомогти мені і незабаром пережила один з найбільш незвичайних досвідів, коли Святий Дух діє в молодих серцях.

Юний бешкетник і Святий Дух

Цей досвід розпочався за рік до того, як я почала читати книгу про Святого Духа. У нашу школу прийшов новий учень, і за кілька днів він зміг перетворити наш мирний оазис на кімнату жахів. Тоді хлопчикові було 13 років. Він був значно вищий за інших, а тому й сильніший. Здавалося, що все те добре і прекрасне, чого діти вчилися цілий рік, зникло в одну мить.

Прочитаємо, що він розповів про себе: «Коли я прийшов у цю школу, то навіть не підозрював, що мене чекає. Уже наступного дня в новій школі я піддався на провокацію, ударив однокласника і розпочав бійку. Я бив його, незважаючи на те, що він був значно слабший за мене, обзивав його та погрожував йому.

Пізніше я усвідомив свою помилку і вибачився, як робив це раніше. Після цієї події я мав серйозну розмову з директором школи. Проте наступного місяця зі мною почало відбуватися щось незвичайне. Дивно, що це сталося тільки тепер, адже я виріс у сім'ї пастора. Я почав проводити більше часу з Ісусом».

Я розуміла, що цей хлопець потребує особливої уваги. Він усвідомлював свої недоліки, шкодував про них і намагався виправитися, але його зусилля були марними. Спочатку не минуло й дня, щоб він не влаштував бійки, але поступово ситуація змінювалася.

Через півроку хлопець визнав, що тільки молитви змогли наблизити його до Бога. Пізніше він почав щоранку просити Бога про силу. Спалахи гніву і бійки ставали рідшими.

Відтоді як він прийшов у нашу школу, минуло вже 11 місяців. І сьогодні в його житті можна побачити ще більше позитивних змін. Однак перемогу над злістю, лихослів'ям і жорстокістю було здобути нелегко.

Воно й не дивно, адже хлопець намагався перемогти своїми силами і мудрістю, яка іноді допомагала, а іноді підводила. Молитви наблизили його до успіху, але все-таки його напряду думок не вистачало відновлювальної сили Святого Духа.

Хлопець бачив свої помилки, намагався стримувати свої емоції, проте, роблячи наступний крок, падав. І саме тоді, коли я була готова впасти в розпач, мені подарували цю книгу. Це сталося в найбільш слушну хвилину. Я нарешті зрозуміла, чого нам не вистачає, – сили Святого Духа. Ми навіть не просили Його допомогти нам!

Коли вістка з книги «Кроки до особистого відродження» торкнулася мого серця, я набралася сміливості й запитала в

хлопця, чи молився він коли-небудь про наповнення Святим Духом. Ні, він ніколи цього не робив. Тоді я розповіла йому про книгу. Однак я вирішила не дарувати йому її. Він мав захотіти її прочитати. І незабаром хлопець сам попросив у мене цю книгу.

Він розповідає: «У листопаді 2012 року моя вчителька дала мені книгу “Кроки до особистого відродження”. Я почав із цікавістю читати її. Тоді я не мав уявлення про те, як діє Святий Дух».

Першого ж дня хлопець «проковтнув» майже два розділи і запитав мене, скільки разів я прочитала її. Він відразу почав перерахувати ці розділи, щоб виконати рекомендації та прочитати все 6-10 разів.

Відтоді багато чого змінилося. З грудня 2012 року і донині більше не було жодної бійки і сварки. Хлопці, яких він щодня бив, тепер стали його друзями.

У ньому відбулися неймовірні зміни. Тепер хлопець ввічливий і люб'язний. А миролюбність перемогла агресію. Його однокласники визнають, що це була Божа робота. І її плоди проявляються щодня. З радістю повідомляю, що в червні 2013 року хлопець прийняв хрещення. Слава Богу! Якби не Святий Дух, я б продовжувала вважати, що можу дати собі раду з будь-якою дитиною і допомогти їй пізнати істину. Так, терпіння, увага й спілкування можуть зробити багато, але ненадовго. Тому Богу довелося втрутитися і навчити мене, що тільки Святий Дух може зробити неможливе.

І якщо одного разу я зустріну цього хлопця на Небі, то зможу з упевненістю сказати, що це зробив Господь. Коли я вичерпала свою мудрість і зрозуміла, що більше нічим не зможу йому допомогти, з ним почав працювати Бог. Ця історія допомогла мені усвідомити, що для Бога не існує безнадійних випадків» (С. Р.).

Молитва: «Отче Небесний, дякую Тобі за повеління Ісуса просити Святого Духа. Пробач за ті невдачі, які мені довелося пережити через нестачу Святого Духа. Я потребую Твого керівництва, щоб Ісус міг діяти в мені, а також Твоєї допомоги в усіх сферах мого життя. Дякую, що Святий Дух здатний змінювати мій характер і робити мене гідним Божого Царства. Я віддаю у Твої руки всього себе і все, що мені належить. Дякую, що Ти приймаєш мене і благословляєш. Допоможи мені зростати в пізнанні Святого Духа. Амінь».

РОЗДІЛ 2

У ЧОМУ СУТЬ УСІХ НАШИХ ПРОБЛЕМ?

*Чи існує духовна причина наших проблем?
Чи не криється вона в нехтуванні Святим Духом?*

ПРИЧИНИ НЕСТАЧІ

Біблія відповідає: «Ви прагнете – і не маєте... тому що не просите; просите й не одержуєте, бо не на добро просите (тілесні задуми; див. Римл. 8:5-7), а щоб розтратити на ваші пристрасті» (Якова 4:2, 3).

Наш Господь Ісус наполегливо, але з любов'ю закликає нас просити Святого Духа (див. Луки 11:9-13). Отже, ми повинні робити це постійно. У третьому розділі ми докладніше розглянемо це питання.

«Вони говорять про Христа і Святого Духа, проте не мають жодної користі від цього. Вони не підкоряють свою душу керівництву Божественної сили»¹⁴.

Наша Церква вже деякий час молиться про відродження. І це дуже важливо. Е. Уайт говорила: «Наші церкви сьогодні потребують хрещення Святим Духом»¹⁵.

«Чому ж ми не прагнемо отримати дар Духа, адже це за сіб, який дарує силу? Чому ми не говоримо про це, не молимося, не проповідуємо?»¹⁶

¹⁴ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 672.

¹⁵ Е. White, Manuscript Releases, vol. 7, p. 267.

¹⁶ Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 8, с. 22.

Дуже добре, що ми молимося про відродження. Однак ми повинні не тільки молитися, а також, як каже Марк Фінлі, **«застосовувати на практиці біблійні елементи відродження»**¹⁷.

Дозвольте запросити вас зробити кроки до духовного відродження. Багатьох з вас вони приведуть до духовного багатого й благословенного життя.

Спочатку розгляньмо проблему. Ми зробимо це з усією серйозністю, тому що інакше не зможемо побачити важливість і необхідність у змінах. Потім ми знайдемо Боже рішення, адже Він пропонує нам безмежні благословення. І насамкінець ми подумаємо, як можна застосувати ці істини на практиці.

Те, що в нашому житті не вистачає сили Святого Духа, не означає, що всі наші зусилля були марними. Завжди є безліч хороших планів і програм. І Господь благословляє наші людські зусилля. Однак наскільки більшими могли би бути результати і наскільки кращою – наша ситуація, якби ми щодня наповнювалися Святим Духом.

Церква Божа рухалася б тільки в напрямку Неба як у минулому, так і в майбутньому. Цікаво сказав про це Генрі Блекабі: «За півроку роботи з посвяченим народом Він (Бог) може зробити більше, ніж ми зробили б за 60 років без Нього»¹⁸.

Отже, сенс відродження полягає в прямованні правильним шляхом під Божим керівництвом, що приведе до більшого успіху. Саме це відбувається, коли ми наповнюємося Святим Духом.

Розглянемо приклад. Пастор проповідує. Його вістку можуть почути і прийняти всі, багато хто, деякі або взагалі ніхто. Якщо її приймають і застосовують на практиці всі або хоча б багато хто, це можна назвати великим успіхом. Ось як діє Святий Дух.

¹⁷ М. Фінлі. Відроди нас знову, с. 25.

¹⁸ Henry T. Blackaby, Den Willen Gottes erkennen und tun (Experiencing God: Knowing and Doing the Will of God), (Kassel, 2002), p. 31.

ТРИ ГРУПИ ЛЮДЕЙ ТА ЇХНІ ОСОБИСТІ ВЗАЄМИНИ З БОГОМ

У Божому Слові ми знаходимо опис трьох груп людей згідно з їхніми особистими взаєминами з Богом. Кожна група має свої особливості, які залежать від виховання, характеру, саморозвитку, віку, культури, освіти. Однак **основних груп, які відображають стосунки людини і Бога, залишається три:**

- того, у кого немає взаємин з Господом, Біблія називає **«душевною»** людиною;
- повноцінні, справжні стосунки складаються в **«духовної»** людини;
- а тих, у кого формальні взаємини з Богом, Біблія описує як **«тілесних»** людей.

Категорії «душевний», «духовний» і «тілесний» не є остаточними термінами. Вони просто показують рівень стосунків між людиною і Богом. Ці три групи описані в уривках 1 Кор. 2:14-16 і 3:1-4. Головне – правильно визначити, до якої групи належите ви. І важливо дивитися на своє життя, а не на життя братів і сестер.

Які головні критерії приналежності до тієї чи іншої групи?

Душевна людина

«Адже душевна людина не приймає того, що від Божого Духа, бо для неї це безумство й вона не може цього зрозуміти, тому що це досліджується духовно» (1 Кор. 2:14). У душевної людини немає жодних взаємин зі Святим Духом. Вона живе у світі й не думає про Бога або зовсім рідко замислюється про Нього.

Духовні й тілесні люди в Церкві

Найбільше про ці дві групи людей написано в 1 Кор. 2 і 3, а також в Римл. 8:1-17 і Гал. 4 і 6. Слід зазначити, що **як одна, так й інша група мають взаємини зі Святим Духом**. За Божим задумом Святий Дух – єдина сполучна ланка між Небом і Землею (див. Христос – надія світу, с. 322; Матв. 12:32). «Ви повинні віддати все: своє серце, волю, служіння; віддати Йому самого себе, щоб виконувати всі Його веління. І ви

так само маєте прийняти все: повноту благословення в Особі Христа, щоб Він жив у вашому серці, був вашою міццю, праведністю і щоб одержати силу для послуху»¹⁹.

Духовний віруючий

«Духовна ж людина про все це судить, а її саму ніхто не судить. Бо хто пізнав розум Господа, хто повчатиме Його? Ми ж маємо розум Христа» (1 Кор. 2:15, 16; у тексті цитується Ісаї 40:13).

Духовна людина – це справжній християнин. Він названий духовним, тому що наповнений Святим Духом. Взаємини зі Святим Духом є головним критерієм духовної людини. Вони гарні й постійно розвиваються. Духовна людина цілком і без останку присвятила себе Ісусу. Вона посвячує Господу себе і все, чим володіє. У вістці до Лаодикії вона названа «гарячою», а в притчі про десять дів – «мудрою». Детально про неї написано в Посланнях до римлян (8:1-17) і галатів (розділ 5). Вона має життя *«надміру»* (Івана 10:10), *«щоб наповнилися ви всєю Божою повнотою»* (Ефес. 3:19; див. також Колос. 2:9).

Тілесний віруючий

Незалежно від того, ходить людина до церкви один рік чи багато років, вона може залишатися тілесним християнином. Якщо ви усвідомили, що нині є тілесним християнином, не впадайте у відчай, а, навпаки, радійте, оскільки у вас є змога змінитися. Ви відчуєте неймовірну радість, коли Святий Дух керуватиме вашим життям. Я переконаний, що багато тілесних християн перебуває в такому стані несвідомо, і вони від щирого серця бажають зростати у вірі. Дуже часто такі християни перебувають у подібному стані незнання не зі своєї вини. Проте вас чекає велика радість, коли Ісус через Святого Духа оселиться у вашому серці (Івана 15:11). Ці зміни крок за кроком приведуть вас до такого життя надміру, яке обіцяв Сам Христос в Івана 10:10, і ви здобудете тверду надію на вічне життя.

¹⁹ Е. Уайт. Дорога до Христа, с. 69.

Молитва: «Небесний Отче, допоможи мені мати бажання досліджувати самого себе. І якщо я – тілесний християнин, дай мені усвідомити це. Допоможи мені прагнути до того, чого хочеш Ти. Скеруй мене до щасливого життя в Христі – обіцяного життя надміру і вічного життя на Небесах. Прошу: оно-ви моє серце. Дякую, що вже відповідаєш на мою молитву. Амінь».

Апостол Павло говорить тілесним віруючим: *«Та я, брати, не міг говорити до вас як до духовних, але як до тілесних, як до немовлят у Христі. Я годував вас молоком, а не твердою їжею, тому що ви не могли їсти, та й тепер ще не можете, бо ви ще тілесні. Адже коли між вами є заздрість, суперечки й розділення, то хіба ви не тілесні, хіба ви не поводитесь по-людському? Бо коли хтось каже: Я – Павлів, а інший: Я – Аполлосів, то чи ж ви не тілесні люди?»* (1 Кор. 3:1-4).

Критерій, за яким Павло визначає віруючих цієї групи, – це особисті взаємини зі Святим Духом. У цих кількох віршах апостол чотири рази називає їх тілесними. Що це означає? Тілесна людина керується природними здібностями, якими наділений кожний. Тобто така людина не наповнена Святим Духом або не має достатньо Його сили. Деякі вважають, що до цієї групи людей належать тільки ті, хто живе у відвертих гріхах. Проте це лише одна з граней цієї категорії.

Подивіться, як Павло звертається до тілесних віруючих: «Брати». Це говорить про те, що він писав членам Церкви. Однак апостол не міг говорити з ними як з «духовними». Це означає, **що вони не були наповнені Святим Духом або були недостатньо наповнені**. Він говорить з цими людьми як з *«немовлятами у Христі»*. Вони не зросли у вірі. Людина може добре знати Писання, але все-таки не рости духовно. Духовне зростання безпосередньо пов'язане з посвяченням Ісусу і постійним наповненням Святим Духом.

Тілесні християни часто відчувають незадоволення, розчарування, безцільність або роблять безуспішні спроби щось

виправити. Інші тілесні віруючі звикли до свого стану і цілком задоволені ним. Вони можуть говорити: «Ми просто грішники! Ми не можемо нічого змінити!»

Є й інші тілесні християни. Вони сповнені ентузіазму і задоволені, що знають біблійну істину. Тілесні віруючі можуть бути дуже активними, обіймати відповідальні посади в місцевій церкві й навіть в адміністрації. Вони можуть робити великі справи для Бога.

“Багато хто скаже Мені того дня: Господи, Господи, чи не Твоїм Ім'ям ми пророкували, чи не Твоїм Ім'ям бісів ми виганяли, чи не Твоїм Ім'ям численні чудеса чинили? Тоді скажу їм: Я ніколи не знав вас! Відійдіть від Мене ви, що чините беззаконня.”
(Матв. 7:22, 23)

У чому ж полягає проблема? Ісус сказав, що не знає їх. У них ніколи не було справжніх взаємин з Господом, а лише удавані. У їхньому житті не було посвячення або вони не змогли його зберегти. Ісус не жив у їхніх серцях через Святого Духа. «Саме таким зовнішнім, формальним може бути і наш зв'язок із Христом без справжнього єднання з Ним через віру»²⁰. Чому в нас немає Христа? «Дух, протилежний Духові Христа, відкидає Його, хоч і формально може визнавати. Люди зрікаються Христа лихослів'ям, марнослов'ям, неправдивими й недобрими словами. Вони можуть зректися Його небажанням нести свій життєвий хрест, прагненням до гріховних насолод. Вони можуть зректися Христа бажанням уподібнитися до світу, брутальною поведінкою, зарозумілістю, самовиправданням, сумнівами, тривогами, занепокоєнням і бажанням залишатися в темряві. **Усіма цими діями вони заявляють, що Христа немає в них**»²¹.

²⁰ Е. Уайт. Христос — надія світу, с. 676.

²¹ Е. Уайт. Христос — надія світу, с. 357.

Однак завдяки милості Божій усе може змінитися. І ми повернемося до цієї думки в третьому і п'ятому розділах.

Чому важливо довіритися Богові та посвятити себе Йому?

Слово Боже говорить: «Тож благаю вас, брати: заради Божого милосердя, принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву, як ваше служіння розуму» (Римл. 12:1).

«Бог бажає зцілити і звільнити нас. Та оскільки для цього необхідне докорінне перетворення і відновлення всієї нашої природи, ми повинні повністю підкоритися Богові»²². Наше «его» — незадоволене, дратівливе, заздрісне, образливе. Бог хоче звільнити нас від цих почуттів. «Він закликає нас довіритися Йому, щоб Він міг здійснити в нас Свій задум. Проте вибір за нами: чи бажаємо ми звільнитися від пут гріха, щоб стати справді вільними дітьми Божими?»²³

У відповідь на наше посвячення Бог подарує нам нове народження (див. Івана 3:1-21). Подальша робота буде присвячена збереженню цього посвячення (див. Івана 15:1-17). Ми поговоримо про це докладніше в третьому розділі.

Про посвячення Богу Морріс Венден пише: «Немає такого поняття, як часткове посвячення. Бути частково посвяченим — це все одно що бути трохи вагітною. Людина або посвячена, або ні»²⁴.

Е. Уайт говорить про щоденне посвячення: «Буде збережене життя лише тих людей, які добровільно віддають його на служіння Богові й людям. Хто в Ім'я Христа жертвує своїм життям у цьому світі, той збереже його для вічності»²⁵.

Отже, людина може належати до Церкви, але при цьому бути загубленою. Як сумно! Саме про це йдеться у вістці до Лаодикії, а також у притчі про десять дів.

²² Е. Уайт. Дорога до Христа, с. 43.

²³ Е. Уайт. Дорога до Христа, с. 43.

²⁴ M. Venden. Theses on Righteousness by Faith (Pacific Press, 1987), p. 63.

²⁵ Е. Уайт. Христос — надія світу, с. 623.

Чому тілесного віруючого так важко виявити?

Життя тілесної людини часто наповнене «релігією», тому вона не завжди здатна зрозуміти, чого їй не вистачає важливого: близьких взаємин з Богом. Якщо людина не дозволяє Христу керувати своїм життям, то Він стоїть під дверима і стукає (див. Об'явл. 3:20). І Спаситель говорить: «Якщо нічого не зміниться, Я змушений викинути тебе».

Завдяки міцній основі, яка ґрунтується на Біблії, кожен із нас має тверді переконання. Водночас ми бажаємо бути відкритими для нових досліджень. Ми переконані в істинності своїх поглядів, і це нас надихає, ми багато знаємо і правильно говоримо. І саме тому так складно виявити проблему тілесної людини. Яке взагалі має значення, чи наповнювався я коли-небудь Святим Духом? А може, я не відчую різниці?

Один пастор написав: «Мені щойно зателефонувала одна сестра, яка бере участь у програмі “40 днів”. (Детальніше про цю програму ви дізнаєтеся в розділі 5). Вона сказала, що її світ змінився. **Усе своє життя вона намагалася зрозуміти, чого не вистачає її духовності. І тепер жінка дізналася – Святого Духа.** Якби ви чули, як вона розповідає свій досвід! Вона говорила, що вперше у своєму житті по-справжньому відчуває, що має взаємини з Богом... Люди, які її оточують, також помітили в ній великі зміни»²⁶. Отже, людина може відчувати, що їй чогось не вистачає, але не може визначити, чого саме. Багато людей прагне до чогось кращого, але не знає, до чого саме і як цього досягти.

“Тож благаю вас, брати: заради Божого милосердя, принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву, як ваше служіння розуму.”
(Римл. 12:1)

Зверніть увагу, що в 1 Кор. 3:1-4 використане слово «ще»: «...*Бо ви ще тілесні*». Це означає, що тілесна людина має шанс

²⁶ Email an H. Haubeil – received on February 15, 2012.

стати духовною. Ніхто не зобов'язаний залишатися тілесним. І оскільки він перебуває в Церкві, у нього є всі сприятливі умови усвідомити це і змінити стан справ.

Також варто звернути увагу на стосунки в колі віруючих: «...*Між вами є заздрість, суперечки*». Така поведінка свідчить про те, що ці тілесні віруючі не наповнюються Святим Духом, а поводяться по-людському, як і всі інші. Вони чинять як душевні, тільки загорнуті в релігійну обгортку. Невже це означає, що всі протиріччя в церковному суспільстві з'являються через тілесних віруючих (див. Юди 19)? Зверніть увагу, за часів Ісуса фарисеї і садукееї також сперечалися один з одним. Це означає, що вже тоді були розбіжності між ліберальними і консервативними віруючими. Одні вишукували дрібниці як привід для сварок, а інші ставилися до багатьох питань простіше. Однак і ті, й інші були переконані, що правильно тлумачать Святе Письмо і чинять правильно. Ісус показав, що обидві групи були тілесними, тобто не наповненими Святим Духом. Так може бути і сьогодні. І консервативні християни також можуть виявитися тілесними християнами.

На жаль, багато хто дивиться сьогодні на світ через призму «консервативного або ліберального». Перевага такого підходу полягає в тому, що будь-який учинок людини можна виправдати. Однак біблійна класифікація «тілесного і духовного» вимагає глибокого духовного дослідження. Задумайтесь над простими словами, з якими Бог звертається до нас: «*Бо що лише людина посіє, те й пожне. Адже хто сіє для свого тіла, – пожне від тіла тління, а хто сіє для духа, – пожне від Духа вічне життя*» (Гал. 6:7, 8).

Тілесна людина бажає слідувати за Ісусом і робити те, що Йому до вподоби, але вона не віддала своє життя в Його руки. А може, віддала, а потім втратила цей зв'язок (див. Гал. 3:3; Об'явл. 2:4, 5). Це означає, що вона, можливо, навіть не усвідомлюючи цього, хоче жити водночас згідно з Божою волею і зі своєю. Проте це неможливо. У результаті людина бере все у свої руки. Як каже відомий письменник: «Дві душі живуть у хворих грудях моїх, одна одній чужі, – і жадають поділу!» Чи

може Бог послати Святого Духа в такій ситуації? Відповідь знаходимо в Посланні апостола Якова 4:3: *«Просите й не одержуєте, бо не на добро просите, а щоб розтратити на ваші пристрасті»*. Я дійшов висновку, що це означає просити з тілесними намірами. Якщо Бог відповість на таку молитву, то це тільки зміцнить людську гордість, чи не так? Тому такий віруючий живе і чинить згідно зі своєю людською мудрістю і своїми силами. В Об'явл. 3:16 він названий «теплим», а в Матв. 25 – «нерозумним».

Чому Ісус називає тілесного християнина «теплим»?

Чому так багато віруючих живе без хрещення Святим Духом? Щоб відповісти на це запитання, спочатку треба розглянути феномен Лаодикії. Чому Ісус називає віруючих церкви в Лаодикії теплими? Він говорить: *«Ось Я стою під дверима і стукаю»* (Об'явл. 3:20). Ісус не був центром життя цих віруючих, Він стояв біля входних дверей. Чому ж Христос не може увійти? Тому що Його не запрошують. Спаситель нікого не змушує впустити Його, оскільки поважає нашу свободу вибору.

А чому ж віруючі залишають Ісуса за дверима? Для цього є різні причини. Деякі керуються тільки інтелектом і будують логічні плани свого духовного життя, як це було з книжником Никодимом. Вони не розуміють суті християнства (див. Івана 3:1-10). Інші вважають ціну учнівства занадто високою. Вони не хочуть втрачати так багато, як в історії з багатим юнаком (див. Матв. 19:16-24). Аби йти за Ісусом, потрібно зректися себе, бути відкритим для змін (див. Матв. 16:24, 25) і принести своє тіло в живу, святу і приємну Богові жертву (див. Римл. 12:1). Небажання впустити Ісуса може бути результатом недбалого ставлення, якщо людина не проводить достатньо часу, спілкуючись із Господом.

Христос не є центром життя цих віруючих, а стоїть за дверима. Отже, теплий стан людини пов'язаний з її особистими взаєминами з Ісусом. В інших сферах, які її непокоять, вона, напевно, не буде теплою.

Наприклад: чоловік докладає чималих зусиль, щоб досягти успіху в кар'єрі, однак нехтує дружиною. Він присвячує багато часу своїй роботі, але виявляється «теплим» у сімейних стосунках. Ви можете бути зразковим членом Церкви, успішним керівником, пастором або президентом конференції, але при цьому – «теплим» у взаєминах із Христом. Ви настільки зосереджені на виконанні різних завдань, що нехтуєте особистими взаєминами з Господом. **Ісус бажає змінити наше життя.** Сумно усвідомлювати, що людина може бути настільки зайнятою Божою справою (у церкві або в місіонерському служінні), що починає нехтувати Самим Богом.

ПРИТЧА ПРО ДЕСЯТЬ ДІВ (МАТВ. 25:1-13)

Що відкриває нам притча Ісуса про десять дів щодо духовних і тілесних віруючих?

- Усі мали біблійні знання.
- В усіх були світильники.
- Усі мали Біблію.
- Усі вийшли зустрічати нареченого.
- Усі з нетерпінням чекали Другого приходу.
- Усі заснули.
- Усі почули заклик і прокинулися.
- Усі взяли світильники.
- Усі світильники горіли.
- Половина з них помітила, що світильники гаснуть.

Усі діви взяли каганці та запалили їх, але щоб вони не згасли, потрібна олива. **Їхня енергія вичерпалася.** Через деякий час п'ять дів зрозуміли, що їхні світильники гаснуть. Світильники нерозумних дів, які горіли зовсім недовго, показують, що в них було щось від Святого Духа. Проте цього було недостатньо. Занадто мало оливи. **Ось у чому полягала різниця.**

Коли ж вони, купивши оливи, хотіли увійти, Ісус сказав: «Я вас не знаю». Вони надто пізно звернулися за оливою (Святим Духом). Двері вже були зачинені.

Слова Ісуса показують нам, що наші взаємини з Ним неможливі без Святого Духа. Хто не дозволяє Духу керувати сво-

їм життям, того Ісус відкине. У Римл. 8:8, 9 написано: *«І ті, що живуть по-тілесному, догодити Богові не можуть... Якщо ж хто не має Христового Духа, той не Його»*.

Таким чином, особисті взаємини з Ісусом можливі тільки через Святого Духа. У 1 Івана 3:24 написано: **«А що Він у нас перебуває, дізнаємося від Духа, Якого Він нам дав»**. Це означає: якщо я переконаний, що мене наповнює Святий Дух, то я можу бути впевнений, що Ісус у мені, а я – у Ньому.

Такий досвід пережила одна сестра, яка брала участь у програмі «40 днів». Завдяки присутності Святого Духа в її житті вона побудувала нові взаємини з Богом, що стало очевидним для всіх, хто її оточував. Після дослідження цієї книги сестра з Південної Німеччини написала: «Книги “40 днів зібрань і молитов про приготування до Другого приходу” Денніса Сміта і “Кроки до особистого відродження” стали великим і довгоочікуваним благословенням у моєму житті. У духовному житті моїх братів і сестер, як і в моєму, завжди чогось не вистачало. Однак тепер ми справді відчули, як **Ісус увійшов у наше життя** і почав змінювати його. Він продовжує працювати над нашими серцями, і крок за кроком ми стаємо ближчими до Нього»²⁷.

Ще один брат пише: «Книга “Кроки до особистого відродження” глибоко зворушила мене. Я був вражений вісткою з розділу про десять дів і уривком з Римл. 8:9: *«Якщо ж хто не має Христового Духа, той не Його»*. Я почав сумніватися, чи маю я Святого Духа і чи діє Він у мені, оскільки в моєму житті не вистачало відповідних “плодів”. У суботу ввечері я закінчив читати цю книгу, і мене огорнув неймовірний смуток. Потім я помолився, і в мені загорілося сильне бажання отримати Святого Духа, щоб моє серце перетворилося і Бог Отець міг змінити мене згідно зі Своєю волею... Дякую вам за книгу і за слова, які так сильно зворушили мене» (А. Р.).

Найбільша трагедія для тілесного християнина полягає ось у чому: якщо ситуація не зміниться, він втратить вічність.

²⁷ E-mail from March 31, 2013.

Апостол Павло пише в Римл. 8:9: *«Якщо ж хто не має Христового Духа, той не Його»*.

Тож підсумуємо: головна відмінність духовного християнина від тілесного полягає в присутності Святого Духа. Духовний віруючий наповнений Божим Духом. Тілесний віруючий недостатньо наповнений або не наповнений Духом узагалі.

Можливо, ви усвідомили, що є тілесним християнином? Не впадайте у відчай! Бог пропонує вам ліки: Святого Духа.

РАННЯ ЦЕРКВА І ЦЕРКВА ОСТАННЬОГО ЧАСУ

Порівнюючи ранньохристиянську Церкву з Церквою нашого часу, ми доходимо висновку, що першоапостольська Церква складалася здебільшого з духовних віруючих. Книга Дії апостолів показує нам, що саме цей факт був причиною її швидкого й успішного розвитку. У них не було жодних особливих ресурсів. Проте ними керував Святий Дух. Сьогодні ми маємо достатньо ресурсів, проте відчуваємо нестачу Святого Духа.

Пастор А. В. Тозер говорив: «Якби сьогодні Бог забрав від нас Святого Духа, то в 95 % наших справ ми навіть не помітили б різниці. Та якби Дух Святий залишив ранньохристиянську Церкву, то 95 % (тобто майже все) того, що вони робили, зупинилося б і всі відчули різницю»²⁸.

Як ми навчилися обходитися без Святого Духа?

Невже сьогодні наша Церква складається здебільшого з тілесних віруючих?

Чи не є наслідком цього наше безсилля і поразки? Можливо, наше тілесне мислення впливає на те, що в багатьох місцях по всьому світу наша Церква не зростає? З кожним кроком ми будемо все чіткіше розуміти, що нашою головною проблемою є нестача сили Святого Духа. Хоч в особистих взаєминах ми можемо з Божою допомогою все швидко змінити.

Наступне звернення стосується служителів церкви, але його можна застосувати і до кожного з нас. Пастор-євангеліст

²⁸ Dr. S. Joseph Kidder, Anleitung zum geistlichen Leben (Andrews University), PPP Folie 2.

Йоганнес Магер²⁹ одного разу сказав: «Павло показує відмінність між духовними і тілесними християнами, між тими, хто наповнений Святим Духом, і тими, у чиєму житті немає місця для Божого Духа: хрещені Святим Духом, але не наповнені Ним».

Це означає, що служитель може отримати гарну богословську освіту, знати мови, якими написана Біблія, і вміло проводити екзегезу. Він може володіти широкими інтелектуальними знаннями біблійних істин і розбиратися в богослов'ї різних епох; досконало оволодіти мистецтвом гомілетики і говорити блискучі життєві проповіді. Однак усупереч усім своїм знанням і талантам цей служитель може не бути наповненим Святим Духом. Книги, освіта, технічні ресурси і навіть харизма можуть стати хибними заміниками духовного життя.

Можна навчитися проповідувати, молитися перед аудиторією, організовувати церковне життя, готувати євангельські програми, проводити пасторське консультування без Святого Духа. Е. Уайт так описувала цю небезпеку: «Причина, з якої вплив Святого Духа майже не відчувається, полягає в тому, що служителі навчилися обходитися без Нього» (Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 1, с. 383).

Висновок: Бути тілесним – означає жити, спираючись на людську мудрість і сили, без Святого Духа або з недостатнім посвяченням Йому.

ГОЛОВНІ ТРУДНОЩІ ТІЛЕСНОГО ХРИСТІЯНСТВА

Людськими зусиллями неможливо дотримуватися величких біблійних принципів, таких як любити ворогів, завжди прощати, перемагати гріх. Це можна зробити тільки за допомогою сили Святого Духа. Тому цілком очевидно, що

²⁹ Johannes Mager, Auf den Spuren des Heiligen Geistes (Following the Steps of the Holy Ghost), (Lüneberg, 1999), pages 102, 103.

головною проблемою тілесного християнина є життя, засноване на людських зусиллях. Ми не можемо виконати Божу волю своїми силами. Ось кілька біблійних текстів, які стосуються цієї теми:

Ісаї 64:6: «*Вся праведність наша – немов поплямована місячним одіж*».

Єрем. 13:23: «*Чи мурин відмінить коли свою шкіру, а пантера – ті плями свої? Тоді зможете й ви чинити добре, навчені чинити лихе!*»

Єзек. 36:26, 27: «*І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро... І духа Свого дам Я до вашого нутра, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати*».

Римл. 8:7: «*Оскільки тілесні задуми – ворожнеча проти Бога, бо вони не коряться Божому Законові, та й не можуть*».

Еллен Уайт говорить з цього приводу: «Той, хто сподівається досягнути Небес виконанням закону, намагається зробити неможливе. Людина не може бути врятованою без послуху, і вчинки її не повинні виходити від неї самої. Христос має діяти в ній через Свою волю та вподобання»³⁰.

Мені здається, наведені слова досить переконливо говорять про те, що ми не здатні виконувати Божу волю без Святого Духа. Наше головне завдання – прийняти рішення керуватися Божою волею, а Він наділить нас силою виконати її. Тому дуже важливо добре зрозуміти доктрину про праведність через віру.

ЩО МОЖЕ СТАТИСЯ, КОЛИ ЛЮДИНА НАМАГАЄТЬСЯ ЗРОБИТИ ТЕ, ЩО ПЕРЕВЕРШУЄ ЇЇ СИЛИ?

Що відбувається, коли я починаю думати: «Я не можу цього зробити! Я знову зазнав невдачі!»? Напевно, це можна назвати розчаруванням.

Ця проблема більше властива молодому поколінню, ніж людям з великим життєвим досвідом. У старшого покоління

³⁰ Е. Уайт. Рев'ю енд Геральд, 1 липня 1890 р.

більш розвинене почуття відповідальності, вони здатні домовлятися. Тому люди старшого віку не так легко впадають у відчай, як молодь. Однак розчарування все ж властиве і тим, і іншим. Різниця полягає лише в тому, що молода людина до нього більш чутлива. Рух шляхом віри власними силами – це проблема кожного тілесного християнина.

Як ми намагаємося розв'язати цю проблему? Один починає більше молитися, просити Божої допомоги і докладати максимальних зусиль. Інший вважає, що не слід ставитися до всього з таким фанатизмом. Він приймає рішення ставитися до речей простіше і відчувати себе вільніше. Третій зовсім відрікається від віри і стверджує, що почуває себе краще без неї. Єдина проблема полягає в тому, що всі перераховані вище рішення неправильні, адже рано чи пізно вони призведуть до плачевних наслідків. Найправильніший шлях – серйозно поставитися до Божих повелінь, оскільки вони дані нам з любов'ю і для нашого добра. Однак слід пам'ятати, що для цього нам необхідна Божя сила. Тому істинний шлях – це життя, наповнене силою Святого Духа, життя постійного зростання в радості, натхненні, силі, продуктивності й перемогах.

ГОЛОВНА ПРОБЛЕМА

Думаю, очевидно, ця проблема стосується насамперед тілесного християнства. І ми поступово починаємо розуміти, чому Ісус не бажає, щоб Його послідовники були «теплыми». Вони не живуть життям надміру, як того хоче Господь, і є поганим прикладом, хоч можуть самі про це і не підозрювати. Однак ця проблема значно серйозніша, ніж ми думаємо: «Нещирі християни гірші за язичників, тому що їхні лицемірні слова і непосвячене життя збивають з істинного шляху тих, хто їх оточує»³¹.

У книзі «Христос – наша праведність» Артур Даніельс пише: «Однак формалізм особливо оманливий і згубний. Він являє собою ту приховану під водою скелю, яка протягом усіх століть часто загрожувала церкві корабельною аварією. Апо-

³¹ EGW Letter 44, 1903, quoted in SDA Bible Commentary, Vol. 7, p. 963 on Rev. 3:15, 16.

тол Павло застерігає нас щодо «вигляду благочестя» (2 Тим. 3:5), але відречення від його сили, і говорить про це як про одну з небезпек останнього часу, закликаючи нас уникати її оманливого впливу»³².

Чинники, які призводять до тілесного християнства

- 1. Невігластво.** Ми недостатньо глибоко досліджували тему «Життя, сповнене Святого Духа» або не знайшли спосіб, як застосувати її на практиці.
- 2. Невір'я або нестача віри.** Наповнення Святим Духом неможливе без повної довіри і посвячення Ісусові Христу. Таке невір'я може з'явитися через незнання, але частіше ми просто боїмося, що Господь поведе нас не тим шляхом, яким ми бажаємо йти. Отже, ми не до кінця довіряємо Божій мудрості та любові.
- 3. Помилкові уявлення.** Ми можемо вважати, що наповнені Святим Духом, хоч насправді Його в нас немає або недостатньо. Така проблема виникає найчастіше.
- 4. Занадто зайняті.** Ми настільки перевантажені, що, здається, у нас мало або взагалі немає часу, щоб підтримувати взаємини з Христом. Іноді ми все ж знаходимо час, але не використовуємо його продуктивно і не ростемо духовно.
- 5. Приховані гріхи.** Це схоже на коротке замикання, відсутність зв'язку з джерелом Божої сили.
- 6. Учинки, якими керують почуттями.** Боже Слово свідчить: «Праведний Мій житиме вірою» (Євр. 10:38). Чим я керуюся, коли приймаю рішення, – вірою в Бога чи своїми почуттями? Мене дуже вразила цитата з книги Роджера Морнє: «*Духи переконуватимуть людей прислухатися більше до своїх почуттів, ніж до Божого Слова і Його пророків. І для них немає простішого способу заволодіти людським життям. При цьому сама людина навіть не підозрюватиме, що відбувається*»³³.

³² Arthur G. Daniells, Christ our Righteousness, p. 20.

³³ Roger Morneau, A Trip into the Supernatural, p. 43.

Навіщо мені просити про наповнення Святим Духом, якщо я вже наповнений Ним?

З одного боку, Святий Дух даний для того, щоб перебувати з нами, а з іншого – ми повинні постійно з вірою просити про хрещення Божим Духом. Як же нам вирішити це протиріччя? Ісус говорить: «...*Бо Він при вас перебуває, і у вас буде Він*» (Івана 14:17). «*А Петро сказав їм: Покайтеся, і нехай охреститься кожний з вас... і приймете дар Святого Духа!*» (Дії 2:38). Однак в інших текстах Христос промовляє: «*Просіть, – і дасться вам... Наскільки більше Небесний Отець дасть Святого Духа тим, які в Нього просять?*» (Луки 11:9-13); «*...Наповнюйтеся Духом*» (Ефес. 5:18). У грецькому оригіналі обох текстів дієслово, що виражає прохання, вжите в тривалому часі.

Висновок:

Е. Уайт говорить: «Однак Дух завжди діє згідно з писаним Словом як у природі, так і в духовному світі. Божественна сила щомиті зберігає біологічне життя, однак підтримується воно не за допомогою чуда, а завдяки доступним нам благословенням. Так і духовне життя підтримується за допомогою дарованих Провидінням засобів. Якщо послідовник Христа бажає досягти *«досконалого змужніння, міри зрілості повноти Христа»* (Ефес. 4:13), він повинен споживати хліб життя і пити воду спасіння. Він має пильнувати, молитися, працювати, у всьому підкоряючись Божим настановам, даним у Слові»³⁴.

При народженні ми отримали життя. Однак, щоб підтримувати це життя, нам потрібно їсти, пити, рухатися тощо. Це стосується і духовного життя. Ми отримуємо Святого Духа, коли приймаємо хрещення від води і Духа (народження згори), і ця духовна сила зберігається в нас усе життя. Однак щоб підтримувати цю силу, нам необхідно використовувати духовні засоби, які дає нам Бог: Святого Духа, Писання, молитву, служіння та інші.

В Івана 15:4 Ісус велить: «*Перебувайте в Мені, а Я – у вас*». Е. Уайт також говорить про це: «Перебувати в Христі – значить

³⁴ Е. Уайт. Дії апостолів, с. 284.

безперервно приймати Його Дух і жити життям беззастережного служіння Йому»³⁵.

Тому нам потрібно щодня з вірою просити про наповнення Святим Духом і щоранку присвячувати самих себе й усі свої таланти Господу.

А ХТО Я?

Тепер найважливіше – визначити, до якої групи належу я.

Коли моїй мамі було 20 років, один чоловік запитав її про віру. Вона відповіла, що їй це нецікаво. Тоді чоловік сказав: «А якби сьогодні вночі ти померла?» Це запитання завдало їй болю. Однак згодом привело її до рішення піти за Ісусом і приєднатися до Церкви. Можливо, це зможе допомогти і вам:

Уявіть, що сьогодні вночі ви померете...

*Чи впевнені ви, що отримаєте
вічне життя з Ісусом?*

Прийміть рішення сьогодні.

Тривога

Я багато думав і молився про те, чи слід мені писати цей розділ. Та все-таки наважився, оскільки це питання щастя не тільки в цьому житті, але й у вічності. І воно впливає не тільки на церковне життя та місію, а й на стан сімей. Я хочу, щоб істина, яка допомогла мені, стала корисною ще для когось. Кожній тілесній людині дуже важливо побачити свій стан. Інакше вона не зможе скористатися Божою силою і змінитися. Господь у Своїй великій любові хоче рясно нас благословити через близькі взаємини з Ісусом Христом і Святим Духом. У результаті ми зможемо задовольнити нашу велику потребу й отримати великі благословення. І з Божою допомогою зміни в нашому житті можуть відбутися миттєво. Більш детально цього питання ми торкнемося в розділах 3 і 5.

У Біблії проблема тілесного християнства описана по-різному. Групи людей і кожна людина особисто можуть мати

³⁵ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 676.

свої відмінні риси, але головна проблема залишається. Ось різні групи людей:

- **тілесні** – Римл. 8:1-17; 1 Кор. 3:1-4, Гал. 5:16-21 та інші тексти;
- **нерозумні** – притча про десять дів (Матв. 25:1-13). «Стан церкви, представленої в образі нерозумних дів, можна назвати також Лаодикійським станом»³⁶;
- **«теплі»** – послання до Лаодикії (Об'явл. 3:14-21). «О, якби був ти або холодним, або гарячим!» (Об'явл. 3:15). Ісус віддає перевагу холодним, а не теплим. Чому Він так говорить? «Нещирі християни гірші за язичників, тому що їхні лицемірні слова і непосвячене життя збивають з істинного шляху тих, хто їх оточує. Язичник не приховує, на чиєму він боці. «Теплий» християнин лицемірить щодо обох сторін. Він не є ні послідовником світу, ні добрим християнином. Сатана використовує його для виконання тієї роботи, яку не зможе зробити ніхто інший»³⁷;
- **ненароджені згори** або ті, хто не зберіг цей стан (Івана 3:1-21). «Нове народження – досить рідкісний досвід у наш час. Ось чому виникає так багато непорозумінь у церквах. Багато з тих, хто носить Ім'я Христа, не освячені та не мають святості. Вони були хрещені, але поховані живою. Їхнє внутрішнє єство не померло, і тому вони не воскресли до нового життя в Христі»³⁸;
- **«які мають вигляд благочестя, але сили його відреклися»** (2 Тим. 3:5). Артур Даніельс говорить: «Формалізм особливо оманливий і згубний. Він являє собою ту приховану під водою скелю, яка в усі віки часто загрожувала церкві корабельною аварією. Апостол Павло застерігає нас щодо «вигляду благочестя» (2 Тим. 3:5), але відречення від його сили, і

говорить про це як про одну з небезпек останнього часу, закликаючи нас уникати її оманливого впливу»³⁹.

Е. Уайт має ще кілька тривожних заяв на цю тему:

- **Лише деякі.**
«У тому сні я побачила сторожа, який стояв біля дверей великої будівлі й запитував кожного, хто підходив до входу: «Чи отримав ти Святого Духа?» У його руці була тростина для вимірювання, і лише небагатьох впустили до будівлі»⁴⁰.
- **Жоден із двадцяти... не приготовлений.**
«Мені дали офіційну заяву, яку я направила церкві, що жоден із двадцяти членів, чиї імена занесені до церковної книги, не готовий до завершення земної історії і, безумовно, опиниться без Бога і надії, як і звичайний грішник»⁴¹.
- **Чому ми такі сонні?**
«Чому воїни Христові такі сонні й байдужі? Тому що не мають справжнього зв'язку з Христом і позбавлені Його Духа»⁴².
- **Велика небезпека.**
«Немає потреби говорити тут про швидкоплинність і невизначеність життя. Однак не можна мовчати про небезпеку, яку багато хто не розуміє до кінця. Вона полягає в небажанні людей невідкладно відгукнутися на заклик Духа Божого залишити гріх. Яким би малим не здавався гріх, кожен, хто потурає йому, ризикує загинути навіки»⁴³. У чому полягає суть гріха? «Що не вірять у Мене» (Івана 16:9). Ми справді віримо в Ісуса, тільки якщо віддаємо все в Його руки. Це означає цілковите посвячення, бажання слідувати за Ним у всьому.

³⁶ Е. Уайт. Рев'ю енд Геральд, 19 серпня 1890 р.

³⁷ Е. G. White, Letter 44, 1903, quoted in the SDA Bible Commentary, Vol.7, p. 963 on Rev. 3:15, 16.

³⁸ Біблійний коментар АСД, Заокський, 2015, т. 6, с. 830.

³⁹ А. G. Daniells, Christ our Righteousness, p. 20.

⁴⁰ Е. Уайт. Вибрані вісті, т. 1, с. 109.

⁴¹ Е. Уайт. Християнське служіння, с. 41.

⁴² Е. Уайт. Велика боротьба, с. 507.

⁴³ Е. Уайт. Вибрані вісті, т. 1, с. 109.

Запитання

Найважливіше запитання: чи наповнений я Святим Духом? Як я можу наповнитися Святим Духом? Які існують умови для наповнення Духом? Які позитивні плоди виявляються в житті, яким керує Святий Дух? Чим небезпечна ситуація, коли людина помилково вважає, що вона наповнена Святим Духом?

Будьте вдячні за попередження

Подякуйте Богу за те, що ми змогли більше заглибитися в тему відродження. Я впевнений, що в Бога є безліч серйозних причин, з яких Він через Святого Духа спонукає нас до відродження:

- Він бажає задовольнити нашу потребу і вивести зі стану Лаодикії.
- Господь бажає приготувати нас до швидкого Другого приходу Ісуса й особливих подій, які цьому передуватимуть.
- Він бажає організувати велике заключне відродження (див. Об'явл. 18:1, 2) у всьому світі з допомогою тих, хто зберігає заповіді Божі та має свідчення Ісуса Христа (див. Об'явл. 12:17).

Подякуймо Господу за те, що кожен тілесний християнин може стати духовним. Будьмо вдячні Спасителю за те, що кожен, хто наповнюється Святим Духом, може досягнути міри зрілості – повноти Христа. Це наш наступний крок. Наприкінці розділу звернімося до ще одного досвіду.

Нова мотивація та внутрішня радість

«Одна сестра в церкві дала мені книгу “Кроки до особистого відродження”. Я була вражена її змістом. Я давно шукала щось подібне і тепер нарешті знайшла. Почавши досліджувати своє духовне життя, я зрозуміла, що потрібно щось змінювати. Я віддала своє життя в руки Ісуса. Відтоді Господь почав будити мене рано-вранці та подарував мені час для спілкування з Ним. Щодня я читала по одному розділу з книги “40 днів”. Я почала помічати, наскільки сильно зміцни-

лися мої взаємини з Ісусом. Вони стали більш глибокими і щирими. Святий Дух працює над моїм серцем. Після цього я почала читати продовження – книгу “Кроки до духовного відродження”. Відтоді я прочитала кожну з цих книг по чотири рази. Тепер я просто не уявляю свій день без спілкування з Богом. Моя нова мотивація та внутрішня радість не можуть залишатися непоміченими. За цей час я пережила безліч досвідів з Богом. Я постійно шукаю можливість поділитися цими досвідами. Близькі взаємини з Ісусом показують неважливість багатьох речей, і всі зайві переживання просто зникають. Я сподіваюся і молюся, що ще багато хто зможе пережити те, що пощастило пережити мені» (Х. С.).

ЯК РОЗВ'ЯЗАТИ НАШІ ПРОБЛЕМИ?

*Ак ми можемо стати щасливими
і стійкими християнами?*

Ак Святий Дух може наповнити наше життя?

Ісус сказав: «Перебувайте в Мені, а Я – у вас» (Івана 15:4).

«Перебувати в Христі – значить безперервно приймати Його Дух і жити життям беззастережного служіння Йому»⁴⁴.

Це розв'язання нашої головної проблеми водночас є шляхом до щасливого християнського життя. Чому? Ісус так говорив про це: «*Це Я сказав вам, щоб Моя радість перебувала у вас і щоб ваша радість сповнилася*» (Івана 15:11). Завдяки цим двом крокам (постійному наповненню Святим Духом і повному посвяченню) Христос оселяється в нас, а це головна умова досконалого щастя. У тексті Колос. 1:27 надією слави названий «Христос у вас». Цікаво, що Ісус розповідає притчу про виноградну лозу (див. Івана 15) між обітницею про Святого Духа (див. Івана 14) і дією Святого Духа (див. Івана 16).

⁴⁴ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 676.

Надзвичайно важливо кожному з нас щодня віддавати себе і всі свої проблеми в Божі руки, а також просити і з вірою отримувати Святого Духа.

ЧОМУ ТАК ВАЖЛИВО ВІДДАВАТИ ВСІ СВОЇ ПРОБЛЕМИ В РУКИ ІСУСА?

В Луки 9:23 Христос говорить: «*Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе, бере свій хрест щоденно й іде услід за Мною*».

Ісус підкреслює, що учнівство – це щоденне посвячення. Зречтись самого себе – це дозволити Христу контролювати все наше життя. Однак слова «*бере свій хрест щоденно*» не означають, що ми день у день матимемо різноманітні труднощі. Сенс полягає в тому, щоб щодня відкидати власне «его» і з радістю та смиренням підкоритися Ісусу. За часів Христа, коли хтось ніс хрест, це означало, що він засуджений до смерті та прямує до місця страти. Тому ця фраза означає, що ми маємо бути готові до труднощів, які можуть виникнути, якщо ми прямуватимемо за Ісусом.

При народженні ми отримали фізичне життя. Щоб підтримувати сили та здоров'я, ми щодня повинні вживати їжу. Коли ми народжуємося згори, то отримуємо духовне життя. І для підтримки його в здоровому стані нам також необхідно щодня піклуватися про внутрішню людину. Якщо ми нехтуємо Божими порадами, то слабнемо, можемо захворіти і навіть померти. І як ми не здатні з'їсти достатньо їжі, щоб вистачило на завжди, так не можемо запастися Святим Духом на все життя.

У книзі «Дії апостолів» міститься цінна порада: «Однак Дух завжди діє згідно з писаним Словом як у природі, так і в духовному світі. Божественна сила щомиті зберігає біологічне життя, однак підтримується воно не за допомогою чуда, а завдяки доступним нам благословенням. Так і духовне життя підтримується за допомогою дарованих Провидінням засобів»⁴⁵.

⁴⁵ Е. Уайт. Дії апостолів, с. 284.

Мене вражає наступний уривок із книги «Христос – надія світу»: «Ми повинні прямувати за Христом з дня на день. Бог не дає допомоги на завтрашній день»⁴⁶.

Еллен Уайт говорить: «Прямування за Ісусом потребує щироного навернення – навернення, яке відбуватиметься **щодня**»⁴⁷. «Яким би повним не було наше навернення, воно не принесе нам жодної користі, якщо ми не будемо щодня оновлювати його»⁴⁸. «Щоранку посвячайте своє життя Богові. Нехай це буде найпершою вашою справою. Моліться так: “Візьми мене, Господи! Я повністю належу Тобі. Я складаю всі свої плани біля Твоїх ніг. Використай мене сьогодні у Твоєму служінні. Будь зі мною, щоб усі справи я звершував разом з Тобою”. Це необхідно робити щодня. Отже, щоденно вранці посвячайте себе Богові. Вручайте Йому всі свої плани, будьте готові виконати їх або відмовитися від них, керуючись Його Провидінням. Таким чином ви щоденно віддаватимете своє життя в руки Божі, і воно ставатиме дедалі подібнішим до життя Христа»⁴⁹.

Морріс Венден пише: «Якщо ви ще не усвідомили необхідність щоденного навернення, то це усвідомлення може ознаменуватися справжнім проривом у вашому житті. У книзі *“Небесні принципи щасливого життя”* (с. 101) ми знаходимо таку обітницю: “Якщо ви шукатимете Господа і щоденно наворачтатимете до Нього... усі ваші нарікання припиняться, усі труднощі зникнуть і найскладніші питання, які стоять перед вами сьогодні, будуть розв’язані”»⁵⁰.

Перебувати в спілкуванні з Христом через щоденне оновлення свого заповіту з Ним так само важливо, як народження згори, коли ми вперше пізнали Його. Морріс Венден продовжує: «Перебування в щоденних взаєминах з Богом веде до стабільності у відданості Богу, до залежності від Нього кожної миті»⁵¹.

⁴⁶ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 313.

⁴⁷ SDA Bible Commentary (Review and Herald, 1976), vol. 1, p. 1113.

⁴⁸ Е. Уайт. Рев’ю енд Геральд, 6 січня 1885 р.

⁴⁹ Е. Уайт. Дорога до Христа, с. 70.

⁵⁰ Morris Venden, 95 Theses on Righteousness by Faith (Pacific Press, 1987), p. 96.

⁵¹ Ibid, p. 233.

Можемо бути впевнені: якщо ми щодня щиро посвячуємо себе Ісусу, то виконуємо Його волю, тому що Він сказав: *«Прийдіть до Мене...»* (Матв. 11:28); *«Того, хто приходить до Мене, Я не вижену геть»* (Івана 6:37).

«Господь бажає зробити великі діла для нас. Ми здобудемо перемогу не кількістю членів Церкви, а повним посвяченням душ Ісусу. Ми маємо рухатися вперед, наділені Його силою, довіряючи всемогутньому Богу Ізраїля...»⁵²

Джон Уеслі пише про великий вплив, який Бог може справляти через нас, якщо ми повністю присвяtimo себе Йому: «З однією людиною, посвяченою Богові на 100 %, Він може зробити більше, ніж із цілою армією людей, які посвятили себе тільки на 99 %»⁵³.

Еллен Уайт говорила: «Лише ті, котрі стануть співпрацівниками Христа і скажуть: “Господи, усе, що маю, і все моє єство – усе Твоє”, – будуть визнані синами і дочками Бога»⁵⁴. «Кожен, хто присвячує Богові свої душу, тіло й дух, постійно отримуватиме фізичну й духовну підтримку... Христос наділяє їх Своїм Духом, Котрий у всій повноті працюватиме над серцем і розумом людини. Божя благодать примножить людські здібності, а досконалість Божественної природи допомагатиме у праці спасіння душ... які, незважаючи на людську неміч, виконують справи Всемогутнього»⁵⁵.

Чому ми повинні щодня просити про нове хрещення Святим Духом?

Молитва про наповнення Святим Духом – це прохання про те, щоб Ісус перебував поруч, тому що Він живе в нас з допомогою Святого Духа. Та чому щодня? Е. Уайт у книзі *«Дії апостолів»* писала: «Для посвяченого працівника є чудова розрада в усвідомленні того, що навіть Христос під час Свого земного життя щодня просив у Свого Отця свіжого приливу

⁵² Е. Уайт. Сини і дочки Божі, с. 279.

⁵³ Dr. S. Joseph Kidder, Anleitung zum geistlichen Leben (Andrews University), PPP slide 14.

⁵⁴ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 523.

⁵⁵ Там само, с. 827.

необхідної Йому благодаті... Його власний приклад – гарантія того, що щира наполеглива молитва до Бога з вірою, яка веде до цілковитої залежності від Нього та повного посвячення для Його справи, забезпечить людям допомогу Святого Духа в боротьбі з гріхом»⁵⁶.

Це було щоденною необхідністю Ісуса. Та наскільки більше цього потребуємо ми! *«Внутрішня людина оновлюється день у день»* (2 Кор. 4:16). А як же відбувається це щоденне оновлення? Згідно з Ефес. 3:16, 17, 19, це відбувається через Святого Духа: *«...Щоб за багатством Своєї слави Він дав вам через Свого Духа зміцнити силою у внутрішній людині, щоб через віру Христос оселився у ваших серцях, аби ви, укорінені й засновані на любові... наповнилися ви всякою Божою повнотою»*.

Отже:

- Необхідно щодня молитися про наповнення Святим Духом.
- У результаті цього Христос житиме в нас.
- Він дасть нам силу за багатством Своєї слави для життя нашої внутрішньої людини. Божа сила – це надприродна сила.
- Божа любов вкорінюється в наших серцях.
- Це і є шлях до життя надміру і Божа «повнота» (див. Івана 10:10; Колос. 2:10).

Ще один важливий текст записаний в Ефес. 5:18: *«...Наповнюйтеся Духом»*. Зверніть увагу, що це не просто порада, а Божественне повеління. Наш Господь очікує, що в нашому серці ростиме бажання наповнюватися Святим Духом. Іоганнесс Магер, посилаючись на нюанси грецької мови, перекладає цей текст наступним чином: *«Постійно і безперервно наповнюйтеся й оновлюйтеся Духом»*⁵⁷.

В уроці Суботньої школи написано: *«Хрещення Святим Духом означає, що людина, яка повністю перебуває під впливом Духа, наповнена Духом (див. Ефес. 5:18). Цей дос-*

⁵⁶ Е. Уайт. Дії апостолів, с. 56.

⁵⁷ Editor Werner E. Lange, Unser größtes Bedürfnis (Lüneburg, 2011), p. 42.

від не відбувається «раз і назавжди», але потребує постійного оновлення»⁵⁸.

Апостол Павло в Ефес. 1:13 зазначав: *«У Ньому й ви... повіривши в Нього, були відзначені печаттю, Святим Духом обітниці»*. Очевидно, ефесяни вже отримали Святого Духа. Проте Павло радить: *«...Через Свого Духа зміцнити силою»* (Ефес. 3:16); *«наповнюйтеся Духом»* (Ефес. 5:18). В Ефес. 4:30 він попереджає про небезпеку засмутити або образити Святого Духа.

Еллен Уайт говорила: *«Кожний працівник повинен просити Бога про щоденне хрещення Духом»*⁵⁹. *«Щоб здобути праведність Христа, нам потрібно щодня перетворюватися під впливом Духа і долучатися до Божественної природи. Саме Святий Дух облагороджує схильності, освячує серце, підносить всю людину»*⁶⁰.

В іншому місці вісниця Божа писала: *«Ті, хто сприймає Святе Письмо як голос Самого Бога і бажає дотримуватися його вчення, повинні щодня перебувати у вивченні, щодня отримувати духовний заряд і духовну силу, яку кожен віруючий здобуває через Святого Духа»*⁶¹. *«Ми повинні працювати за Христом з дня на день. Бог не дає допомоги на завтрашній день»*⁶².

*«Для нашого духовного зростання нам щомиті необхідний зв'язок з Божественною силою. Ми можемо деякою мірою отримати Духа Божого, але через молитву і віру нам потрібно постійно прагнути до повної міри Духа»*⁶³.

Ось ще одна дивовижна цитата: *«Ти потребуєш щоденного хрещення любові, яка за часів апостолів об'єднала їх усіх»*⁶⁴.

Апостол Павло в Римл. 5:5 відкриває, що Божа любов впливається в наші серця через Святого Духа. Таку саму думку ми

⁵⁸ Посібник з вивчення Біблії в Суботній школі, 17 липня 2014 р.

⁵⁹ Е. Уайт. Дії апостолів, с. 50.

⁶⁰ Е. Уайт. Вибрані вісті, т. 1, с. 374.

⁶¹ Е. Уайт. Ознаки часу, 8 березня 1910 р.

⁶² Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 313.

⁶³ Е. Уайт. Ознаки часу, 2 березня 1897 р.

⁶⁴ Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 8, с. 191.

знаходимо в Ефес. 3:17. Щоденне хрещення Святим Духом (наповнення Святим Духом) сприяє також щоденному хрещенню любов'ю (наповненню Божою любов'ю агапе).

ВАЖЛИВІСТЬ ОСОБИСТОГО ПОКЛОНІННЯ

Якщо ми щодня посвячуємо себе Ісусу і просимо про наповнення Святим Духом, яке значення має для нас особисте поклоніння? Щоденне спілкування з Богом і дотримання суботи – це основа духовного життя. Ми вже читали біблійні тексти і різні цитати, які показують, що внутрішня людина оновлюється щодня. **Вони проливають яскраве світло на важливість щоденного особистого поклоніння Богові.**

Основою храмового богослужіння були ранкова і вечірня жертви. А в суботу була ще одна додаткова суботня жертва цілопалення (див. Числ. 28:4, 10). Яке значення вона мала? «Жертва цілопалення уособлювала повне посвячення грішника Господу. У цьому приношенні людина нічого не залишала собі, усе належало Богові»⁶⁵.

«Години ранкового і вечірнього богослужіння вважали священними, для всього ізраїльського народу це був особливий час, призначений для поклоніння... Цей звичай є прикладом для християн, який закликає їх до ранішньої та вечірньої молитов. Бог не схвалює церемоній, позбавлених духа правдивого поклоніння, проте Йому надзвичайно приємно бачити тих, котрі люблять Його і вранці та ввечері схиляються перед Їговою в молитві, бажаючи прощення за вчинені гріхи, а також благословень, які їм так необхідні»⁶⁶.

Чи бачите ви, як ці дві основи нашого духовного життя – щоденне поклоніння та субота – пов'язані між собою? Чи згодні ви з тим, що безпосередньо від цього залежить наше щоденне посвячення Ісусові, Який входить у наше серце через Святого Духа?

Чи дотримуетесь ви найважливішого духовного принципу: щодня ставити Бога понад усе? У Нагірній проповіді Ісус

⁶⁵ Fritz Rienecker, Lexikon zur Bibel (Wuppertal, 1964), p. 1017.

⁶⁶ Е. Уайт. Патріархи і пророки, с. 353.

говорив: *«Шукайте перш за все Царства Божого і Його праведності, а це все вам додасться»* (Матв. 6:33).

Царство Боже починається з того, що Христос живе в серці. Тому нам необхідно щодня посвячувати себе Господу і щодня просити про злиття Святого Духа під час особистого спілкування із Творцем. Коли ми станемо перед Богом, для нас буде вирішальний момент: чи мали ми особисті взаємини з Христом і чи змогли їх зберегти? (Див. Івана 15:1-17). Отже, чи бажаєте ви більшого наповнення Духом Божим?

Якщо ми проводимо мало часу в спілкуванні з Богом або взагалі не спілкуємося з Ним, то наше духовне життя згасає. Неможливо уявити людину, яка відчуває голод тільки раз на тиждень. Тож християнин, який не проводить час із Богом, – це тілесний християнин.

“Аби здобути Христову праведність, нам потрібно щодня перетворюватися під впливом Духа і долучатися до Божественної природи.”

А якщо людина залишиться в теплом стані, то не отримає спасіння. Для тілесного християнина поклоніння Богові здається зобов'язанням, а для духовного воно стає необхідністю.

Багато років тому я прочитав невелику книгу Джима Ватса *«Я був бандитом»*. Автор книги насправді був злочинцем, який пережив досвід навернення. Він щиро розкався у своїх гріхах (обмані, крадіжці та ін.), і Господь втрутився в його життя. Його досвід вразив мене, і я подумав: «Я чиню щиро і правильно майже завжди, але все-таки не маю таких досвідів». І тоді я почав молитися Господу: «Отче Небесний, я також хочу визнати всі відомі мені гріхи, а також ті, що Ти мені ще покажеш. Я також бажаю прокидатися на годину раніше, щоб молитися і досліджувати Біблію. Таким чином я бажаю пережити Твоє втручання в моє життя».

Слава Богу! Він прославився в моєму житті. Відтоді моє ранкове спілкування з Господом і субота стали основою мого духовного життя.

Щоденне посвячення і наповнення Святим Духом здатні змінити нас на краще. Це відбувається під час особистого спілкування з Богом.

ПОКЛОНІННЯ В ДУСІ ТА ІСТИНІ

Поміркуймо про мету поклоніння. У Божому зверненні до людства поклоніння Господу протиставляється поклонінню звіру (див. Об'явл. 14:6-12). Зовнішньою ознакою поклоніння Творцю є субота. А внутрішній зміст поклоніння описаний в Івана 4:23, 24: *«Але надходить час, – і вже тепер він є, – коли **правдиві поклонники будуть поклонятися Отцеві в Дусі та істині, бо Отець шукає Собі таких поклонників. Бог є Дух, і хто Йому поклоняється, повинен поклонятися у Дусі та істині**»*.

Поклоніння в Дусі означає щире поклоніння, а також наповнення Святим Духом. А **поклоніння в істині** – це життя цілковитого посвячення Ісусу, Який є втіленням істини. Ісус сказав: *«Я є... правда»* (Івана 14:6). Отже, коли Христос поселяється в нашому серці, ми починаємо жити згідно з Божим Словом, адже Він говорить: *«Твоє Слово – то істина»* (Івана 17:17). У Псал. 119:142 написано: *«Закон Твій – то істина»*. Якщо ми не проводимо достатньо часу з Богом сьогодні, то наражаємо себе на небезпеку впасти в момент випробування. І це найбільша проблема всіх тілесних християн.

Я впевнений, що кожен з нас бажає рухатися вперед з Божою допомогою, зростати в пізнанні істини.

ХРЕЩЕННЯ І СВЯТИЙ ДУХ

Деякі люди вважають, що наповнені Святим Духом, тому що хрещені. Вони впевнені, що в них усе гаразд, і нічого змінювати не бажають. Д. Муді говорив: «Багато хто вважає, що, наповнившись Духом одного разу, вони наповнилися Ним назавжди. О, любий друже, ми з тобою – розбиті посудини. Щоб залишатися наповненими, нам необхідно постійно перебувати під потоком»⁶⁷.

⁶⁷ D. L. Moody, They Found the Secret, p. 85, 86; quoted in "10 Days – Prayers and Devotions" by Dennis Smith, p. 23.

Джозеф Ваггонер писав: **«Якщо людина розглядає хрещення як єдиний доказ дару Святого Духа, то такий грішник, що розкався, стає на шлях хибної безпеки**. Він покладається на своє хрещення як на за поруку Божої благодаті. Таким чином, печаткою або «свідченням» у його серці сяє лише хрещення, а не Святий Дух»⁶⁸.

Хрещення – це, безперечно, важливе рішення в житті та виконання Божої волі. Його важливість неоціненна як сьогодні, так і в майбутньому. Однак ми не можемо розглядати подію минулого як доказ наповнення Духом. Ми повинні **сьогодні** переживати цей досвід і **сьогодні** бути впевненими в тому, що Святий Дух керує нашим життям.

Деякі люди отримали Святого Духа **до** хрещення, наприклад, Корнилій і його домашні, а також Савло, а інші – **після** хрещення, наприклад, самаряни або дванадцять осіб з Ефеса. Немає значення, отримали ми Святого Духа **до, під час або після** хрещення. Насправді важливо, чи отримали ми Його взагалі та чи наповнені ми Ним **зараз**. Наш стан сьогодні важливіший за те, що сталося в минулому.

Ми підтримуємо наше фізичне життя щоденним харчуванням, сном, фізичними вправами. Інакше ми довго не проживемо. Такі самі закони діють і в духовному житті. Коли ми повністю віддаємо себе в руки Ісуса, то отримуємо народження згори завдяки Святому Духу. Духовне життя потребує зміцнення Святим Духом, молитвою та Словом Божим. Е. Уайт говорила: «Божественна сила щомиті зберігає біологічне життя, однак підтримується воно не за допомогою чуда, а завдяки доступним нам благословенням. Так і духовне життя підтримується за допомогою дарованих Провидінням засобів»⁶⁹. Ні фізичне, ні духовне життя не можуть підтримуватися в автоматичному режимі. Ми маємо використовувати дані Богом засоби.

Отже, коли ми народжуємося згори, Святий Дух постійно перебуває з нами. Однак не слід забувати про важливість мо-

⁶⁸ Joseph H. Waggoner, The Spirit of God (Battle Creek, Michigan 1877), p.35f, quoted in Garrie F. Williams, Erfüllt vom Heiligen Geist (Lüneburg, 2007), S. 58.

⁶⁹ Е. Уайт. Дії апостолів, с. 284.

литви, спілкування з Богом через Його Слово, участь у богослужінні та про інші християнські цінності.

Думаю, ви погодитеся з тим, що ми повинні щодня піклуватися про внутрішню людину. А якщо ми не робитимемо цього, то пожнемо сумні наслідки. Ми не можемо ні наїстися наперед, ні запастися Святим Духом.

«Бог не дає допомоги на завтрашній день»⁷⁰. Я думаю, цілком очевидно, що нам необхідно щодня посвячувати себе Ісусу й щодня запрошувати у своє життя Святого Духа.

Ці два аспекти служать одній меті: розвитку близьких взаємин із Христом. Я через посвячення віддаю себе Йому і в молитві про Святого Духа запрошую Його у своє серце. Серед багатьох інших біблійних текстів 1 Івана 3:24 якнайкраще відображає ідею, що Ісус живе в нас завдяки присутності Святого Духа: **«А що Він у нас перебуває, дізнаємося від Духа, Якого Він нам дав»**.

ПРОЯВИ СВЯТОГО ДУХА

Апостол Павло в Римл. 8:2 говорить: *«Бо Закон Духа, тобто життя в Христі Ісусі, визволив тебе від закону гріха і смерті»*. «Закон Духа» потрібно розуміти як засіб, через який Святий Дух діє в серці людини, посвяченої Богу. Тільки через Нього в моєму житті можуть проявитися заслуги Христа. Е. Уайт також говорила про це: **«Дух мав діяти як відновлювальна Сила, і без Нього жертва Христа була б даремною... Дух робить ефективною діяльність Спасителя світу. Дух очищає серце. Через Нього віруючий стає причетним до Божественної природи... Божа сила дається за багатством благодаті Христа, Котрий готовий дати кожній душі стільки, скільки вона може прийняти»**⁷¹.

Томас Девіс описує цей процес таким чином: «Це означає, що навіть успіх подвигу Ісуса заради людей залежить від Святого Духа. Без Нього все, що зробив Ісус у Гефсиманії, на хресті, при воскресінні та в священницькому служінні на Небі, виявилось б безуспішним. Користь від служіння Христа не змогла б пе-

⁷⁰ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 313.

⁷¹ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 671, 672.

ревершити впливу інших світових релігій або духовних лідерів. І, незважаючи на те, що Ісус значно вище за цих особистостей, Він не зміг би спасти людство тільки Своїм прикладом і вченням. Щоб змінити людину, треба постійно над нею працювати. Саме Святий Дух звершує цю роботу. Ісус зробив можливим, щоб Він був посланий і діяв у людських серцях»⁷².

«Коли Божий Дух оволодіває серцем, Він перетворює життя. Гріховні думки зникають, лихі вчинки залишаються в минулому, а гнів, заздрощі й суперечки поступаються любові, смиренню та миру. Смуток перетворюється на радість – і обличчя людини починає відображати небесне світло»⁷³.

Життя, наповнене Святим Духом, має безліч переваг, а Його відсутність призводить до великих проблем. У розділі 4 ми детальніше розглянемо відмінності між життям у Дусі і без Нього.

ЧИ НАПОВНЕНИЙ Я СВЯТИМ ДУХОМ?

Будь ласка, поставте собі кілька запитань, щоб визначити, чи наповнені ви Святим Духом⁷⁴:

- Чи є в моєму житті явні прояви Святого Духа? Наприклад, чи зробив Він Ісуса реальним і важливим для мене? (Див. Івана 15:16).
- Чи я чую і розумію голос Святого Духа? Чи може Він керувати мною в рішеннях і справах мого життя? (Римл. 8:14).
- Чи народилася в мені нова любов до ближніх? Чи подарував мені Святий Дух співчуття і щире турботу про людей, яких раніше я не назвав би своїми друзями? (Гал. 5:22; Якова 2:8, 9).
- Чи допомагає мені Святий Дух у стосунках з ближніми? Чи дає Він мені слова, які б торкалися людських сердець, сповнених смутку і турбот?
- Чи дає мені Святий Дух силу свідчити про Ісуса і приводити людей до Нього?

⁷² Thomas A. Davis, *Als Christ siegreich leben* (HW-Verlag), Seite 43 / *How to be a victorious Christian*, R & H.

⁷³ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 173.

⁷⁴ Catherine Marshall, *Der Helfer* (Erzhausen, 2002), p. 24.

- Чи відчуваю я, як Він керує мною в моєму молитовному житті, допомагає мені висловлювати Богу всі свої найпотаємніші почуття?

Відповідаючи на ці запитання, ми зрозуміємо свою велику потребу в зростанні у Святому Дусі.

Один брат написав мені: «Я помирився з батьком. Після того як я двічі прочитав книги “Кроки до особистого відродження” і “40 днів у молитві”, я пережив незвичайний досвід наповнення Святим Духом. Сьогодні я із захопленням спостерігаю, як Святий Дух прагне діяти і діє у всіх сферах мого життя».

ВОЗЗ'ЄДНАННЯ ОТЦЯ І СИНА

«У моїх стосунках з батьком завжди виникали певні труднощі. У дитинстві та юності всі мої бажання і молитви були спрямовані на поліпшення взаємин з ним. Однак усе погіршувалося. Минуло ще шість-сім років. Величезну порожнечу в моєму серці заповнив Бог. Ми з дружиною почали вивчати і молитися про Святого Духа, і в нас з'явилося багато яскравих і дивовижних досвідів з Богом. Ми молилися про нашу сім'ю і особливо про мого батька. За цей час Бог наділив мене новою силою і любов'ю до нього. Я зміг пробачити йому все, що було не так у наших взаєминах. Сьогодні ми з батьком – друзі. Він також став більш духовним і почав розповідати іншим людям про Бога. Нині, через два роки, наші стосунки покращилися. Я вдячний Господу за цей досвід. Раніше я часто відчував себе безсилим і самотнім. Однак відтоді, як я почав щодня молитися про наповнення Святим Духом, я отримав нове дивовижне життя і взаємини з Творцем» (автор листа побажав залишитися невідомим).

Звершимо молитву: «Господи Ісусе, дякую, що Ти бажаєш жити в мені через Святого Духа. Дякую, що завдяки щоденному посвяченню моя віра і взаємини з Тобою стають міцнішими. Господи, допоможи мені ще краще пізнати Святого Духа і Його діла в

моєму житті. Я бажаю пізнати Божу волю для мене, моєї сім'ї і церкви, а також набути впевненості в тому, що отримаю Святого Духа, якщо проситиму про Нього щодня. Дякую тобі за це. Амінь».

«НАПОВНЮЙТЕСЯ ДУХОМ» (ЕФЕС. 5:18)

В українському перекладі тексту Ефес. 5:18 дієслово вжито в наказовому способі. Дане повеління адресоване кожній людині. Отже, просити про наповнення Святим Духом – наш обов'язок. А які ж аспекти відкриває нам грецький текст цього уривка?

Йоганнес Магер коментує цей текст так: «У Новому Завіті є тільки один текст, який прямо говорить про наповнення Святим Духом: «...Наповнюйтеся Духом» (Ефес. 5:18). У книзі Дії апостолів ми знаходимо досвіди злиття Святого Духа як дару для прояву особливих здібностей у певних ситуаціях. Однак Павло пише про наповнення Святим Духом як про повеління, яке не залежить від обставин і адресоване всім послідовникам. Христа. Це коротке, але глибоке за значенням повеління складається з чотирьох важливих аспектів.

1. Дієслово «наповнюватися» (plerein) вживається в наказовому способі. Павло не дає рекомендацію або дружню пораду. Він не пропонує людині прийняти його слова або відмовитися. Він авторитетно велить. Наповнений християнин Святим Духом чи ні, залежить значною мірою від нього самого. **Отже, християнин є суб'єктом, якому наказують просити про наповнення Святим Духом.** Ми, люди, самі несемо відповідальність за наповнення Божим Духом.

2. Дієслово вжите в множині. Повеління спрямоване не на одну людину з особливими обов'язками в Церкві. Наповнення Святим Духом – це не перевага обмеженої групи людей. **Заклик звернений до кожного, хто належить до Церкви.** Павло вважав, що всі християни мають бути наповнені Святим Духом.

3. Грецьке дієслово вжите в пасивному стані. Текст не говорить: «Самі наповніть себе Духом», а «будьте наповнені

Духом!» Ніхто не може наповнити себе сам. Ця робота належить винятково Святому Духу. У цьому полягає Його влада. **Однак людина має створити умови, щоб Святий Дух міг її наповнити. Дух не може діяти без добровільного прагнення самої людини.**

4. Грецьке дієслово вжите в теперішньому тривалому часі. Цей час уживається для вираження дії, яка постійно повторюється в сьогоденні. Отже, наповнення Святим Духом – це не одноразовий досвід, а постійний процес. **Християнин – це посудина, яка постійно потребує води. Йому недостатньо одноразового наповнення.** Отже, це речення можна сформулювати таким чином: **«Дозвольте Духу знову і знову постійно й надміру наповнювати вас!»**

Сила Святого Духа, дана нам під час хрещення (хрещення водою і Духом з повним посвяченням Богові), **може бути втрачена, якщо її належним чином не підтримувати.** Та якщо вона втрачена, її можна отримати знову. Наповнення Святим Духом має повторюватися доти, доки Він не заповнить усі сфери нашого життя. Тоді наше духовне життя ніколи не зів'яне і не ослабне. Повторне наповнення Святим Духом не означає, що ми отримуємо Його більше, це Він дедалі більше керує нашим життям. **Тому Павло велить усім віруючим постійно наповнюватися Духом.** Це нормальний стан християнина. Одне хрещення, але багаторазове “наповнення”⁷⁵.

*Сам Господь велить нам:
«Дозвольте Духу знову і знову
постійно і надміру наповнювати вас!»*

⁷⁵ Йоганнес Марер був пастором, євангелістом і протягом багатьох років лектором богослов'я в університеті, керівником Пасторської асоціації Євро-Африканського дивізіону в Берні. Тепер він на пенсії. Цитата взята з його книги: Auf den Spuren des Geistes, (Lüneburg, 1999) p. 100, 101 (with permission from the publishing house).

ЯКИХ ЗМІН МИ МОЖЕМО ЧЕКАТИ?

*Акі переваги ми отримувемо,
коли наше життя наповнене Святим Духом?
Що ми втрачаємо, якщо не молимося про це?*

ПОРІВНЯННЯ ТІЛЕСНОГО І ДУХОВНОГО ХРИСТІАНСТВА

Наслідки тілесного християнства вже були частково названі, коли йшлося про окрему людину. Ось деякі з них:

- У такому стані людина не отримує спасіння (Римл. 8:6-8; Об'явл. 3:16).
- У людині немає Божественної любові *агапе* (Римл. 5:5; Гал. 5:22); вона чинить пожадання тіла (Гал. 5:16).
- Людина не зміцнюється силою Божого Духа (Ефес. 3:16, 17).
- Христос не живе в ній (1 Івана 3:24).
- Людина не отримала силу для свідчення про Христа (Дії 1:18).
- Вона керується людською мудрістю (1 Кор. 3:3), що часто призводить до розбіжностей і суперництва.
- Такій людині, як правило, важко сприймати докори.
- Її молитовне життя може бути неповноцінним.
- З образами і невдоволенням вона намагається справлятися своїми людськими силами.

Тілесні християни іноді чинять, як душевні люди. Павло писав: **«...Хіба ви не тілесні, хіба ви не поводитесь по-людському?»** (1 Кор. 3:3). Час від часу вони поводяться як духовні люди, хоч живуть своїми силами та здібностями.

Духовний християнин пізнає повноту Божества: *«Щоб за багатством Своєї слави Він дав вам через Свого Духа зміцніти силою у внутрішній людині, щоб через віру Христос оселився у ваших серцях, щоб ви, укорінені й засновані на любові, разом з усіма святими змогли зрозуміти, що то за ширина й довжина, висота й глибина, і пізнати Христову любов, яка сягає за межі пізнання, щоб наповнилися ви всякою Божою повнотою. А Тому, Хто силою, яка діє в нас, може зробити значно більше всього, що ми просимо або думаємо, – Йому слава в Церкві й у Христі Ісусі на всі покоління і на віки віків, амінь»* (Ефес. 3:16-21).

ВПЛИВ ТІЛЕСНОГО ХРИСТІАНСТВА

Я шкодую про невдачі в моїй родині й церквах, де я звершував служіння, через нестачу сили Святого Духа в мені. У цій ситуації складно не погодитися з висловом: «Неможливо завести когось далі, ніж він дійшов сам». Нам усім необхідно усвідомити, що нестача сили Святого Духа в кожній окремій людині здатна впливати на сім'ю або церкву.

Діти і молодь

Тілесне християнство – це чудовий ґрунт для ліберального християнського життя. Через невігластво люди з добрими намірами чинять те, чого робити не повинні, а потім намагаються знайти вихід. Чи не з цієї причини ми втрачаємо так багато молодих людей? Хіба ми самі, часом несвідомо, не показуємо приклад тілесного християнства нашим дітям і молоді? Чи не тому вони стають тілесними християнами і починають боротися з розчаруваннями? Хіба не в цьому полягає причина того, що багато людей перестає відвідувати богослужіння, легковажно ставиться до Церкви і залишає її?

Нещодавно один брат літнього віку сказав своїй громаді: «Причина проблем, які з'являються в нашому житті й житті нашої молоді, полягає в тому, що доросле покоління перестало розрізняти дії Святого Духа і наповнюватися Ним»⁷⁶.

⁷⁶ Garrie F. Williams, *Erfülltsein vom Heiligen Geist – Wie erfahren wird das?* (Lüneburg 2007), S. 8.

Дозвольте нагадати вам наслідки теплого стану (часткового посвячення Христу): «Нещирі християни гірші за язичників, тому що їхні лицемірні слова і непосвячене життя збивають з істинного шляху тих, хто їх оточує. Язичник не приховує, на чиєму він боці. “Теплий” християнин лицемірить. Він не є ані послідовником світу, ані добрим християнином. Сатана використовує Його для виконання тієї роботи, яку не зможе зробити жоден інший»⁷⁷. Та якщо ми зростатимемо духовно, то зможемо допомогти нашим дітям отримати Божу допомогу. Е. Уайт писала: «Поясніть дітям, що в них є прекрасна можливість щодня хреститися Святим Духом. Нехай Христос використовує вас як Своє знаряддя для досягнення Своїх цілей. За допомогою молитви ви набудете досвіду, який допоможе вам успішно звершувати служіння для ваших дітей»⁷⁸.

Ми навчили наших синів молитися. Однак чи навчили ми їх щодня просити про наповнення Святим Духом? Чи знали ми самі про це? Ми з дружиною не розуміли цього. Я вдячний Богу за те, що Він простив нас за неправильні вчинки, адже нам бракувало знань. Та все-таки як багато було втрачено!

Яких чудових дітей можуть мати батьки, які щодня посвячують себе Ісусу і моляться про хрещення Святим Духом!

Божа любов чи просто доброта одне до одного?

Які відмінності простежують у стосунках подружжя, батьків і дітей, церкви та суспільства, в умовах тілесного чи духовного християнства, коли відчутна нестача Божої сили для праведного життя, коли не відчувається Божої любові і неможливо перемогти гріх або коли завдяки Божій благодаті все це стає реальним?

Консервативні тілесні християни схильні до критики. І це добре. Ми повинні зрозуміти, що серйозні зміни можливі, тільки якщо вони народжуються всередині, а не нав'язані ззовні.

Ліберали часто ставляться легковажно до багатьох речей, і вони легко пристосувалися до світських методів. Бог не може цього благословити.

⁷⁷ EGW Letter 44, 1903, quoted in SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 963 on Rev. 3:15, 16.

⁷⁸ Е. Уайт. Виховання дітей, с. 69.

Джозеф Кіддер визначив загальний стан сучасної Церкви і описав його так: «Бездіяльність, байдужість, нестача щедрості, служителі вичерпали себе, молодь залишає Церкву, слабка самодисципліна, плани без основи і результатів, хронічна нестача сильних і посвячених віруючих»⁷⁹.

Причина наших проблем криється у відсутності зв'язку з Ісусом (див. Івана 15:1-5) і занадто великій упевненості в людських зусиллях (див. Зах. 4:6). Розв'язання цих проблем Кіддер також бачить у житті, яке сповнене Святого Духа (див. Дії 1:8).

Ісус дає нам заповідь: «Нову заповідь даю вам: Любіть один одного! Як Я полюбив вас, щоб і ви любили так один одного. З того дізнаються всі, що ви Мої учні, коли любов матимете між собою» (Івана 13:34, 35). Любити, як Христос, насправді означає любити Божественною любов'ю (*агапе*). І це можливо тільки за умови, якщо ми наповнені Святим Духом.

«Любити Бога понад усе і безкорисливо любити одне одного – це найкращий дар, який може послати Небесний Отець. Така любов – не миттєвий порив, а Божественний принцип, постійна активна сила. Вона не може зародитися в неосвяченому серці (а саме таке серце в того, хто не наповнений Святим Духом), але живе тільки там, де царює Ісус»⁸⁰.

Я вважаю, що існує велика різниця між тим, коли ми просто добрі одне до одного, і тим, коли виявляємо Божу любов. Е. Уайт робить важливу заяву: «Одягнувши на себе прикрасу лагідного й мовчазного духа, можна позбутися дев'яноста дев'яти зі ста неприємностей, які роблять життя таким гірким»⁸¹.

У 1 Сол. 4:3-8 Боже Слово говорить про подружнє життя. Ці тексти свідчать про освячені й шанобливі стосунки в шлюбі, які не можна порівняти з пожадливими похотями язичників. У цих віршах ідеться про освячення, а також про керівництво Святого Духа, з допомогою Якого подружні стосунки поліпшаться. Бог бажає, щоб ми мали велику радість і повноту

⁷⁹ Dr. S. Joseph Kidder, Anleitung zum geistlichen Leben (Andrews University), PPP Folie 3, 4.

⁸⁰ Е. Уайт. Дії апостолів, с. 551.

⁸¹ Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 4, с. 348.

любові в шлюбі. Він хоче допомогти нам ставитися одне до одного з ніжністю, а не з пожадливістю.

Ісус молився про єдність учнів: «Щоб усі були одне, – так, як Ти, Отче, в Мені, а Я в Тобі, – щоб і вони в Нас були; щоб світ повірив, що Ти Мене послав» (Івана 17:21).

Вільям Джонсон сказав: «Багато адвентистів усе ще до кінця не розуміють, що означає бути єдиними з Христом. Можливо, ми приділяли мало уваги цьому питанню в минулому або рухалися в іншому напрямку»⁸².

Ісус живе в нас, якщо ми сповнені Святого Духа. Життя духовного християнина наповнене молитовними досвідами. Е. Уайт писала: «Коли народ Божий об'єднується в Дусі, усе фарисейство, усе самовдоволення, яке вирізняло єврейський народ, буде видалене з людських сердець... Бог відкриє таємницю, заховану протягом століть. Він явить усім, "яке багатство слави є в цій таємниці між язичниками, – тобто Христос у вас, надія слави!" (Колос. 1:27)»⁸³.

Докори

Чи здатні докори дати позитивний результат, якщо вони сказані без любові? Які рішення може приймати церква, що складається з тілесних християн під керівництвом тілесного пастора або навіть тілесного президента? Озираючись на своє пасторське служіння, я помітив, що віруючих, які відійшли, здатні повернути до Церкви тільки духовні брати й сестри. І якщо така людина кається і наvertsється, отже, докори досягли мети. Тілесні ж християни використовують докори як засіб покарання і спосіб показати свою владу (див. Матв. 18:15-17; 1 Кор. 3:1-4; 2 Кор. 10:3; Юди 19).

БОЖІ ПРОРОЧІ СЛОВА ДЛЯ ОСТАННІХ ДНІВ

Бог зазвичай відкриває важливі події через Своїх пророків (див. Амоса 3:7). Тому Він дав особливу пророчу вістку для останніх днів через Еллен Уайт. Згідно з Духом пророц-

⁸² William G. Johnsson, Adventgemeinde in der Zerreißprobe (Lüneburg 1996), p. 118.

⁸³ Е. Уайт. Вибрані вісті, т. 1, с. 386.

тва, ці вістки будуть актуальними до Другого приходу Ісуса. Її поради містять докори, застереження і вказівки, що вимагають певних змін у способі життя, тому духовній людині легше їх прийняти, ніж тілесній. (Однак тільки на підставі того, що людина серйозно ставиться до цих порад, не можна робити висновки щодо її духовності). Звернімося до П. Зак. 18:19: *«І станеться, кожен, хто не слухатиме слів Моїх, що Той Пророк говоритиме Моїм Ім'ям, – Я покараю того»*.

Отже, вістка істинного пророка походить не від людини, а від Самого Бога. А як визначити істинність пророка? Боже Слово подає нам п'ять критеріїв перевірки. Істинний пророк повинен відповідати всім п'ятьом.

1. Спосіб життя: *«За їхніми плодами впізнаєте їх»* (Матв. 7:15-20).
2. Виконання пророцтв: П. Зак. 18:21, 22 (за винятком умовних пророцтв, як, наприклад, в історії з Йоною).
3. Відданість Богу (Його Слову): П. Зак. 13:1-5.
4. Визнання Ісуса істинним Богом (1 Івана 4:1-3).
5. Згода з ученням Біблії (Івана 17:17).

Усі Божі повеління, у тому числі й поради, які дані через пророків, слугують для нашого добра. Тому їхня цінність дуже велика. Духовна людина з радістю виконує повеління завдяки Божій силі. Вона розуміє, що це принесе їй тільки успіх. *«Віруйте в Господа, вашого Бога, і будете запевнені, – вірте пророкам Його, і пощаститься вам!»* (2 Хронік 20:20).

В одному з посібників Суботньої школи є вислів про зв'язок між життям у Святому Дусі та словами істинного пророка: *«Якщо людина відкидає пророчє слово, вона закриває своє серце для настанов Святого Духа. Наслідки такої поведінки в наш час такі самі, як були в минулому, – втрата взаємин з Богом і сприйнятливність до негативного впливу»*⁸⁴.

“ Коли народ Божий об'єднається в Дусі, усе фари́сейство, усе самовдоволення, яке вирізняло юдеїв, буде видалене з людських сердець. ”

⁸⁴ Studienanleitung Standardausgabe, Philip G. Samaan, 10.11.1989, to question 8.

ПЛАНУВАННЯ / СТРАТЕГІЯ

Дуже важливо знайти правильне рішення і методи для виконання роботи в Церкві й на місіонерських полях. І тут усе залежить від планів і стратегії. Головною метою цієї роботи є духовне зміцнення церкви і завоювання душ для Ісуса.

Я прийняв хрещення 65 років тому і вже 43 роки звершую служіння пастора. Ми розробили безліч програм і методів, працювали дуже старанно. І мені хотілося б знову згадати слова Дуайта Нельсона, сказані на сесії Генеральної Конференції 2005 року: *«Наша Церква сумлінно працює над створенням успішних форм, планів і програм, але якщо ми не визнаємо свого духовного банкрутства (відсутності сили Святого Духа), якого зазнало багато служителів і лідерів, то ніколи не зможемо вийти за рамки “формального християнства”»*⁸⁵.

Денніс Сміт говорить: *«Я нічого не маю проти планів, програм і методів. Однак я турбуюся про те, що ми занадто покладаємося на них у просуванні Божої справи. Плани, програми і методи не завершать Божої роботи. Її також не зможуть закінчити ні відомі проповідники, ні прекрасні християнські концерти, ні супутникові трансляції. Тільки Божий Дух завершить цю роботу, Він говорить і діє через наповнених Ним чоловіків і жінок»*⁸⁶.

ХРЕЩЕННЯ / ЗАВОЮВАННЯ ДУШ

Біблія відкриває, що Святий Дух є найважливішою умовою в завоюванні людей для Христа (див. книгу Дії святих апостолів). У Німеччині є церкви, які кількісно зростають, і ті, що зупинилися в рості або навіть зменшуються. Світові показники свідчать, що за останні 60 років кількість адвентистів зросла у двадцять разів. Проте є церкви, чисельність яких не змінюється, а часто і скорочується. Така ситуація в Німеччині пояснюється кількома причинами. Однак головна

⁸⁵ Helmut Haubeil (Hrsg.), Missionsbrief Nr. 34, (Bad Aibling, 2011), page 3.

⁸⁶ Dennis Smith, 40 Days – Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming (Wien, 2012), p. 88.

причина – це відсутність сили Святого Духа. Ми намагалися розв'язати цю проблему, розробили й адаптували багато планів і програм. Проте всі зусилля були марними. Ми тільки втрачали кошти й час, адже нам не вистачало сили Святого Духа. Е. Уайт писала: «Господь нині не працює, щоб привести багато душ до істини, як через членів Церкви, які ніколи не були навернені, так і через тих, хто, колись навернувшись, відступив від віри. Який вплив матимуть ці непосвячені члени на нововернутих?»⁸⁷ «Якби ми упокорили себе перед Богом, були добрі, ввічливі, ніжні та проявляли співчуття одне до одного, тоді там, де сьогодні наворачтається і приймає істину одна людина, наворачталися б сотні»⁸⁸.

З іншого боку, є люди, які приймають хрещення недостатньо підготовленими. Е. Уайт говорить: «Нове народження – досить рідкісний досвід у наш час. Ось чому виникає так багато непорозумінь у церквах. Багато з тих, хто носить Ім'я Христа, не освячені й не мають святості. Вони були хрещені, але були поховані заживо. Їхнє внутрішнє єство не померло, і тому вони не воскресли до нового життя у Христі»⁸⁹.

Це було написано 1897 року. А що ж говорити про сьогоднішню ситуацію? Проблема полягає в тому, що якщо людина не народилася згори, то вона не наповнилася Святим Духом. Ісус сказав: *«Коли хто не народиться від води й Духа, не може увійти до Божого Царства!»* (Івана 3:5). Отже, чи бачимо ми відсутність сили Святого Духа в усіх сферах нашого життя?

СВЯТИЙ ДУХ І ПРОПОВІДЬ

Про значення Святого Духа для проповіді Євангелія вісниця Божа говорить: «Проповідь Слова була б даремною без постійної присутності й допомоги Святого Духа. Лише Він є справжнім Учителем Божественної істини. Істина пробудить сумління і змінить життя лише тоді, коли Святий Дух відкриє цю істину серцю. Людина може докладно пояснювати кожну

⁸⁷ Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 6, с. 371.

⁸⁸ Е. Уайт. Свідчення для Церкви, т. 9, с. 189.

⁸⁹ Біблійний коментар АСД, Заокський, 2015, т. 6, с. 830.

букву Слова Божого, знати всі Божі Заповіді й обітниці, але якщо Дух Святий не закарбує істини в серці, жодна душа не впаде на Склею і не розіб'ється (див. Матв. 21:44). Без участі Святого Духа ані освіта, ані найбільші переваги не можуть зробити людину носієм світла»⁹⁰.

Проповідь – це не тільки те, що ми чуємо з-за кафедри в церкві. Вона також звучить на лекціях, біблійних уроках і зустрічах клубів. Ренді Максвелл зазначає: «Істина полягає в тому, що ми вмираємо від спраги за взаєминами із живим Богом!»⁹¹

Чи може бути нестача сили Святого Духа причиною страхів? Напевно, Емілію Кехтле мав рацію, коли говорив: «Чому ми не можемо перевернути цей розбещений світ? Щось сталося з нашими особистими переконаннями. Ми боїмося конфліктів, непорозумінь, труднощів, боїмося втратити роботу, репутацію, позбутися життя. Тому ми мовчимо і ховаємося. Ми боїмося проголошувати Євангеліє світу з любов'ю і водночас із владою»⁹².

Розв'язання цієї проблеми ми знаходимо в книзі Дії 4:31: *«Як вони помолилися, затряслося те місце, де вони були зібрані, і всі наповнилися Святим Духом і сміливо почали говорити Боже Слово»*.

СВЯТИЙ ДУХ І НАША ЛІТЕРАТУРА

«Якщо спасіння Господа досягло людину, яка пише статті, Той Самий Дух зійде і на читача. Слова, написані в Дусі Божому, приймають ангели, які передають це натхнення читачам. Якщо ж письменник не живе для слави Божої, не посвячує себе Йому, то ангели зі смутком відчують цей недолік. Вони відвертаються від його творів і не відкривають серця читачів, тому що в цих працях немає Бога і Його Духа. Слова гарні та правильні, але вони позбавлені ніжного впливу Божого Духа»⁹³.

⁹⁰ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 672.

⁹¹ Randy Maxwell, If my people pray... (Pacific Press, 1995), p. 11.

⁹² CD Die letzte Vorbereitung, Teil 6.

⁹³ E.G. White, PH 016, p. 29.1.

Я хочу знову підкреслити: звичайно, усе, що ми робили, не було помилкою. Безперечно, ми розробляли гарні плани. І Бог благословляв наші людські зусилля, наскільки це було можливо. Та все ж залишається важливе запитання: ми бралися до виконання цих обов'язків як духовні чи як тілесні християни? Якщо ми намагаємося знайти рішення як тілесні християни, то марно витратимо дорогоцінний час. Ми виконаємо багато завдань, які згодом виявляться неефективними.

СВЯТИЙ ДУХ: БЕЗ РАНЬОГО ДОЩУ НЕМАЄ І ПІЗЬОГО

«Ранній дощ Святого Духа дає нам необхідну духовну зрілість, яка відіграє важливу роль під час Пізнього дощу»⁹⁴.

«Пізній дощ, який допомагає зерну досягнути до жнив, являє собою духовну благодать, яка готує церкву до Приходу Сина Людського. Однак якщо ранній дощ не напоїть землю, життя не буде. Зелений паросток не зійде. Якщо ранній дощ не зробить своєї роботи, пізній дощ не допоможе насінню дозріти»⁹⁵.

СВЯТИЙ ДУХ І БІБЛІЙНЕ ОСВЯЧЕННЯ

«Ця робота (біблійне освячення) може бути здійснена тільки через віру в Христа, силою Духа Божого, Який перебуває в серці»⁹⁶.

ВЕЛИКА МІСІОНЕРСЬКА РОБОТА БЕЗ СВЯТОГО ДУХА?

Чи можуть бути успішними євангельські програми і сильними місіонерські стратегії без Святого Духа? Ендрю Мюррей, відомий місіонер у Південній Африці, знав, що такий розвиток подій можливий. Він був знайомий з реаль-

⁹⁴ Dennis Smith, 40 Days – Prayer and Devotions to Revive Your Experience with God, Book 2, (Vienna, 2013), p. 175.

⁹⁵ Е. Уайт. Віра, якою я живу, с. 333.

⁹⁶ Е. Уайт. Велика боротьба, с. 469.

ністю сучасного християнства, тому писав: «Людина може проповідувати, писати, міркувати, молитися і бути задоволеною тим, що виконує слова, записані в Божій Книзі. Однак у її житті та праці все-таки буде відчуватися відсутність сили Святого Духа. Якщо дослідити євангельську роботу Церкви Христової та спробувати з'ясувати, чому в проповіді Євангелія так мало перетворювальної сили, чому великі зусилля приносять так мало успіху для вічності, чому Слово не здатне зміцнювати віруючих у святості й посвяченні, то відповідь буде одна: через відсутність сили Святого Духа. А чому? Причина теж одна – тіло (див. Гал. 3:3) і людські амбіції посіли місце, яке має належати Святому Духу»⁹⁷.

СВЯТИЙ ДУХ І ЗДОРОВ'Я

*«Тож благаю вас, брати: заради Божого милосердя, **принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву, як ваше служіння розуму**» (Римл. 12:1).*

«Хіба не знаєте, що ви – храм Божий і що Божий Дух живе в вас? Якщо хто нищить Божий храм, того знищить Бог, адже Божий храм святий, а ним є ви» (1 Кор. 3:16, 17).

«Хіба ви не знаєте, що ваші тіла – це храм Святого Духа, Який є у вас і Якого ви маєте від Бога, і що ви не належите самим собі? Бо ви викуплені за ціну. Тому прославляйте Бога у вашому тілі та у вашому дусі, що належать Богові» (1 Кор. 6:19, 20; див. також Вих. 15:26).

Людина, наповнена Святим Духом, – це Божий храм. Чи замислювалися ви коли-небудь, як розуміння цієї істини має відобразитися у вашому житті? Храм – це місце проживання Бога. Господь сказав Мойсеєві: *«І нехай збудують Мені святиню, – і перебуватиму серед них»* (Вих. 25:8).

Якщо замислитися над цим твердженням, то турбота про здоров'я і спосіб життя є невід'ємною частиною нашого проживання за Христом. Наше тіло належить Богу. Чи хочете ви дбайливо ставитися до Божого майна? Звичайно, ми бажаємо турбуватися про своє здоров'я згідно з Божими повеліннями!

⁹⁷ Randy Maxwell, If My People Pray... (Pacific Press, 1995), p. 145.

Однак для цього необхідна сувора дисципліна. Той, хто наповнений Святим Духом, захоче і зможе з радістю виконувати Божі вказівки. І винагородою такій людині стане здорові тіло і дух. А той, хто не наповнений Святим Духом, відчуватиме боротьбу і зазнаватиме нестатків. Господь очікує, що ми будемо підтримувати здоров'я нашого тіла й духу в найкращій формі для Його слави, для служіння Йому і для нашої власної радості. Коли Ісус живе в нас через Духа Святого, Він стає нашим Господом і Лікарем (див. Вих. 15:26). Зцілення – це те, про що мріє хвора людина. І це прославляє Бога. Однак виникає запитання: чи всіх зцілює Божественний Цілитель?

«У табір для біженців у Таїланді прийшла жінка похилого віку, біженка з Камбоджі. На ній був одяг буддистської черниці. Вона попросила, щоб її прийняв лікар Ісус. І співробітники розповіли їй про Ісуса. Черниця повірила в Нього й отримала зцілення душі та тіла. Коли жінка зміцніла і повернулася до Камбоджі, то змогла повернути до Христа 37 осіб»⁹⁸.

Коли цар Єзекія захворів, Господь послав йому вістку: «Я вилікую тебе» (2 Цар. 20:1-11). Однак чому Бог не зцілив його словом, а звелів прикласти до нариву грудку фіг? Можливо, Господь очікує нашої участі у використанні природних засобів або в зміні харчування, фізичної активності, режиму праці та відпочинку? Чому Бог не зцілив Павла, а залишив його з «колючкою в тілі»? Сам апостол говорить: «*І щоб я через численні об'явлення не пишався*» (2 Кор. 12:7-10). Однак Е. Уайт писала: «Вплив Божого Духа – найкращі ліки від хвороби. Небеса дарують нам здоров'я, і чим глибше віруючий хворий усвідомлює небесний вплив, тим швидшим буде його одужання»⁹⁹.

Один бізнесмен поділився досвідом, що відвідав безліч семінарів здоров'я, проте це не дало жодних результатів. Однак коли він почав щодня молитися про наповнення Святим Духом, то змінив свій спосіб життя і почав дотримуватися вегетаріанської дієти¹⁰⁰. Це ще раз доводить, що наповнення

⁹⁸ Author unknown, Our Daily Bread – Worship book (RBC Ministries), 26. Nov. 1993.

⁹⁹ Е. Уайт. Медичне служіння, с. 12.

¹⁰⁰ Email from 7.3.2013.

Святим Духом здатне подарувати нам силу і радість для прийняття реформи у сфері здоров'я.

Одна сестра прочитала цей досвід. Пізніше вона написала: «Коли я повністю довірилася Ісусу, Бог в одну мить змінив усе моє життя. Наступного ранку після молитви посвячення я зайшла до кухні, наблизилася до кавоварки, похитала головою і сказала собі: «Ні». Відтоді я більше не п'ю кави. Раніше це було просто немислимо, тому щоразу, коли я намагалася позбутися цієї звички, мене протягом п'яти днів мучив сильний головний біль. Цього разу я навіть не замислювалася, що мене чекає. Я просто була впевнена, що більше не питиму каву. Сьогодні в мене немає ані найменшого потягу до цього напою»¹⁰¹. І це була тільки одна з багатьох змін у її житті. (Усім, хто бажає звільнитися від тютюнової залежності, видавці рекомендують прочитати книги Е. Радулеску «Прощайте, сигарети!» і Е. Фостера «Новий старт»¹⁰². У книжкових центрах є інші книги й журнали, присвячені цій тематиці).

Життя, наповнене присутністю Святого Духа, сприятиме просуванню реформи здоров'я. Інформація про здоров'я разом із Божественною силою для змін звершать велику справу. Дон Макінтош, керівник програми «Новий старт», Веймар, Каліфорнія, говорить: «Сьогодні ми потребуємо не просто освіти у сфері здоров'я. Ми вже маємо достатні знання. Нам необхідна теорія про здоров'я, підкріплена силою для застосування цих принципів на практиці, силою до змін»¹⁰³.

Доктор Тім Хоув свідчить: «Просто інформація про здоров'я – це ще не медико-місіонерська робота. Ця інформація не подарує здоров'я хворій людині, як і Божий Закон не може дати спасіння для грішника. Щоб отримати здоров'я або спасіння, необхідно відчувати на собі перетворювальну силу Бога»¹⁰⁴.

А як щодо зцілень по вірі? Чи можливі вони без наповнення Святим Духом? (див. Марка 16:17, 18; Якова 5:14-16).

¹⁰¹ Email from November 18, 2014 from Sister M.

¹⁰² www.7knig.org

¹⁰³ Dave Fiedler, D'Sozo (Remnant Publications), Forward.

¹⁰⁴ Там само.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ДРУГОГО ПРИХОДУ ІСУСА

Неможливо приготуватися до Другого приходу Христа без близьких взаємин з Ним через Святого Духа. Якщо Христос живе в мені завдяки присутності Утішителя, то я готовий до Його повернення. Це можуть показати три аспекти (докладно ця тема викладена в книзі Денніса Сміта «40 днів у молитві», розділ «Духовне хрещення і заключні події Землі»).

Особисті взаємини з Христом

Ісус сказав: *«Вічне життя є те, щоб знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа»* (Івана 17:3). У Біблії слово «знати» має глибше значення, ніж просто наявність інформації. Воно включає в себе повне, продиктоване любов'ю посвячення. А це можливо тільки завдяки керівництву Святого Духа. Ця думка простежується в наступній цитаті: «Ми потребуємо живого зв'язку з Богом. Ми повинні бути одягнені в силу згори через хрещення Святим Духом, щоб досягнути найвищого рівня, оскільки тільки так ми зможемо отримати допомогу»¹⁰⁵. У притчі про десять дів Ісус звертається до нерозумних: *«Я вас не знаю»*. Чому? Через нестачу олії, яка символізувала Святий Дух (див. Матв. 25:1-13). Люди, які розп'яли Христа, дуже добре знали Старий Завіт. Однак через неправильне розуміння вони не шукали особистих взаємин з Ісусом.

Чи розуміємо ми, що покоління останніх днів, зважаючи на певні обставини цього часу, потребує близьких взаємин з Богом, як ніхто інший?

Праведність через віру

В останньому зверненні Бога до людства – Трьохангельській вістці – ідеться про проголошення «вічного Євангелія» (Об'явл. 14:6, 7). У чому суть цієї вістки, яку має почути (і почує) весь світ? Ми спасенні благодаттю через віру в Ісуса Христа (див. Ефес. 2:8, 9), Який наділив нас Своєю праведністю.

¹⁰⁵ Е. Уайт. Рев'ю енд Геральд, 5 квітня 1892 р.

Ті, хто проголошує цю вістку, самі повинні відчувати на собі її силу. Вони мають пізнати і пережити, що означає праведність через віру в Ісуса, Який простив нас і викупив від гріха. Такий досвід можливий тільки в житті людини, наповненої Святим Духом, через Якого Ісус може вдосконалювати наш послух. Чи живе в нас Христос, можна визначити завдяки тому, наскільки ми слухняні Божим повелінням. Увесь світ освітиться від цієї вістки (див. Об'явл. 18:1).

Любов до істини

Які плоди виявляться в житті під керівництвом Святого Духа і без Нього щодо **любви до істини, вивчення Божого Слова і дотримання його принципів**? Апостол Павло в 2 Сол. 2:10 говорить: *«...Любові до правди вони не прийняли, аби їм спастися»*. А той, хто має у своєму серці любов до істини, здатний встояти серед омани. Як же нам отримати цю любов? Тільки коли Ісус Христос оселиться в нашому серці через Святого Духа. У Римл. 5:5 написано, що саме Святий Дух вливає в наші серця любов, а в Ефес. 3:16, 17 – що через Святого Духа ми будемо *«укорінені й засновані на любові»*. В Івана 16:13 Святий Дух названий «Духом Істини». Отже, щоб мати любов до істини, необхідно бути духовним християнином. Чи маємо ми проблеми з послухом істині, Божому Слову і пророчим вісткам? Задумайтесь, що чекає нас попереду: *«Тільки ревні дослідники Святого Письма, що полюбили істину, будуть збережені від великого обману, котрий заповнить увесь світ... Чи утверджений сьогодні народ Божий в Його Слові так, що не піддасться спокусі?»*¹⁰⁶

Бог запитує, акцентуючи увагу не на тому, як пізнали ми повноту істини, а на тому, чи полюбили ми цю істину.

ПЛІД ДУХА ЧИ ДІЛА ТІЛА?

«Вплив Святого Духа – це життя Христа в душі. Ми не бачимо Ісуса на власні очі й не говоримо з Ним віч-на-віч, але Його Святий Дух завжди перебуває поруч з нами. Він діє в

¹⁰⁶ Е. Уайт. Велика боротьба, с. 625.

кожному і через кожного, хто приймає Христа і вірить у Нього. **Ті, у кому перебуває Дух, виявлять плоди Духа**»¹⁰⁷.

Гал. 5:22, 23: «Плід же Духа – любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність, стриманість».

Ефес. 5:9: «Адже плід світла – в усякій доброті, праведності й правді».

Гал. 5:16-21 відкриває, що через Святого Духа ми можемо перемогти силу гріха:

«Живіть духом, і не чинитимете пожадань тіла. Бо тіло бажає протилежного духові, а дух – протилежного тілу: вони протидіють одне одному, щоб ви не чинили того, чого бажаєте. Коли ж вас веде Дух, то ви не під Законом» (див. також Римл. 7:23; 8:1). *«Учинки тіла очевидні, а саме: перелюб, розпуста, аморальність, безсоромність, ідолослужіння, чародійство, ворожнеча, сварки, заздрощі, гнів, розділення, ересі, злоба, п'янство, гульня і тому подібне. Попереджаю вас, як і раніше попереджав: хто таке робить, Божого Царства не успадкує»* (Гал. 5:19-21).

ДУХОВНІ ДАРИ

«Під духовними дарами ми маємо на увазі дари, дані Святим Духом. Про них написано в 1 Кор. 12:28 і Ефес. 4:11: апостольство, пророцтво, дар євангеліста, пастора, учителя, дари оздоровлення, допомоги, управління, знання різних мов. Ці дари є частиною *«зброї святих у справі служіння»*... Вони надають силу свідченням церкви, допомагають у керівництві та прийнятті рішень»¹⁰⁸. Святий Дух також наділяє нас різними талантами для певних цілей: *«і знанням, і здібністю до всякої роботи»* (Вих. 31:2-6), мистецтвом будівництва (див. 1 Хронік 28:12, 19).

Якщо ми хочемо стати учнями Ісуса, то повинні посвятити Йому все, чим володіємо. Таким чином, усі наші таланти і здібності опиняться в Його розпорядженні. Він може наділити нас додатковими талантами і / або облагородити і вдосконалити наші природні здібності.

¹⁰⁷ Біблійний коментар АСД, Заокський, 2015, т. 6, с. 858.

¹⁰⁸ Hrs. Gerhard Rempel, Schlüsselbegriffe adventistischer Glaubenslehre (Hamburg), p. 44.

Чи можемо ми розраховувати на отримання духовних дарів без Святого Духа?

ВИБІР БОГА ЧИ ЛЮДИНИ?

Структура нашої всесвітньої Церкви ґрунтується на демократичних принципах. Проте це не означає, що людина цілком покладається лише на свою думку. Головна суть прийняття рішень через голосування полягає в тому, що кожен особисто слухає голос Божий і, зважаючи на це, робить вибір. І завдяки послуху Божому голосу кожного окремого віруючого ми дізнаємося Його волю. Перед кожним зібранням різних комітетів звершуються молитви. Іноді, щоб провести важливе голосування, кожному надається час для тихої особистої молитви. Таким чином, людина може зрозуміти, яким Господь бажає бачити її вибір. Неемія говорить: *«І поклав мені Бог мій на серце»* (Неем. 7:5), а Еллен Уайт коментує перший розділ книги Неемії: *«Під час молитви священне натхнення формувало його думки»*¹⁰⁹.

Чи зможе тілесний християнин почути Божий голос? Він не зможе отримати відповідь, якщо не посвятив усього себе Господу (див. Псал. 66:18; Псал. 25:12). Якщо тілесний християнин голосує, користуючись своїми знаннями, то з людського погляду він чинить правильно. Однак коли люди укладають угоди спонтанно і необдуманно, то найчастіше трапляються маніпуляції та чиниться гріх.

Керівники мають величезний вплив на Божу роботу. Звичайно, існує велика різниця, якщо брати або сестри, які звершують служіння, були покликані Богом чи обрані людським голосуванням. У їхньому служінні проявлятимуться відповідні плоди.

Коли я читав книгу про молитву, то зрозумів, що ми можемо просити, аби Бог вказував нам шлях, яким ми повинні йти (див. Псал. 32:8). Коли я почав у тиші й мовчанні прислухатися до Божого голосу, моє життя повністю змінилося. Я поділився цими думками в статті під назвою: *«З торгового представи-*

¹⁰⁹ E.G. White, Southern Watchman (www.egwwritings.org), March 1, 1904.

ка – у пастори»¹¹⁰. Раджу послухати аудіопроповідь Курта Хазела: «Як навчитися приймати правильні рішення?»¹¹¹. Дивовижну проповідь багато років тому написав Генрі Друммонд: «Як дізнатися Божу волю?» (тільки німецькою та англійською мовами)¹¹².

Це сталося 23 жовтня 2014 року. Медико-місіонерський центр в австрійському місті Каринтія зіткнувся з дилемою: будувати новий корпус чи ні? Було багато аргументів «за» і «проти». Однак головне питання – яка Божа воля щодо цього? – залишалося без відповіді. Ми вирішили більше не обговорювати аргументи, а лише молитися десять днів, щоб Господь приготував нас почути Його голос і 23 жовтня на молитовному зібранні (після від'їзду чергової зміни відвідувачів) дав нам відповідь, чи потрібно нам будувати цей новий корпус.

У молитовній зустрічі брало участь більше двадцяти осіб. Після спільних молитов усі учасники схилюлися перед Богом у тихій молитві, щоб Він промовив до кожного особисто. Цими відповідями від Бога ми вирішили поділитися таким чином: кожен мав написати на аркуші паперу «+», якщо потрібно будувати, знак «-», якщо будувати не треба, «0», якщо людина не отримала відповіді від Бога, і «?», якщо вона не впевнена у відповіді. Результат став знаком Божого керівництва: ми отримали чотирнадцять аркушів з «+» (чотири з яких були «+?»), на шести був написаний «0» і чотири порожніх аркуші. Дві відповіді було складно розрізнити, тому ми їх не рахували, а дехто вирішив не голосувати. Таким чином ми побачили, що Бог спонукає нас будувати. Я впевнений, що в останні дні ми дедалі більше шукатимемо прямого Божого керівництва.

Текст Йоїла 3:1, 2 говорить про це. Е. Уайт коментує: «Кожен зокрема має почути, як Ісус промовляє до серця. Коли

стихають усі голоси і ми в тиші стоїмо перед Ним, – тоді можна найвиразніше почути голос Бога. Він радить: *«Вгамуйтеся та знайте, що Бог Я»* (Псал. 46:11)»¹¹³.

ГРОШІ

Чим відрізняється ставлення духовного і тілесного християн до статків та володіння грошима? Ким ми себе бачимо: власниками своїх ресурсів чи Божими слугами? «Любов до грошей і зовнішнього блиску перетворили наш світ на вертеп злодіїв і грабіжників. У Писанні повідомляється, що зажерливість та утиск будуть вельми поширені перед Другим приходом Христа»¹¹⁴.

АНГЕЛИ ЗАХИЩАЮТЬ НАРОД, ЯКИЙ БОЇТЬСЯ БОГА

Ангели захищають богобоязливий народ. *«Ангел Господній табором стає кругом тих, хто боїться Його, – і визволяє їх»* (Псал. 34:8). «Кожний послідовник Христа має ангела-хоронителя. Ці небесні вартові захищають праведника від сили лукавого»¹¹⁵. Коли ми говоримо про людей, які бояться Бога, послідовників Христа і праведників, що перебувають під Божим захистом, то чи стосується це кожного, хто вважає себе таким? Чи стосується ця обітниця тих, хто не до кінця посвятив себе Богові? Так, вона стосується навіть маленьких дітей, адже Сам Ісус сказав у Євангелії від Матвія 18:10: *«Стережіться, щоб ви не погордували жодним з цих малих, бо кажу вам, що їхні ангели на небі повсякчас бачать обличчя Мого Небесного Отця»*. Давид віддав своє життя в Божі руки, тому в нього не було причини боятися. Він говорить: *«Господь моє світло й спасіння моє, – кого буду боятись? Господь – то твердиня мого життя, кого буду лякатись?»* (Псал. 26:1).

Прочитайте 31-й розділ книги «Велика боротьба», особливо розділ про служіння добрих ангелів.

¹¹⁰ www.gotterfahren.info – Gott verändert Leben – Vom Prokurist zum Prediger.

¹¹¹ www.gotterfahren.info – Wege zum Ziel: Gott erfahren – Gottes Botschaft für unsere Zeit – Thema Nr. 11.

¹¹² Missionsbrief.de – Predigten lesen – Henry Drummond: Wie erkenne ich den Willen Gottes? (Deutsch und Englisch).

¹¹³ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 363.

¹¹⁴ Е. Уайт. Пророки і царі, с. 651.

¹¹⁵ Е. Уайт. Велика боротьба, с. 512.

ЗАКЛЮЧНІ ДУМКИ

Ми торкнулися лише кількох сфер життя. Можна згадати ще багато інших аспектів віри. Та одне можна сказати з упевненістю:

Немає жодної сторони життя, де б не простежувалися великі благословення завдяки присутності Святого Духа. А відсутність Його сили веде до згубних наслідків. Це має бути сильною мотивацією, щоб ми щодня посвячували своє життя Богу і просили про наповнення Святим Духом?

«5 березня 1966 року літак «Боїнг 707-436» вилетів з аеропорту Токіо в Гонконг. При зльоті все було гаразд. Погода була ясна і сонячна. Незабаром пасажери побачили японську гору Фудзі. Командир повітряного судна доповів, що видимість чудова. Альтиметр літака показував чотири тисячі метрів, і пілот спрямував літак ближче до гори. Однак він не бачив небезпеки, яка йому загрожувала. Літак потрапив у зону з аномально сильною турбулентністю, при цьому зазнавши сильних перевантажень, які були вищі за допустимі для його конструкції. Унаслідок цього спочатку відділилася хвостова частина, а потім усі двигуни і права площа, що призвело до повної втрати управління. Літак буквально розсипався в повітрі та впав, усі пасажери загинули»¹¹⁶.

Тілесний християнин живе, керуючись «візуальними приладами». Він приймає всі рішення самостійно. Однак, незважаючи на добрі наміри, він не досягне успіху. Духовний християнин живе під керівництвом Святого Духа, він має довірливі й засновані на любові взаємини з Господом, Який приведе його до безпечної гавані.

Молитва: «Отче Небесний, дякую, що Ісус через Святого Духа живе в моєму серці і змінює мене на краще. Будь ласка, відкрий мої очі, щоб я міг розпізнавати дії Святого Духа. Подаруй мені повноту життя через Нього, яку приготував Ісус. Допоможи мені знайти відповіді для розв'язання проблеми, коли я читатиму наступний розділ, і застосувати ці знання у своєму житті. Амінь».

¹¹⁶ https://ru.wikipedia.org/wiki/Катастрофа_Boeing_707_на_Фудзи

ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД

*Як реалізувати Божий план щодо мене
й отримати благословення?
Як необхідно молитися, аби бути впевненим
у наповненні Святим Духом?*

МОЛИТВА І НАПОВНЕННЯ СВЯТИМ ДУХОМ

Дуже важливо рухатися правильним шляхом і з вірою просити про Святого Духа. Це означає, що після молитви про Святого Духа нам необхідно довіряти Богу і бути впевненими, що Господь уже відповів на цю молитву і дав нам Святого Духа. У Гал. 3:14 написано: «...Щоб ми одержали обітницю Духа **через віру**». Бог – наш великий Помічник. Ми можемо сміливо довіряти Небесному Отцю.

МОЛИТВА ЗГІДНО З ОБІТНИЦЕЮ

Для початку наведу простий приклад. Уявімо, що мій син-школяр не дуже добре знає французьку. Я намагаюся надихнути мою дитину на вивчення цієї мови. Тому я даю йому обіцянку: якщо він отримає гарну підсумкову оцінку, то я дам йому двадцять доларів. Хлопчик починає старанно займатися. Я також допомагаю йому в цьому, і в результаті він отримує хорошу оцінку. Що буде далі? Повернувшись додому зі школи, мій син ще з порога кричить: «Тату, двадцять доларів!» Чому він такий упевнений, що отримає свої гроші? Тому що я дав обіцянку, а він виконав усі вимоги.

Так, у мене може не бути двадцяти доларів. А чи може в Бога не бути того, що Він обіцяв? Звичайно, ні!

Я також можу взяти свої слова назад і сказати: «Я нещодавно прочитав у книзі про виховання, що не можна мотивувати дітей грошима. Тому я не можу дати тобі двадцять доларів». Чи може Бог змінити Свою обіцянку? Звичайно, ні!

Отже, якщо ми знаємо Божу обітницю й виконали всі вимоги, то отримуємо обіцяне.

За допомогою обітниць Бог бажає спонукати нас рухатися в певному напрямку, наприклад, щоб отримати Святого Духа, Який наділить нас Божою силою. Він бажає, щоб нам було легко довіряти Йому. Довіра – це серце віри.

Ось деякі ключові біблійні тексти про молитву згідно з обітницею.

1 Івана 5:14: «*І це та відвага, яку маємо до Нього, що коли чогось попросимо згідно з Його волею, Він вислуховує нас!*» Бог дає обітницю, що відповідь на молитву, яка не суперечить Його волі. Божя воля відкрита в Його Заповідях.

У вірші 15 Іван продовжує: «*А коли знаємо, що слухає нас, – чого б тільки ми не попросили, – то знаємо, що одержуємо те, чого просили в Нього*». Господь відповідь на наші молитви, якщо на це буде Його воля. Ми можемо нічого не відчувати. Однак ми отримуємо відповідь через віру, а не на підставі почуттів. Вони з'являться пізніше.

Я багато разів молився з людьми про звільнення від нікотинової й алкогольної залежностей. І я помітив, що під час молитви вони не відчують жодних змін. Однак відповідь приходить через **віру**. І через кілька годин вони починають помічати, що в них зник потяг до тютюну або алкоголю.

У Марка 11:24 Ісус промовив: «*Тому Я кажу вам: Все, про що молитесь і просите, – вірте, що одержите, і сповнитися вам*». Е. Уайт писала: «Нам не слід шукати прямого свідчення благословення. Якщо Бог обіцяв, то ми можемо бути впевнені в тому, що Він виконає обіцяне, і **подароване Ним проявиться, коли ми найбільше будемо мати в цьому потребу**»¹¹⁷. Тому не слід шукати зовнішні докази, а також зверта-

¹¹⁷ Е. Уайт. Виховання, с. 258.

ти особливу увагу на емоційні відчуття. Роджер Морн писав: «Духи переконуватимуть людей прислухатися більше до своїх почуттів, ніж до Слова Божого і Його пророків. І для них немає простішого способу заволодіти людським життям. При цьому сама людина навіть не підозрюватиме, що відбувається»¹¹⁸.

Молитва згідно з обітницею відкриває нам Божу скарбницю. Наш люблячий Небесний Отець готовий злити на нас незліченні багатства. «Вони (учні) можуть сподіватися великих звершень, якщо вірять у Його обітницю»¹¹⁹.

ДВІ ГРУПИ ОБІТНИЦЬ

Потрібно чітко розрізняти біблійні обітниці: «Духовні обітниці – про прощення гріха, Святого Духа, силу для служіння – доступні завжди. Однак обітниці про нинішні благословення, навіть про звільнення від смерті, у конкретних обставинах або мають, або не мають сили залежно від того, що Боже провидіння вважає за потрібне»¹²⁰.

«Коли будеш огонь переходити, – не попечешся, і не буде палити тебе його полум'я» (Ісаї 43:2). Бог виконав цю обітницю в житті трьох друзів, які потрапили в розпечену піч (див. Дан. 3). Проте реформатори Гус і Ієронім були спалені в місті Констанці. Хтось скаже, що Бог не відповів на їхні молитви або все-таки відповів, але так, що ми не можемо зрозуміти. Чому? Один папіст, описуючи смерть цих мучеників, сказав: «Вони мужньо зустріли свою останню годину. Вони приготували себе до вогнища як до весільної урочистості. Ці люди видали жодного зойку болю. Коли піднялося полум'я, вони почали співати псалми, і навіть лютий вогонь не зміг перервати їхнього співу»¹²¹. У вогні людина може тільки кричати. Поведінка цих мучеників показує, що Бог відповів їм, але невідомим для нас чином.

¹¹⁸ Roger J. Morneau, A Trip into the Supernatural, Review and Herald, 1982, p. 43.

¹¹⁹ Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 668.

¹²⁰ Morris L. Venden, 95 Theses on Righteousness by Faith, (Pacific Press, 1987), p. 60.

¹²¹ Е. Уайт. Велика боротьба, с. 109; див. також Neander, "Kirchengeschichte", 6.Per., 2. Abschnitt, 2. Teil, §69; Hefele "Konziliengeschichte" Bd. VI, S.209 f.

ПОДЯКА ЗА ВІДПОВІДЬ

Якщо ми отримуємо відповідь на молитву тоді, коли промовляємо її, то слід відразу ж подякувати Богові. Наша вдячність у цій ситуації буде виявленням нашої віри. Деякі віруючі отримували відповідь миттєво після молитви. Однак для багатьох цей досвід був схожий на ситуацію Іллі: Господь був не в бурі, не в землетрусі й не у вогні, але в тихому, лагідному голосі (див. 1 Цар. 19:11, 12).

ЗМІНА МИСЛЕННЯ

Коли протягом тривалого часу після молитви нічого не відбувається, важливо налаштуватися на інше мислення: *«...Змінюйтеся оновленням вашого розуму»* (Римл. 12:2). Було би правильно сказати так: «Дякую, Боже, що Ти вже відповів на мою молитву; дякую, що вже виконав моє прохання; дякую, що свого часу я побачу цю відповідь».

Це не самонавіювання. Самонавіювання – це спроба переконати себе. Якщо ж я молюся, покладаючись на обітниці, то в мене є Божественна підстава для такого мислення, оскільки Господь уже відповів мені через віру. Якщо я не зміню своє мислення, то покажу Богу, що не довіряю Йому, а покладаюся на свої почуття. Така поведінка виставляє Бога неправдомовцем, і тоді мало ймовірно, що людина отримає те, що просить.

Також дуже важливо поводитися гідно, навіть якщо ми поки нічого не помічаємо. У взаєминах з Богом перше місце посідає віра. Він бажає, щоб ми Йому довіряли. Згадайте історію переходу через Йордан. Священики мали спочатку ввійти у воду, і тільки потім вона розступилася. Нааман мав сім разів зануритися у воду, аби зцілитися.

Можливо, хтось скаже: «Я так не можу. Я не можу навіть уявити, як це зробити». Пам'ятайте: є безліч понять, які ми не в змозі осягнути. Ми досі не можемо до кінця пояснити, що таке електрика, хоч усі нею користуємося. Ми дотепер не знаємо, як діти вчаться говорити. «У світі природи нас постійно оточують дива, непідвладні нашому розумінню. То чи повинні

ми дивуватися, знаходячи і в духовному світі таємниці, які не можемо збагнути?»¹²²

«Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки» (Прип. 3:5, 6). Тут ми бачимо прості умови, які необхідно виконати, аби Бог міг вирівняти наші шляхи. Кожна з умов є водночас і повелінням. Якщо ми не впевнені, що виконали ці умови, то можемо попросити, щоб Господь подарував нам бажання, і Він відповість нам. «Ви самі не здатні підкорити Божій волі свої наміри й бажання, але якщо ви прагнете цього, Бог зробить це для вас»¹²³.

А якщо ми помолилися згідно з обітницею, виконали умови і все одно сумніваємося у відповіді? Ми виставляємо Бога неправдомовцем. Тому моліться так: «Вірю, Господи, допоможи моєму невірству».

У розділі «Віра і молитва» з книги «Виховання» Е. Уайт дає багато цінних порад щодо молитви згідно з обітницею.

МОЛИТВА ПРО СВЯТОГО ДУХА

Я думаю, ми чудово підготувалися до молитви про Святого Духа. Вона полягає не в тому, щоб змусити Бога виконати нашу волю, а навчитися вірити в Його обітницю.

Обітниця про злиття Святого Духа

Господь дав нам прекрасні обітниця про злиття Святого Духа:

Луки 11:13: *«Отже, якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям, то наскільки більше Небесний Отець дасть Святого Духа тим, які в Нього просять?»*

Наш Небесний Отець бере на Себе зобов'язання. І умова для виконання цієї обітниця – **просити!** Однак Ісус говорить не про одноразові прохання, а про постійні.

Дії 5:32: *«І ми та Дух Святий, Якого дав Бог тим, хто кориться Йому, є Його свідками щодо цих слів!»* Тут умовою виступає **послух!** Отже, ми розуміємо, що не можна діяти на

підставі одного тексту, потрібно розглянути цю обітницю в різних контекстах. Послух – це не одноразова, а повсякденна покора Богу, нашому Спасителю і Другу. Послух приносить радість. Щоранку моліться про смиренне серце. Просіть, щоб Господь подарував вам бажання та силу робити те, що Йому до вподоби. Таким чином ми створюємо сприятливі умови для злиття Духа.

Івана 7:37: *«Якщо хто спраглий, хай приходить до Мене і п'є»*. Тут йдеться про бажання отримати Святого Духа. Якщо у вас немає **бажання** або вам здається, що його недостатньо, ви можете молитися про нього. І Бог негайно відповість на ваше прохання. Ми також можемо просити про бажання мати близькі взаємини з Христом, бажання любити Його всім серцем, з радістю служити Йому, зустрічати Ісуса під час Другого приходу і відновлення Його Царства, читати Боже Слово, а також бажання свідчити задля спасіння тих, хто гине.

Івана 7:38, 39: *«Хто вірить у Мене, як каже Писання, ріки живої води з нутра його потечуть. Це Він сказав про Духа, Якого мали одержати ті, котрі повірили в Нього»*.

Умова, про яку йдеться в тексті, – **вірити!** Наша віра в Ісуса Христа та наша довіра Богу є важливими умовами для отримання Святого Духа. І коли ми молимося згідно з обітницею, то вірити стає значно легше.

Гал. 5:16: *«Кажу: живіть духом, і не чинитимете пожадань тіла»*.

У цьому вірші міститься **обітниця** з повелінням. Бог бажає наповнити нас Святим Духом. Також Він показує нам: якщо ми наповнені Духом, то вільні від рабства пожадань тіла. Святий Дух руйнує силу гріха в нас (див. Римл. 8:1-17, особливо в. 2). З допомогою Святого Духа ми можемо умертвити *«тілесні вчинки»* (Римл. 8:13). Згадайте Павла, який говорив про себе: *«Я щодня помираю»* (1 Кор. 15:31). Нам необхідно звільнитися від рабства учинків тіла (див. Гал. 5:18-21) і зрощувати плоди Духа (див. Гал. 5:22).

Як нам захиститися від вторгнення гріха? Це можна порівняти з технологією створення біноклів. Щоб жодна порошин-

¹²² Е. Уайт. Виховання, с. 170.

¹²³ Е. Уайт. Небесні принципи щасливого життя, с. 142.

ка не потрапила на скло, у кімнаті, де воно було, створюється підвищений тиск. Тому, коли відчиняються двері, потік повітря завжди спрямовується з кімнати і пил не може потрапити всередину. А коли ви наповнені Святим Духом, то вже *«не чинитимете пожадань тіла»*.

Ефес. 3:16, 17, 19: *«...Щоби за багатством Своєї слави Він дав вам **через Свого Духа зміцнити силою у внутрішній людині**, щоб через віру Христос оселився у ваших серцях, аби ви, укорінені й засновані на любові... наповнилися... всакою Божою повнотою»*.

Можливо, ми не помічаємо жодного прояву сили протягом тривалого часу. Однак це може відбуватися так, як у природі. Узимку дерева стоять голі, а навесні покриваються зеленню. У цьому відродженні беруть участь неймовірні сили. Ми їх не бачимо й не чуємо. Проте результат їхньої дії очевидний усім. Саме так було в моєму житті. І я вдячний Богу, що Він дає мені сили.

Ефес. 5:18: *«...Наповнюйтеся Духом» або «дозвольте Духу знову і знову постійно і надміру наповнювати вас!»*¹²⁴

Дії 1:8: *«...Але ви приймете силу, коли Святий Дух зійде на вас, і ви будете Моїми свідками»*.

Господь звелів учням чекати злиття сили. Вони не проводили час очікування бездіяльно. «Учні щиро й серйозно молилися, прохаючи Господа приготувати їх до роботи з людьми, щоб у своєму щоденному спілкуванні з ними вони могли знаходити слова, котрі приводили б грішників до Христа. Усунувши всі розбіжності, усяке прагнення до першості, вони згуртувалися в християнське братство»¹²⁵. Ми також можемо молитися згідно з цими обітницями.

НЕМАЄ РЕЗУЛЬТАТУ?

«Один молодий чоловік прийшов за порадою. Він бажав бути наповненим Святим Духом. У його серці точилася боротьба. Пастор запитав його:

– Чи присвятив ти себе і свою волю Богу?

– Я не впевнений.

– Доки ти цілком не присвятиш себе Богу, – сказав пастор, – немає сенсу молитися про наповнення Святим Духом. Хочеш зробити це зараз?

– Я не можу, – відповів він.

– Бог допоможе тобі зробити це, ти віриш?

– Так, – відповів він.

– Тоді попроси Його про це.

Молодий чоловік почав молитися: «Боже, звільни мене від моїх тілесних бажань. Даруй мені завжди бути слухняним Твоїй волі. Підкори мою волю Собі. Молю Тебе в Ім'я Ісуса».

Тоді пастор запитав:

– Вдалося?

– Звичайно! – сказав він. – Я попросив Бога про те, що перебуває в згоді з Його волею, і знаю, що Він відповів мені й дав те, про що я просив (див. 1 Івана 5:14, 15). Так, це сталося! Моя воля переможена!

Пастор сказав:

– Тепер помолися про хрещення Святим Духом, про наповнення Його силою.

І молодий чоловік помолився: «Боже, хрести мене тепер Святим Духом. Моя молитва в Ім'я Ісуса». Це сталося тієї ж миті, коли він упокорив перед Богом свою волю»¹²⁶.

ДО І ПІСЛЯ: РАЗЮЧІ ЗМІНИ

Я вже давно знав, як молитися, покладаючись на обітниці. У певних ситуаціях я користувався цим засобом і отримував неймовірні відповіді на молитви. Однак щодо молитви про Святого Духа, я вважав, що достатньо просто молитися про це, не покладаючись на будь-які обітниці. Думаю, багато хто також переконаний у цьому. Я не стверджую, що це неправильно. Однак з особистого досвіду можу сказати: я шкодую про те, що не звертався до обітниць. Уже кілька років я щодня мо-

¹²⁴ J. Mager, Auf den Spuren des Heiligen Geistes (Lüneburg, 1999), Seite 101.

¹²⁵ Е. Уайт. Дії апостолів, с. 36, 37.

¹²⁶ Reuben A. Torrey, Der Heilige Geist – Sein Wesen und Wirken (Frankfurt, 1966), p. 150.

люся про Святого Духа згідно з обітницею і після молитви маю впевненість, що Він наповнює мене. Однак один досвід показав велику різницю в моєму житті – як було до і як стало після. Відтоді, як я почав молитися згідно з обітницею, мої взаємини з Богом стали щирішими, а Ісус – ближчим і дорожчим. І це не просто суб'єктивне відчуття. Ось факти, які доводять це:

- Читаючи Біблію, я часто роблю нові відкриття, які надихають мене.
- Я можу виходити переможцем з боротьби зі спокусами.
- Молитва стала для мене дуже цінним і радісним часом, проведенням з Богом.
- Бог відповідає на велику кількість моїх молитов.
- Коли я розповідаю іншим про Ісуса, то відчуваю радість і сміливість (Дії 4:31).
- Я став більш товариським.
- Божа благодать зробила мене щасливішим. У руках Господа я відчуваю безпеку.
- У важкі хвилини Бог підтримує мене і зміцнює.
- Я усвідомив, які духовні дари мені дав Господь.
- Я звільнився від упередженої критики. Мені неприємно чути, як критикують інші.

Зміни відбувалися поступово. Я зауважив їх через деякий час після того, як почав молитися про Святого Духа згідно з біблійними обітницями. Відтоді моє християнство стало зовсім іншим. Раніше моє життя з Богом було наповнене проблемами і працею, тепер я відчуваю радість і силу.

Я шкодую, що через відсутність сили Святого Духа виникали проблеми в моєму особистому житті, у стосунках з дружиною і дітьми, а також помилки в пасторському служінні. Коли я усвідомив це, то благав Господа простити мене.

На жаль, це правда. Неможливо завести когось далі, ніж дійшов сам. Нам також слід пам'ятати, що особисті вади кожного зокрема здатні збільшуватися в сім'ях і церкві.

В уривку 2 Петра 1:3, 4 написано, що в близьких взаєминах з Ісусом ми «через... великі обітниці... стали учасниками Божественної природи». Святий Дух даний нам згідно з

обітницею. Обітниці можна порівняти з банківським чеком. Якщо ми володіємо чеком, підписаним власником рахунку, то можемо зняти з нього гроші. Як Божі діти (див. Івана 1:12), ми можемо щодня розпоряджатися обітницями, даними Ісусом. Ми не отримаємо нічого цінного, якщо покажемо свій власний чек. Дійсним є тільки той документ, що підписаний власником рахунку.

Існує ще одна причина, яка може надихнути нас молитися згідно з обітницею. У Слові Божому міститься сила. Чому Ісус у Своїй молитві на хресті тричі використовував слова з псалмів? Чому, захищаючись від спокус сатани в пустелі, Він цитував Писання? (Матв. 4:4, 7, 10). Христос говорить, що людина живе **«кожним словом, що виходить з Божих уст»**.

Ісус, Творець світу, знав, що в Божому Слові міститься велика сила. «У кожному повелінні і в кожній обітниці Слова Божого є сила, саме життя Бога, завдяки якому повеління може бути виконане й обітниця здійснена»¹²⁷. Яка дивовижна думка! Сила Божа і Його життя криються в кожній обітниці. Коли ми молимося згідно з обітницею, то використовуємо в наших молитвах Боже Слово. *«Так буде і Слово Моє, що виходить із уст Моїх: порожнім до Мене воно не вертається»* (Ісаї 55:11).

Коли я молюся згідно з обітницею, я знаю, що отримую Святого Духа відразу ж після молитви, тому що Бог обіцяв мені це у Своему Слові. *«А коли **знаємо**, що слухає нас, – чого б тільки ми не попросили, – **то знаємо, що одержуємо те, чого просили в Нього»*** (1 Івана 5:15). Краще помолитися згідно з обітницею і прожити благословенний день, аніж не зробити цього і ввечері шкодувати про невдачі.

Одного разу я отримав листа: «Я ніколи не думав, що існує така різниця: молитися своїми словами про Боже керівництво в повсякденних справах або молитися обітницями з Біблії. Обітниці завжди мали для мене велике значення. Я завжди вірив у них, але не звик покладатися на них щодня. Моє життя з Ісусом стало глибшим, радіснішим і спокійнішим. Я вдячний

127 Е. Уайт. Наочні уроки Христа, с. 38.

Богу за це»¹²⁸. Тому я вирішив поділитися з вами зразком молитви про злиття Святого Духа з обітницями. Звичайно, вона може бути коротшою. Дуже важливо навчитися молитися словами з Писання. Однак ще важливіше, що така молитва настільки зміцнює нашу віру, що після неї ми вже не сумніваємося в керівництві Святого Духа. Ми отримуємо Святого Духа, якщо віримо в те, про що просимо.

ЗРАЗОК МОЛИТВИ ЗГІДНО З ОБІТНИЦЕЮ ДЛЯ ЩОДЕННОГО НАПОВНЕННЯ СВЯТИМ ДУХОМ

Отче Небесний, я звертаюся до Тебе в Ім'я Ісуса, нашого Спасителя. Ти сказав: «Дай мені, сину мій, своє серце» (Прип. 23:26). Я хочу зробити це зараз. Я посвячую все, що маю, і себе самого Тобі¹²⁹. Дякую, що Ти вже відповів на цю молитву з волі Твоєї. Адже Слово Твоє говорить: якщо ми будемо молитися згідно з волею Твоєю, то можемо бути впевнені, що вже одержали те, що просимо (див. 1 Івана 5:15). Ти також сказав, що в жодному разі не виженеш геть того, хто приходить до Тебе (див. Івана 6:37).

Ісус сказав: «Отже, якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям, то наскільки більше Небесний Отець дасть Святого Духа тим, які в Нього просять» (Луки 11:13). Господи, Ти бажаєш дати Святого Духа тим, хто вірить у Тебе (див. Івана 7:38, 39), хто кориться Тобі (див. Дії 5:32), хто бажає наповнитися Святим Духом (див. Ефес. 5:18) і хто живе духом (див. Гал. 5:16). Це моє бажання. Тому я від щирого серця прошу Тебе, Отче, дай мені сьогодні Святого Духа. Оскільки це прохання узгоджується з Твоєю волею, я вдячний, що Ти даєш мені Святого Духа вже зараз (див. 1 Івана 5:15). Дякую, що Ти зливаєш на мене Свою Божественну лю-

¹²⁸ Email to H. Haubeil C. S.

¹²⁹ «Лише ті, котрі стануть співпрацівниками Христа і скажуть: "Господи, все, що маю, і все моє єство – усе Твоє", – будуть визнані синами і дочками Бога» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 523).

бов так, як говорить Твоє Слово: «Божя любов влилася в наші серця через даного нам Святого Духа» (Римл. 5:5; Ефес. 3:17). Я хочу сказати словами псалмиста: «Полюблю Тебе, Господи, силою моя» (Псал. 18:2). Дякую, що тепер я можу любити своїх ближніх Твоєю любов'ю.

Дякую, що завдяки Святому Духу гріх не має сили в моєму житті (див. Римл. 8:13; Гал. 5:16). Прошу: збережи і захисти мене сьогодні від гріха і від впливу світу, пошли мені захист від ангелів сатани, допоможи мені встояти в спокусах. Тримай мене міцно у Своїй руці, спаси мене від моєї гріховної природи (див. 1 Івана 5:18). Допоможи мені бути Твоїм свідком у словах і вчинках (див. Дії 1:8). Я славлю Тебе і дякую, що Ти чуєш мою молитву. Амінь.

Ісус бажає жити в нас через Святого Духа (див. 1 Івана 3:24; Івана 14:23). Е. Уайт писала: «Вплив Святого Духа – це життя Христа в душі»¹³⁰. Сила, яка змінила життя Петра, Павла і багатьох інших людей, доступна і нам сьогодні. Бог так само дає нам «за багатством Своєї слави... через Свого Духа зміцнити силою у внутрішній людині» (Ефес. 3:16).

Наповнення Святим Духом – це шлях до життя в радості, силі, любові та до перемоги над гріхом. «Де Господній Дух, там свобода» (2 Кор. 3:17).

Якось я отримав наступного листа: «Члени моєї церкви почали щодня парами молитися запропонованою молитвою. Ми з моєю дівчиною також молимося цією молитвою останні п'ять місяців. Зміни очевидні не тільки у взаєминах з Богом, а також у сім'ях, у вихованні дітей, у церкві. Проте це відбувається не різко, що іноді може призвести до конфліктів, а поступово і природно. Ми просто вражені й переконані, що це і є Божий процес очищення, який зробить наше життя простішим, тому що ми стаємо ближчими до Бога»¹³¹.

¹³⁰ Біблійний коментар АСД, Заокський, 2015, т. 6, с. 858.

¹³¹ Email to Helmut Haubeil: E.S.

ЧИ МОЖЕ ЛЮДИНА ЗАЛИШАТИСЯ ДУХОВНОЮ?

«Так! Якщо не дозволить невірству заповнити її життя і якщо її віра буде дихати: *«видихати»*, сповідуючи гріхи, і *«вдихати»*, впускаючи в себе Божу любов і прощення, а також наповнюючи своє молитовне життя Святим Духом»¹³².

Це схоже на стосунки з дітьми. Коли дитина чинить неправильно, вона все-таки залишається нашою дитиною. Однак наші взаємини певною мірою погіршуються. Іноді дитина боїться подивитися нам в очі. Відновити стосунки допоможе визнання і прощення.

Через певний час людина може знову стати тілесною. Біблія не говорить: «Спасенний одного разу, спасенний назавжди». Наша гріховна природа залишиться з нами до кінця життя. «Ніхто з апостолів і пророків не вважав себе безгрішним»¹³³.

Та коли наше життя наповнене Святим Духом, а в серці живе Ісус, гріх не має над нами влади, тому ми можемо насолоджуватися щасливим і сильним християнським життям. Наша праведність є заслугою Ісуса Христа, *«Який став для нас мудрістю від Бога, праведністю, освяченням і викупленням»* (1 Кор. 1:30). Ми детально розглянемо цю важливу тему трохи пізніше.

Якщо ми знову станемо тілесними через нехтування духовною їжею або через небажання дихати духовно, то можемо бути впевнені, що співчутливий Спаситель чекає нас. Дуже важливо знати, що завдяки Божій благодаті ми можемо жити духовним життям вічно. Жодна людина не має залишатися тілесною. Проте слід замислитися над словами Ренді Максвелла: «Невже ми думаємо, що оживити Божу Церкву можна без особистих зусиль?»¹³⁴

Повноцінне життя на Землі та у вічності, спасіння багатьох людей і велика жертва Ісуса варті найбільших зусиль. Дуже важливо зустрітися з Господом для поклоніння Йому вранці, адже Він може наділити нас силою.

¹³² Helmut Haubeil & Gerhard Padderatz, Gott, Geld & Glaube (Eckental, 2009), p. 97.

¹³³ Е. Уайт. Дії апостолів, с. 561.

¹³⁴ Randy Maxwell, If My People Pray... (Pacific Press, 1995), p. 158.

Ось що написано про апостола Івана:

«З кожним днем серце Івана більше тягнулося до Христа, доки любов до Вчителя не витіснила з його душі любов до себе. Під впливом перетворювальної сили Христа зникли честолюбство та нестриманість. Відроджувальна сила Святого Духа оновила серце Івана. Сила Христової любові здійснила зміну в його характері. Це є переконливим доказом єдності з Ісусом. Якщо в серці людини живе Христос, то вона повністю змінюється»¹³⁵.

«Відкрий мої очі, і хай чуда Закону Твого я побачу!» (Псал. 119:18). Дякую, Господи, що Ти ведеш мене, і я можу з упевненістю сказати: *«Радію я словом Твоїм, ніби здобич велику знайшов»* (Псал. 119:162).

¹³⁵ Е. Уайт. Дорога до Христа, с. 73.

ЯКІ ДОСВІДИ ЧЕКАЮТЬ НАС ПОПЕРЕДУ?

Особисті досвіди, досвіди церков, конференцій та уніонів

ДОСВІД БРАТА С. Х.

«Протягом останніх двох років я щодня молюся про злиття Святого Духа. Я прошу, щоб через Свого Духа Ісус жив у мені. І мій шлях з Богом протягом цього часу був дивовижним. Відтоді, як я почав просити Ісуса жити в мені, виконати Свою волю щодо мене і щодня оновлювати мене Святим Духом, у моєму житті почали яскравіше проявлятися плоди Духа (див. Гал. 5). Я отримую більше радості від читання Біблії і свідчення про Христа. У мене з'явилося сильне бажання молитися за інших. Крім того, докорінно змінився мій спосіб життя. Я впевнений, що все це є результатом того, що я щодня шукаю спілкування з Богом і прошу про злиття Святого Духа. **Я наполегливо раджу вам спробувати щодня молитися про наповнення Святим Духом хоча б протягом шести тижнів, і ви побачите, що станеться»** (С. Х.)

40 ДНІВ МОЛИТВИ В СЕРБІЇ

«У вересні 2010 року ми переклали і видали книгу *«40 днів у молитві й роздумах про приготування до Другого приходу»*. Ми подарували її кожному члену Церкви нашого уніону. Потім організували щотижневі та щоденні молитовні зустрічі протягом 40 днів у місцевих церквах і по домівках, де люди постили і молилися про злиття Святого Духа.

Коли програма завершилася, у місцевих громадах панувала нова атмосфера. Пасивні члени Церкви стали активними і зацікавленими в служінні іншим. Ті, хто багато років сперечався одне з одним (і навіть перестали розмовляти!), примирилися і почали складати спільні місіонерські плани.

У жовтні 2010 року на річній нараді була запропонована ініціатива «Відродження і реформація». Ми з радістю прийняли її, оскільки побачили в ній продовження того руху, який Господь уже почав у нашому уніоні. Результатами цих зустрічей стали теплі взаємини одне з одним, єдність і краще розуміння серед керівників уніону»¹³⁶.

40 ДНІВ МОЛИТВИ В ЦЮРИХУ (ШВЕЙЦАРІЯ)

«Ми з пастором отримали книгу Денніса Сміта, зміст якої нас зворушив. Її назва – *«40 днів у молитві й роздумах про приготування до Другого приходу»*. Цю книгу неможливо прочитати, а потім просто покласти на полицю. Її зміст змінив моє життя.

Наша громада «Цюрих-Вольфсвінкель» (близько ста членів церкви) відчула велику потребу у відродженні та молитві, тому на осінь 2011 року ми запланували програмі «40 днів». У вищезгаданій книзі не тільки містяться докладні рекомендації щодо проведення цієї програми, вона складається з 40 щоденних читань для зустрічей. У читаннях висвітлені теми: Святий Дух, молитва, проповіді, життя Ісуса і духовна єдність церкви.

Отже, 1 жовтня 2011 року з великими сподіваннями і надіями ми почали читання книги «40 днів». На щастя, у програмі взяла участь велика частина членів церкви. Щодня молитовні партнери зустрічалися, надсилали одне одному повідомлення або телефонували. Одна з груп зустрічалася для прославлення Бога і молитов щодня о 6-й годині ранку.

Наші «40 днів» стали незабутнім досвідом. Бог відповів на велику кількість молитов, особливо на ті, що були пов'язані з лекціями (на основі біблійних пророцтв), які також проходили в цей

¹³⁶ M. Trajkovska, Southern European Union, Belgrade, quoted in www.revivalandreformation.org.

час. Вони мали великий успіх. До нас прийшло багато людей, і 20 осіб зареєструвалися на наступний семінар, тема якого – пророцтва. Він відбувся в березні 2013 року. Семінар відвідали близько 50-60 людей. Такого в Цюриху не було вже 20 років.

Дух Божий здійснив неймовірні зміни в нашій церкві. Радісно спостерігати, як маленькі групи починають рости, члени церкви горять служінням, проводять біблійні уроки, знаходять зацікавлених людей. Усі, хто брав участь у програмі “40 днів”, тепер мають глибоке бажання продовжити цей шлях під керівництвом Святого Духа. Ми від щирого серця дякуємо Богові і прославляємо Його» (Беатріс Еггер).

40 ДНІВ МОЛИТОВ І ЄВАНГЕЛІЗМУ В КЕЛЬНІ (НІМЕЧЧИНА)

Жуан Лотце – бразильський пастор у Німеччині. Він 38 років звершував служіння в різних церквах і лікарнях Бразилії, а також в уніоні й Південно-Американському дивізіоні. У березні 2012 року він вийшов на пенсію. Вони з дружиною погодилися приїхати в Кельн як місіонери за програмою «Його руки», щоб працювати в іспано- і португаломовних церквах.

«У Кельні ми почали працювати з Малими групами: підтримували членів церкви і запрошували гостей. Ґрунтуючись на досвіді Бразилії, ми провели в Кельні програму “40 днів молитви”. Матеріали були доступні португальською мовою.

Церкви, що відвідували віруючі, які говорять португальською, іспанською та німецькою мовами, з радістю долучилися до програми. Ми щодня молилися за сотню друзів і знайомих. Імена цих людей були записані на дошці в церкві. Коли ми дійшли до занять 30-35-го днів програми, то розповіли цим людям, що молимося за них, і запросили їх на особливе суботнє богослужіння. На це богослужіння прийшли 120 чоловік. Проповідував Крістіан Бадоррек, керівник Відділу особистого євангелізму на території Північного Рейну-Вестфалії. Деякі гості плакали від радості, побачивши на дошці свої імена.

Після цього Антоніо Гонкалвес, євангеліст із Бразилії, розпочав двотижневу євангельську програму. Щовечора він про-

повідував близько півтори години (з перекладом). Програма мала назву «Дозвольте Біблії вас здивувати!» Євангеліст говорив про Другий прихід, про пророцтва з книг Даниїла й Об'явлення. Усі лекції та пісні супроводжувалися перекладом з португальської на німецьку. Щовечора відвідувачі насолоджувалися співом хору і приємною музикою. І в кінці кожної лекції лунав заклик. Ми вдячні Богу за Його керівництво. Члени церкви ревно молилися, особливо за людей зі своїх списків.

У залі нашої церкви – 80 місць. Прийшло понад сто осіб. На вихідних церква була переповнена, а серед тижня програму відвідувало близько 60 осіб. Постійними відвідувачами були 32 людини. У результаті – 8 охрещених і 14 нових відвідувачів класу з підготовки до хрещення. До кінця року ще 13 осіб уклали заповіт з Богом.

Ми мали безліч дивовижних досвідів. Складно було знайти перекладача. Нам погодилися допомогти одна викладачка – католичка. Однак у неї було мало досвіду роботи з Біблією. Ми почали молитися про перекладача-протестанта. Незабаром після цього ми познайомилися з жінкою, яка розповіла, що вона з великою радістю перекладала з німецької на португальську в церкві п'ятидесятників. Вона стала нашим перекладачем на євангельській програмі і також прийняла хрещення після її завершення.

Марія, так звали перекладача, запитала, чи може вона запросити на зустрічі свою подругу Елізабет, яка була керівником невеликої (13 осіб) колумбійської церкви в Кельні. І та прийшла на програму разом зі своєю церквою. Двоє з них також прийняли хрещення. Зараз Елізабет і її сім'я проходять курс біблійних уроків.

Ще один досвід пов'язаний з телеканалом «Норе Channel». Одна німкеня випадково знайшла передачі каналу «Норе Channel» і була сильно вражена тим, що почула, особливо істиною про суботу. Вона запросила свого чоловіка послухати. Йому також сподобалася ця вістка. Одного разу, коли вони поїхали провідати її маму, Бог спонукав їх вибрати інший маршрут. Дорогою вони побачили вивіску Церкви адвентистів

сьомого дня. Подружжя зрозуміло, що це ті самі люди з телеканалу «Норе Channel». У суботу жінка прийшла на служіння. Пізніше до неї приєдналися її чоловік і мама. Через деякий час усі вони прийняли хрещення.

Наступний досвід пов'язаний із сестрою, яка переїхала до Німеччини з Росії. Вона брала участь у програмі «40 днів» і молилася за своїх російськомовних сусідів. Коли вона вирішила сказати одній із сусідок, що молитися за неї, та була дуже здивована і повідомила, що шукає церкву, яка дотримується біблійної суботи. Вона і ще кілька сусідів прийшли на євангельську програму. Двоє з них прийняли хрещення.

Ще один досвід розповіла жінка на ім'я Жанна. Вона переїхала до Кельна з Бразилії, де відвідувала баптистську церкву. І тепер вона шукала громаду португаломовних віруючих. Жанна потрапила до адвентистської церкви, пройшла курс уроків і прийняла хрещення. Після навернення вона зателефонувала родичам до Бразилії. Її дядько теж був адвентистом, тому вона з радістю повідомила йому, що стала адвентисткою. Її мама, брати і сестри, а також члени її рідної баптистської церкви були дуже здивовані. Пізніше її сім'я вирішила відвідати адвентистську церкву, щоб дізнатися більше про суботу. Це привело до того, що п'ятеро членів сім'ї (мама, дві сестри й інші родичі) прийняли хрещення в Бразилії. Тепер Жанна молиться про навернення ще однієї сестри, яка живе в Аргентині. Вона бажає, щоб вони всі разом були в Царстві Божому.

У нас було ще багато досвідів завдяки Божому керівництву. Під час першого хрещення заповіт з Богом уклали вісім осіб різної національності: з Італії, Німеччини, Перу, Бразилії, України, Венесуели, Колумбії та Росії.

Восени ми знову організували євангельські зустрічі разом із проведенням програми «40 днів молитви». Зустрічі проводив Джиммі Кардозо з дружиною. Він родом із Бразилії, але тоді проживав у США. Хоч програма тривала всього один тиждень, після її завершення прийняли хрещення четверо людей. Ще до програми вони почали вивчати біблійні уроки. Серед них були троє німців та італієць.

Обидва хрещення відбулися в центральній церкві Кельна, яку відвідують чотириста людей. Вона прекрасно обладнана для хрещення.

Ми вдячні Богові за те, що Він так сильно здивував нас. Я впевнений, у майбутньому Він приготував для нас ще більше неймовірних досвідів. Будь ласка, молитесь і за нас» (Жуан Лотце, Кельн, Німеччина).

Життєдайне заступництво. «Спочатку я просто проглянула книгу “40 днів”. З першої ж сторінки вона справила на мене сильне враження. Ми повинні не просто молитися за когось, але з усією любов'ю піклуватися про цих людей. Шкода, що я раніше не розуміла цього. Це просто сплеск віри! Я переконана, що це так само важливо для людини, яка молиться, як і для того, за кого моляться. Також я переконалася, що спільні заступницькі молитви здатні сильно зміцнити взаємини в церкві. І я сподіваюся, що єдність, описана в останніх розділах цієї книги, стане реальністю в моїй церкві. Чесно кажучи, це зворушило мене до глибини душі, тому що я довго мріяла про такий досвід. Книга «Христос у мені» наповнює натхненням і допомагає звільнитися від власних амбіцій. Я прочитала кілька книг про життя у Христі, але ця виявилася для мене найкориснішою. Я вірю, що завдяки цій книзі ваше молитовне життя зміцниться, церква отримає нове натхнення і заступницькі молитви здобудуть свою силу. Ця книга допомогла мені знайти надію для себе особисто, для моєї церкви і для всього світу. Я вдячна Богу за це. Тепер я планую продовжити вивчати книгу “40 днів”, молитися і слухати, що Бог бажає мені сказати».

Через кілька тижнів я отримав від цієї сестри ще один лист: «Як ви пам'ятаєте, спочатку я просто проглянула цю книгу. Та коли я почала вивчати ці матеріали з молитовним партнером, то зрозуміла, що вони значно цінніші, ніж мені здалося. Я отримала відповіді на запитання, з якими не могла розібратися. Слава Богу за мого молитовного партнера, який надає мені величезну підтримку» (Н. К.).

Сумніви. «Книга “Кроки до особистого відродження” зворушила мене до глибини душі... Я народився в адвентистській

сім'ї і був упевнений, що крокую правильним шляхом. Мене вразив розділ, присвячений притчі про десять дів, і уривок Римл. 8:9: *“Якщо ж хто не має Христового Духа, той не Його”. Я почав сумніватися, чи маю Святого Духа і чи діє Він у мені, тому що в моєму житті явно не вистачало відповідних “плодів”. У суботу ввечері я закінчив читати цю книгу, і мене наповнив неймовірно глибокий сум. Потім я прочитав молитву в кінці книги, і в мене з’явилося сильне бажання отримати Святого Духа, щоб моє серце перетворилося і Бог Отець міг змінити мене згідно з Його волею» (А. Р.)*

Знати Бога. «Нещодавно я прочитав вашу статтю про відродження. Я ретельно вивчаю цю тему вже кілька років. Тепер я почав читати книгу “Кроки до особистого відродження”. Усе, що я можу сказати: “АМІНЬ!” Я радий, що на цих сторінках прочитав те, що перегукується з моїми думками. Мене хвилює, що наша церква не влучає в ціль, хоч успіх поруч. Мене тривожить, що ми втратили головні цінності. Ми часто говоримо: “Що є істина?”, “Як ми повинні жити?” або “Наскільки важливо знати пророцтва?” І я не стверджую, що це погано. Та ми не беремо до уваги, ЧОМУ Бог дав нам усе це! Хіба головною метою не є повна єдність з Богом? Чи не повинні всі ці аспекти допомогти нам ЯКОМОГА КРАЩЕ пізнати Господа? Хіба пророцтва дані нам не для того, щоб ми пізнали велич і всемогутність Божу, щоб усвідомили, що в Його руках увесь світ, Він керує всім, тому може і нас вести і змінювати? Що таке вічне життя? *“Вічне життя ж є те, щоб знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа”* (Івана 17:3). У притчі про дів наречений каже нерозумним: “Я вас не знаю!” Завдання нашої віри – знати Бога, спілкуватися з Ним, щоб Він міг наповнювати нас, як у стародавні часи наповнював храм (див. 2 Хронік 5:13, 14). Якщо Господь буде наповнювати наше єство, то житимемо не ми, а Христос у нас» (Р. К. (ініціали змінені)).

ДИВОВИЖНІ ВІДПОВІДІ НА ЗАСТУПНИЦЬКІ МОЛИТВИ

«Для мене друга книга “40 днів” Д. Сміта стала великим благословенням. Деякі люди, за яких я молилася, здійснили у своєму житті неймовірні зміни.

Я розмовляла з одним із моїх друзів. Він сказав, що за останні кілька тижнів його життя змінило напрямок. Тепер він відчував велику потребу в молитві, велику спрагу і довіру до Слова Божого. Він зміг з легкістю відпустити те, за що раніше міцно тримався і від чого не міг звільнитися. Я набралася сміливості й розповіла йому про книгу “40 днів”. Також я зізналася, що він був одним з п'ятьох, за кого я молилася. І він з радісним подивом вигукнув: «То це завдяки тобі в моєму житті таке відбувається?»

Одна дівчина вирішила повністю присвятити своє життя Богу. Хоч вона була віруючою з дитинства, але весь цей час жила без Бога. Її не цікавили духовні речі, а світ і все, що він пропонує, поглинули її життя. Тепер вона змінилася. Ті, хто знав її раніше, були здивовані. Сьогодні ми з нею вивчаємо біблійні уроки. Вона також бере участь у програмі “40 днів” і спонукає інших шукати глибоких взаємин з Богом.

Ще одна дівчина, за яку я молилася, мала поїхати на семиденне навчання і жити в одній квартирі з іншими учнями. Вона турбувалася про те, чи зможе спілкуватися з незнайомими людьми. За день до її від'їзду я сказала, що вже певний час молюся за неї, і запропонувала разом помолитися. Ми попросили, аби Бог дав їй мир у цій ситуації. Під час навчання вона зателефонувала мені та із захопленням поділилася тим, що зробив для неї Господь. Він не тільки дав їй досконалий мир, але також наділив її сміливістю не брати участі у вечірніх розвагах, де були танці й алкоголь.

Після завершення програми я продовжую молитися за цих людей, оскільки бачу, як Бог продовжує звершувати чудеса в їхньому житті у відповідь на молитву» (А. М.).

ЯК БОГ ДІЄ ЧЕРЕЗ ЗАСТУПНИЦЬКУ МОЛИТВУ

«Протягом останніх п'яти років я зовсім втратив зв'язок з однією дуже важливою для мене людиною. Він не відповідав на мої повідомлення. Я дізнався, що він уже три роки не відвідує церкву, і це мене дуже засмутило, адже ми з ним вирости в одній церкві. Також мені сказали, що він зустрічається з невіруючою дівчиною. Я вніс цю молоду людину у свій молитовний список, хоч навіть не сподівався, що зможу з ним зв'язатися, оскільки він жив за 600 км від мене. Проте я молився про те, аби Бог подарував нам зустріч.

Зовсім випадково я дізнався про те, що незабаром відбудеться хрещення його брата, яке призначили саме на час програми “40 днів”, хоч спочатку воно планувалося на інший час. Хрещення мало відбутися недалеко від мене. Я вирішив піти – і там зустрів мого друга! Він розповів, що нещодавно відчув велику потребу повернутися до Бога, але в нього не вистачало сили змінити свій спосіб життя. Я поділився з ним, що останні двадцять днів посилено за нього молився і що він завжди був у моєму молитовному списку. Мій друг був вражений, адже саме в цей час відчув, як Бог особливим чином впливає на нього.

Під час обряду хрещення він був задумливий, а коли пастор зробив заклик, я відчував, як у його серці точиться боротьба. Спочатку він стримувався, але потім впав на коліна і почав плакати. Він знову посвятив себе Богові! У кінці цього вечора мій друг сказав, що вирішив повернутися до Церкви і змінити своє життя. Він не міг і подумати, що ці вихідні закінчатся саме так.

Через кілька тижнів я зустрів його на молодіжній місіонерській конференції. Ця подія ще більше зміцнила і надихнула його. Я вдячний Богу за навершення дорогої мені людини» (М. Н.).

ЦЕРКВА В ЛЮДВІГСБУРЗІ (НІМЕЧЧИНА)

«Спочатку ми вивчали книгу “40 днів” удвох і отримали величезні благословення, відчули духовне зростання. Зго-

дом ми організували в церкві молитовні зустрічі двічі на тиждень, де читали цю книгу разом з іншими віруючими. За ці 40 днів ми чітко побачили Божі благословення й керівництво, а також безліч чудес. Бог оновив і віродив нас як церкву: віруючі, які завжди боялися розмовляти з незнайомцями, почали з власної ініціативи ділитися істиною з людьми, яких зустрічали на вулиці. Завдяки спільним молитвам Бог зближує нас. На превелику радість, ми отримали безліч досвідів, коли Бог відповідав на заступницькі молитви за п'ятьох осіб з наших молитовних списків. Господь особливим чином діє в житті цих людей. На суботньому богослужінні дедалі частіше з'являються нові люди, які заходять до нас без запрошення. З однією з таких сімей ми вже почали проводити біблійні уроки. Вони дізналися про суботу з відеосюжету в Інтернеті та з книги «Велика боротьба» і довгий час шукали церкву» (Катя і Крістіан Шиндлер, Церква адвентистів сьомого дня в Людвігсбурзі (скорочена версія)).

ДОСВІД ПРОГРАМИ

«КРОКИ ДО ОСОБИСТОГО ВІДРОДЖЕННЯ»

«Усе почалося із семінару “Кроки до особистого відродження”. У мене з'явилося бажання мати щоденні досвіди з Богом. І тоді я почула про програму “40 днів у молитві”. Я відразу зрозуміла, що хочу пережити цей досвід! Насправді я навіть не уявляла, що на мене чекає. Одна з умов програми – знайти молитовного партнера. Це було нескладно. Складніше виявилось щодня знаходити час для спілкування. Я працюю медсестрою, і мій графік непостійний. Тому я турбувалася про це. Проте Бог благословив моє рішення від самого початку. Я щодня з нетерпінням чекала тієї миті, коли ми ділилися думками і молилися про Святого Духа. Ми почали помічати, як ці молитви змінюють наше життя. Просто неможливо було втриматися, щоб не поділитися враженнями одне з одним. Щоразу при зустрічі ми відчували натхнення і підтримували одне одного досвідами. Я почала заохочувати й інших людей брати участь у цій програмі. І ре-

ЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ І СВДЧЕННЯ

*Як я можу допомогти іншому
отримати «життя наділу»?*

*Радість, яку ми даруємо,
повертається в наші серця.
Німецьке прислів'я*

зультат був чудовий. Ще кілька віруючих почали ревно молитися. Утворювалися нові молитовні пари. Щотижня ми з радістю обмінювалися досвідами. Цей ентузіазм передався молоді. Сорок днів пролетіли непомітно. Ми не хотіли і не могли зупинитися на цьому, тому продовжили зустрічатися і вивчати книгу Еллен Уайт «Маранафа. Господь гряде». Бог не залишив нас без благословення. Ще протягом сорока днів Він послав нам безліч чудових відповідей на молитви. Деякі люди з молитовних списків почали знову відвідувати церкву після тривалої відсутності. Ми такі щасливі! Близні стали для мене більш важливими і дорогими. І з'являється дедалі більше бажання ділитися Божою любов'ю з ними. Моє життя стало іншим. Ми краще пізнали одне одного, навчилися розуміти, підтримувати. Книга «40 днів у молитві» Денніса Сміта стала для мене величезною підтримкою. Знайти молитовного партнера і випробувати Бога значно легше, ніж це здається на перший погляд. І дорогі люди будуть вдячні нам за це» (Хільдегарда Велькер, Церква адвентистів сьомого дня в місті Крайльсгайм).

ІСУС – НАШ ПРИКЛАД

Ісус є найбільшим прикладом у всьому. У Євангелії від Луки 3:21, 22 ми читаємо: «Сталося ж, коли хрестився весь народ і коли Ісус, також хрестившись, молився, – розкрилися небеса, і Дух Святий у тілесному вигляді, як голуб, зійшов на нього». Ось що Е. Уайт писала про цю подію: «У відповідь на Його молитву, звернену до Отця, відкрилися небеса, і Дух зійшов у вигляді голуба і перебував на Ньому»¹³⁷.

Під час Свого служіння Христос «щоранку спілкувався з Небесним Отцем, **отримуючи від Нього щоденне хрещення Святим Духом**»¹³⁸. Якщо Сам Ісус потребував щоденного хрещення Святим Духом, то наскільки більше цього потребуємо ми!

¹³⁷ Е. Уайт. Ви приймете силу, с. 14.

¹³⁸ Е. Уайт. Ознаки часу, 21 листопада 1895 р.

ЯК ПРОБУДИТИ ПРАГНЕННЯ ДО ДУХОВНОГО ЖИТТЯ?

Що можуть зробити керівники та члени Церкви? Нижче запропоновані ідеї, які показують, що ми як лідери (президенти, пастори, секретарі церков або місій, керівники навчальних закладів та інші відповідальні люди) можемо зробити спільно з церквами і групами.

Можливості

1. Зустрічі молитовних партнерів. Візьміть участь у програмі зі своїм чоловіком або іншим молитовним партнером. Почніть із першої книги «40 днів у молитві й роздумах про приготування до Другого приходу» Денніса Сміта. Якщо маєте змогу, для подальших зустрічей візьміть другу книгу «40 днів зібрань і молитов про відродження особистих взаємин з Богом». Якщо сімейна пара проводить спільні богослужіння, це приносить неоціненні благословення у стосунках. Звичайно, ви можете брати участь у програмі й з кимось іншим. Найкраще, якщо це будуть зустрічі віч-на-віч, але також ви може-

те зв'язуватися по телефону, скайпу або іншими способами. Боже Слово рекомендує молитися по двоє (див. Матв. 18:19) і працювати по двоє (див. Луки 10:1), адже так легко підтримувати одне одного й ділитися своїми досвідами.

2. Реклама книг. Приклад:

Книга «Кроки до особистого відродження» доступна безкоштовно всіма мовами, якими вже перекладена. Більше 80 письмових свідчень читачів і сотні усних досвідів є незаперечним доказом того, що ця книга особливо цінна:

- Вона відкриває очі на духовний стан людини (див. докладніше в розділі 2).
- Пропонує необхідні кроки до духовного життя: щоденне посвячення Христу і молитву про хрещення Святим Духом (див. Дії апостолів, с. 676). Інші кроки Святий Дух відкриває для кожної людини окремо (див. докладніше в розділі 3).
- Навчає молитися згідно з біблійними обітницями, що додає впевненості в злитті Святого Духа (див. докладніше в розділі 5).
- Духовне відродження спонукає людину свідчити і розповсюджувати книги.

Зважаючи на свідчення читачів, ми дійшли висновку, що вивчення книги «Кроки до особистого відродження» разом із першою і другою книгами «40 днів» приносить дивовижні результати. «Кроки до особистого відродження» відкривають очі й надають сильну підтримку на шляху до нового життя з Богом. Ці книги розширюють і зміцнюють духовне життя. Прочитавши їх, люди усвідомили цінність ранкового спілкування з Богом і отримали багато відповідей на молитви.

3. Читання уривків під час богослужіння. Час від часу можна зачитувати невеликі уривки про життя, наповнене Святим Духом, під час богослужіння перед проповіддю (від п'яти до десяти хвилин). Рекомендовані джерела перераховані в наступному розділі. Така практика може надихнути віруючих об'єднатися в пари для участі в програмі «40 днів» (див. пункт 12).

4. Цитати з нашої літератури, які можна роздрукувати для розповсюдження серед членів громади або рекомендувати для прочитання під час оголошень:

- «Христос – надія світу», розділ 73 «Нехай серце ваше не тривожиться».
- «Дії апостолів», розділ 5 «Дар Духа».
- «Наочні уроки Христа», розділ 12 «Просити, щоб давати».
- «Скарби свідчення», том 3, «Обітниця Духа», с. 209-215.
- Роздуми з ранкових читань Е. Уайт «Ви приймете силу».

5. Досвіди. Якогомога частіше діліться духовними досвідами під час богослужіння – особистими, досвідами інших людей і церков. Ви можете знайти багато досвідів читачів книги «Кроки до особистого відродження» на сайті: <https://steps-to-personal-revival.info/testimonies/>

6. Суботній семінар із чотирьох частин. Це, напевно, найефективніший спосіб пробудити зацікавленість у церкві. Цей метод складається з трьох-чотирьох презентацій: у п'ятницю ввечері, у суботу на богослужінні вранці та ввечері. Темою може бути програма «Кроки до особистого відродження»:

- Вечір п'ятниці – це ідеальний час для досвідів; виберіть найбільш зворушливі з них. Дуже добре, якщо це будуть особисті досвіди присутніх. Також ви можете використати тему «Посвячення Ісуса». Багато натхненних думок ви зможете знайти в другому розділі книги «Життя в Ісусі».
- Під час суботнього богослужіння радимо взяти ключові думки з книги «Кроки до особистого відродження». Використайте дві-три цитати зі вступу, які говорять про потребу в наповненні Святим Духом. Також зверніться до думок з першого («Найцінніший дар Спасителя») та другого («У чому суть усіх наших проблем?») розділів. (Можете розділити їх на два окремих семінари).
- Перший із вечірніх суботніх семінарів можна присвятити думкам із третього розділу «Як вирішити наші проблеми?»

- А в другому семінарі поділіться ключовими думками з п'ятого розділу «Практичний досвід».

У тих церквах, де вже проводився семінар «Кроки до особистого відродження», можна провести іншу програму або семінар за темами книги «Життя в Ісусі». Ви можете також використовувати чотири окремі розділи як теми чотирьох семінарів.

Буде корисно, якщо ви заздалегідь роздасте учасникам семінару певні матеріали для вивчення. Краще розпочинати програму «40 днів» наступних вихідних після суботи-імпульсу (див. пункт 12) або одночасно зі спільним прочитанням книги «Кроки до особистого відродження» (див. пункт 7).

7. Спільне прочитання. Досить проста й успішна практика – читати по одному розділу на тиждень (ще краще, якщо його прочитати за цей час кілька разів). Для вивчення ви можете вибрати книги: «Кроки до особистого відродження», «Життя в Ісусі» або одну з книг «40 днів». Група чи церква можуть спільно вибрати день початку програми. Це можна зробити під час підготовки до семінару з чотирьох частин (див. пункт 6) або вже після суботи-імпульсу. Кожен учасник вирішує сам, як він читатиме: сам, з партнером або в групі. Щосуботи бажано протягом п'яти хвилин зачитувати ключові думки з пройденого матеріалу і пропонувати людям поділитися особистими досвідами. Якщо їх не буде, ви можете використовувати досвіди інших людей (приготуйте їх заздалегідь). Потім повідомте, який розділ ви вивчатимете наступного тижня. Книги «40 днів» ви можете замовити на сайті: www.spiritbaptism.org

8. Проповідь про життя, наповнене Святим Духом. Ви можете виголосити її самі або запросити гостя. Є кілька цікавих проповідей Дуайта Нельсона під загальною назвою: «В епіцентрі вибуху і нова реформація: як отримати хрещення Святим Духом?» (Див. проповіді й записи в його блозі за адресою: www.pmchurch.tv/sermons).

9. Курс уроків про життя, наповнене Святим Духом. Ви можете провести їх самі або прочитати разом.

10. Малі групи або молитовні групи. Їхні учасники можуть разом читати запропоновану літературу і молитися. Також необхідно створити пари для програми «40 днів», а один раз на тиждень зустрічатися всією групою для обміну досвідами та спільної молитви (див. пункт 12).

11. Місіонерська субота. Життя, наповнене силою Святого Духа, робить нас місіонерами, тому слід час від часу або навіть регулярно проводити місіонерські суботи. Це було невід'ємною частиною життя піонерів Церкви. Кожна перша субота місяця була в наших попередників місіонерською суботою. Відповідальна людина або навіть група людей повинні організувати молитовну підготовку і необхідні матеріали. Це може пробудити місіонерський дух церкви.

12. Вивчення й обговорення концепції «40 днів». Ця концепція представлена в першій, другій і третій книгах «40 днів» у розділі «Вступ та огляд». Ви можете обговорити її на церковній раді, раді місії або конференції. Також цю концепцію можна представити на зустрічах пасторів, піврічних нарадах, церковних зібраннях, молодіжних зустрічах, на базі санаторіїв або навчальних закладів. Вона надає підтримку в таких сферах:

- Допомагає налагодити взаємини з Ісусом через Святого Духа.
- Допомагає зміцнити молитовне життя (особисто, у парах і групах).
- Допомагає зробити глибшими особисті взаємини.
- Допомагає зміцнити духовне життя за допомогою сорока щоденних зустрічей і молитов про злиття Святого Духа.
- Спонукає молитися за загublених і невіруючих людей і налагоджувати контакт з ними.
- Надає підтримку евангелізму, місіонерському служінню і біблійним заняттям.
- Цього можна досягти за допомогою трьох духовних кроків:
 - Особисте духовне відновлення завдяки щоденним зустрічам з молитовним партнером. (Ідеться про

обговорення запропонованих у книзі питань і щоденні молитви про злиття Святого Духа).

- Заступницькі молитви під керівництвом Духа Святого за п'ятьох невіруючих або людей, які відійшли, а також налагодження контакту з ними.
- Євангельські заходи (презентації / семінари, місіонерські групи, уроки з вивчення Біблії, виставки, присвячені здоров'ю, виставки та програми про процвітання або креаціонізм).
- Для тих, хто займатиметься організацією програми «40 днів», є спеціальний посібник, який можна завантажити за посиланням: http://spiritbaptism.org/documents/40_Days_Instruction_Manual.pdf.

У ньому містяться всі необхідні вказівки для успішного проведення «40 днів». Такий шлях – це найкраща підготовка церкви і людей, за яких моляться, до майбутньої євангельської програми. Таким чином, керівники і кожен член Церкви проходять особисту духовну підготовку. А заступницькі молитви і спілкування з людьми з молитовного списку готують ґрунт для євангельського посіву. Ви можете використовувати різні види євангелізму. Книгу «40 днів» можна замовити в місцевих книжкових центрах.

13. Роздайте рекламу програми «40 днів» усім членам церкви. Добре, якщо на запрошеннях буде вказана дата і час початку програми «40 днів» у вашій церкві.

14. Додайте статтю про цю програму в церковному бюлетені (вашої місцевої церкви, конференції, уніону), у церковних виданнях, на веб-сайті.

15. Опитування. Після презентації про наповнення Святим Духом можна роздати учасникам невеликі аркуші паперу для проведення анонімного опитування:

– Як часто людина молиться про злиття Святого Духа: кілька разів на день, щодня, раз на тиждень, раз на місяць, ще рідше, ніколи?

– Чи використовує у своїх молитвах про злиття Святого Духа біблійні обітниця?

Це хороший спосіб визначити духовний стан вашої церкви.

Дуже важливо перед будь-якими заходами **молитися**. Попросіть окремих віруючих, молитовні групи або навіть усю церкву молитися за втілення й успіх певних ідей.

ЯК РОЗПОВСЮДЖУВАТИ ЛІТЕРАТУРУ ПРО ВІДРОДЖЕННЯ?

Мета:

Якось один брат сказав: «Ця вістка має досягти кожного адвентиста сьомого дня по всьому світу. І я зроблю все, що від мене залежить, щоб це сталося». І він справді робить. Одна сестра написала: «Цю книгу треба перекласти найпоширенішими мовами світу. А краще – усіма». Вона отримала підтримку своєї конференції й тепер проповідує цю істину у своїй місцевості. Крім того, вона подарувала тисячі книг у сусідньому населеному пункті, де раніше не приймали християнської істини.

Розвиток і фінанси:

Під Божим керівництвом книгу «Кроки до особистого відродження» необхідно роздати всім адвентистам безкоштовно. Безліч конференцій та уніон вже розповсюдили безкоштовні примірники цієї книги серед віруючих своєї місцевості. Піонерами в цьому питанні стали Шведсько-німецька конференція у Швейцарії, Австрійський уніон в Австрії та конференція Баден-Вюртемберг у Німеччині. Під Божим впливом і завдяки Його милості до 2017 року було розповсюджено понад 600 тисяч копій. Ми запрошуємо вас приєднатися до молитов про те, щоб Господь вів нас і дав необхідні ресурси для продовження цього проекту. Зазвичай ми домовляємося з конференціями та уніоном, які мають сильні фінансові бюджети, про спільну оплату видавничих витрат. Щодо місій, то ми їх стовідсотково фінансуємо самі. Читач має отримати цей матеріал безкоштовно, навіть якщо йдеться про велику кількість копій.

Наполегливе побажання

Ми бажаємо, щоб ви могли досягати інших. Дуже важливо, щоб людина, яка хоче поділитися чимось з іншим, сама отримала благословення від цієї вістки, спілкувалася з Ісусом і щодня наповнювалася Святим Духом. Прочитайте книгу «Христос – надія світу», с. 676. Тут міститься дорогоцінний коментар на слова Ісуса в Івана 15:4: *«Перебувайте в Мені, а Я – у вас»*. Це означає:

- постійне наповнення Святим Духом;
- життя в повному посвяченні Його служінню.

Чому Ісус дає цю вказівку? *«Це Я сказав вам, щоб Моя радість (радість Ісуса є одним із плодів Духа в Гал. 5:22) перебувала у вас і щоб ваша радість сповнилася»* (Івана 15:11).

Можливості для розповсюдження:

Молитва

Дуже важливо, щоб за людину, яка почує вістку Євангелія, звершували заступницьку молитву. У книзі «Євангелізм» Е. Уайт писала: «З багатьма молитвами повинні ви працювати для душ, бо тільки таким чином ви можете досягти сердець людей» (с. 341).

Розповсюдження друкованих книг

Ви можете роздавати книги, ділячись із людьми своїми досвідами та враженнями. Це можуть бути ваші друзі, керівники, люди, що обіймають певні посади в церкві, конференції та уніоні, керівники видавництва, місіонерських проєктів та ін. Також ви можете з дозволу організаторів влаштувати роздачу книг на будь-якому із загальних зібрань. Пам'ятайте про те, що ця книга повинна потрапити в кожен адвентистський дім. Її також можна надіслати поштою або передати через знайомих.

Розповсюдження в Інтернеті

Один із найсучасніших засобів спілкування – електронна пошта. Так вістка із цієї книги потрапила до Австралії, а звід-

ти вирушила в Мізорам, Індія. До Пакистану вона потрапила з Бразилії. Був створений спеціальний сайт: <https://steps-to-personal-revival.info/> Ви можете роздрукувати доступну там інформацію або просто поділитися посиланням з багатьма користувачами. Він доступний англійською та німецькою мовами. Незабаром ця вістка буде доступна двадцятьма мовами, а трохи пізніше – ще вісьмома. І ми сподіваємося, що Бог допоможе, щоб ця справа розвивалася й надалі.

Розповсюдження електронної версії книги

Безкоштовні файли електронної книги доступні на згаданому вище сайті у форматах epub і mobi.

Розповсюдження через соціальні мережі

Дуже ефективно ділитися посиланнями на сайт або на саму книгу з друзями і знайомими в соціальних мережах: Facebook, Google+, Twitter або WhatsApp. Ділячись посиланнями і запрошуючи на сайт, ви зможете охопити не тільки свої контакти, а також інших людей у різних країнах і навіть на інших континентах.

Проповіді та семіари

У пасторів і проповідників є чудова можливість поділитися вісткою із цієї книги з церквою за допомогою однієї або цілої серії проповідей. Ви можете зробити це на основі ваших особистих досліджень або використовувати матеріали з книги. «Раніше я намагався не проповідувати на тему, яку церква вже чула або читала. Сьогодні завдяки педагогічним дослідженням я переконався, що таку важливу тему потрібно вивчити або почути 6-10 разів» (особистий досвід і порада брата Гельмута Хаубайля). Якщо бажаєте, ви можете вказати, що цитуєте цю книгу.

Якщо ви не маєте дару проповіді, то можете порадити іншим використовувати цю тему.

Суботній семінар під назвою «Кроки до особистого відродження» повинен складатися щонайменше з трьох тем:

1. Проповідь:

У чому корінь наших проблем?

Чи мають наші проблеми духовну основу?

Чи потребуємо ми Святого Духа?

Як я оцінюю своє духовне життя?

(Це основні питання вступу, першого та другого розділів цієї книги).

2. Післяобідня програма:

Як вирішити наші проблеми?

- Як побудувати щасливе, радісне й сильне християнське життя?
- Як Святий Дух наповнює наше життя? Секретне слово – «щодня».

(Це головні думки третього розділу).

3. Продовження післяобідньої програми або вечірня програма.

Застосування на практиці.

- Як я можу застосувати на практиці й випробувати Божий план для мене?
- Як я повинен молитися, щоб мати впевненість у наповненні Святим Духом?

(Це головні думки п'ятого розділу).

Особисті свідчення

Дуже важливо поділитися особистими свідченнями щодо наступних пунктів:

- особисті враження і відкриття, зроблені під час вивчення матеріалів;
- плоди, які ця вістка принесла в особисте життя.

Переклад рідною мовою

Якщо ця книга ще не перекладена твоєю мовою, можливо, ти з молитвою і під Божим керівництвом знайдеш людину, яка захоче і зможе це зробити. Великою перевагою буде пе-

рекладач, який сам зміг відродитися завдяки цій вістці. Досі більшість перекладачів виконували цю роботу без оплати, оскільки самі були зацікавлені в поширенні вістки. Проте для деяких переклад є способом заробітку на життя. У такому разі вони отримували оплату за свою роботу. Ми будемо вдячні, якщо з питань перекладу ви звернетесь безпосередньо до брата Гельмута Хаубайля. Він може поділитися деякими порадами, а також зацікавлений, щоб книга була надрукована кожною мовою в однаковому форматі.

ВИСНОВОК

Завдяки Святому Духу наш характер змінюється і стає цінним інструментом у Божій роботі. Щоденне посвячення та хрещення Святим Духом здатні привести до справжнього прориву в нашому житті. Господь хоче приготувати нас до найважливіших подій у світовій історії. Він бажає, щоб кожен з нас особисто був готовий до Його Другого приходу, щоб за допомогою сили Святого Духа ми разом працювали для завершення проповіді Євангелія. Він готовий допомогти нам здобути перемогу. Дозвольте Богу відродити і перетворити ваше серце через щоденне посвячення і хрещення Святим Духом.

Хочу завершити біблійним текстом і молитвою про відродження:

«І впокоряться люди Мої... і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зі злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прощу їхній гріх, та й вилікую їхній Край!» (2 Хронік 7:14).

Молитва: «Отче Небесний, просимо: дай нам смирення (див. Мих. 6:8). Даруй нам сильне бажання молитися і шукати Твого лиця. Допоможи нам залишити наші злі шляхи. Будь ласка, виконай у нашому житті всі умови і, згідно з Твоєю обітницею, дозволь нам почути Твою відповідь. Прости нас за наші гріхи та зціли від теплого стану і відступництва. Будь ласка, допоможи нам щодня присвячувати себе Ісусу й завдяки вірі отримувати силу Святого Духа. Амінь».

«Ми можемо очікувати відродження лише у відповідь на молитву»¹³⁹. «Хрещення Святим Духом, як у день П'ятидесятниці, приведе до відродження істинної релігії та до звершення багатьох чудових справ»¹⁴⁰.

Д О Д А Т О К

КЕРІВНИЦТВО ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ПРОГРАМИ «40 ДНІВ»

Багато корисних матеріалів для організації програми «40 днів» і євангельської програми за книгою Денніса Сміта ви можете знайти на сайті: **www.SpiritBaptism.org**

Нові досвіди в житті, наповненому Святим Духом

Наш Господь Ісус сказав: *«...Але ви приймете силу, коли Святий Дух зійде на вас, і ви будете Моїми свідками»* (Дії 1:8).

Особливе прохання: Якщо у вашому житті, наповненому Святим Духом, ви матимете досвід в особистих взаєминах або у свідченні, то ми будемо дуже вдячні, якщо ви коротко опишете свою історію Гельмуту Хаубайлю, щоб він міг поділитися нею в місіонерській газеті Missionsbrief, яку видають у Німеччині. Будь ласка, вкажіть ваше повне ім'я та церкву, яку ви відвідуєте, або тільки ваші ініціали (за бажанням). Пам'ятайте, що ваш досвід зможе зміцнити інших у духовному зростанні та хрещенні Святим Духом.

Контакти:

Helmut Haubeil
Rosenheimerstr. 49
D-83043 Bad Aibling / Oberbayern, Germany
Tel. +49 (0) 8061-4900712
E-Mail: helmut@haubeil.net
Мова листа: німецька або англійська.

¹³⁹ Е. Уайт. Вибрані вісті, т. 1, с. 121.

¹⁴⁰ Там само, т. 2, с. 57.

Если молитва – это «ключ в руках веры, открывающий небесную сокровищницу», то данная книга – это Божий призыв к нынешнему поколению, живущему на пороге вечности. В ней изложены принципы достижения успеха в молитвенной жизни, служении, развитии истинных взаимоотношений со Христом. Как избежать ложных форм духовного возрождения и убедиться, что вы на правильной стороне?

Молитва – это дыхание души, она соединяет сердце верующего человека с Источником жизни – Богом. Христианин подобен водолазу. Каждый день он погружается в житейские условия, угрожающие разрушить духовную сферу его жизни. Его безопасность напрямую зависит от его связи с Небесами. Как поддерживать эту связь и не отдаляться от Господа?

Створити міцну та здорову сім'ю — одне з найскладніших завдань, які стоять перед людиною. Усі ми недосконалі, і наші людські вади негативно позначаються на взаєминах. Проте надія для сучасних сімей існує. Усе може змінитися на краще. Ми можемо навчитися долати складні ситуації, наші стосунки можуть стати глибшими, спілкування — якіснішим, а душевний спокій — непохитним, якщо ми усвідомимо Божий задум і зберігатимемо вірність сімейним принципам.

Ця книга — не просто заклик до служіння, у ній описані прості практичні способи, як заохотити кожного члена Церкви працювати для Бога — чи то за океаном, чи то в будинку навпроти. Приєднуйтеся до всіма улюбленого пастора та євангеліста Алехандро Буйона, який закликає кожного члена Церкви повністю посвятити себе особистій участі в цьому всесвітньому русі, що приведе до скорого повернення Христа на нашу Землю.

В вопросах здоровья важно постоянно практиковать известные принципы: сбалансированное питание, достаточная физическая активность, полноценный отдых, использование воды и солнечного света, правильное дыхание, отказ от вредных привычек, а также научиться контролировать стресс, развивать гармоничные отношения с окружающими и доверять Создателю. В данной книге содержится 365 советов врача по сохранению здоровья на каждый день.

Всего через две недели я почувствовал себя новым человеком. Через четыре недели я стал самим собой – энергичным, оптимистичным, креативным и подвижным» (Роберт Спэнглер).

«На сегодняшний день я уже не принимаю никаких лекарств, у меня нет стенокардии, и я полна энергии... Я не планирую уходить на пенсию до тех пор, пока мне не исполнится девяносто лет» (Руфь Пэкер).

Как труден этот первый шаг, когда плоть торгуется с духом и неверие с верой! Только доверие Богу как Отцу и Другу поможет твердо стать на мутные воды неопределенных обстоятельств грешного мира, чтобы, как и Петр, идти вперед, не отводя глаз от Христа.

У Бога для каждого есть путь. Возможно, он лежит через долины духовной пустыни или глубины бурлящих вод, но его реально пройти, если смотреть на Него, а не на барханы и волны.

Новостворений жіночий журнал «Маргарита» має на меті практично допомогти жінці не лише вижити в наш непростий час, але й зберегти свою жіночність і привабливість, зміцнити емоційне, фізичне та духовне здоров'я, підвищити самооцінку, налагодити добрі взаємини в сім'ї та мудро виховувати дітей. Словом, «Маргарита» простягає руку допомоги вам, дорогі жінки, щоб ви могли якнайкраще утримувати ті три кути в домі, які тримаються на ваших тендітних плечах.

Гельмут Хаубайль

Кроки до особистого відродження

Директор видавництва **В. Джулай**

Головний редактор **Л. Качмар**

Переклад **Н. Качмар**

Редагування **Л. Шаповал**

Коректор **І. Джердж**

Комп'ютерна верстка **В. Кузьменко**

Обкладинка **Т. Романко**

Відповідальна за друк **Т. Грицюк**

Папір офсетний. Офсетний друк. Підписано до друку 12.11.2018 р.
Гарнітура Октава. Наклад 4100 прим.

Видавництво «Джерело життя»
04107, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А